לציונות–לסוציאליזם–לאחוות עמים

על המשמר

יום א', כ"ד באדר תשמ"ח, 13 במארס 1988 / שנה מ"ח מס' 13597 / המחיר 1.20 ש"ח כולל מע"מ

חברי קיבוצים יתנדבו לשרת בשטחים "כדי לצמצם את תופעת החריגים"

אבי בניהו

קצינים וחיילים במילואים חברי קיבוצים מאיזור השרון והשומרון, יתנדבו לשירות מילואים של 10 ימים בשטחים בימי חופשת הפסח, כך הוחלט אתמול בפורום של "מטה גרנות" המאחד כ-45 קיבוצים של התק"מ ושל הקיבוץ הארצי באיזור המרכז.

יואל מהרשק מקיבוץ גבעת השלושה, אמר אתמול לכתבנו כי התנדבות חברי הקיבוצים לשירות מילואים עם חיילי צה"ל בשטחים, היא חשובה מאוד. "למשימה הזאת דרוש אופי אחר של לחימה ועלינו לפעול ביחד עם חיילי צה"ל לצמצם את תופעת החריגים" אמר.

שלב חדש בהתקוממות: התפטרו 450 שוטרים ערבים בשטחים

ההתפטרות בעקבות כרוז מס' 10 של אש"ף ● דאגה במשטרה ובמערכת הבטחון ● חשש כי ההתפטרות תתפשט גם למגזרים ציבוריים אחרים ● נהרסו 4 בתים של חשודים בפעילות נגד משתפי פעולה בכפר בידיה ● סוף שבוע ללא הרוגים

מנחם ענברי, אבי בניהו, זהבה מוזס, עזרא אבירן

450 שוטרים ערבים מהשטחים, מחצית מכוח המשטרה המקומית בגדה וברצועה הביעו בסוף השבוע את רצונם להתפטר מן המשטרה. אם יממשו השוטרים את כוונתם יהיה בכך מפנה בהתקוממות בשטחים.

התפטרות השוטרים, בהתאם להוראת כרוז מס' 10 של המפקדה המאוחדת של אש"ף, היא ביטוי ראשון להתערערות השלטון הישראלי בשטחים.

יאבדו זכויותיהם

כל השבוע נעשו נסיונות לשכנע את השוטרים שלא להתפטר. הנסיונות יימשכו גם בימים הקרובים. בפגישה שהיתה ביום ה' בלשכת מפכ"ל המשטרה עם אנשי המינהל האזרחי, הוחלט כי שוטרים שיתפטרו יאבדו את זכויות הפנסיה ומקצת מזכויותיהם הסוציאליות.

מגזרים נוספים

בנפת בית-לחם הבעייה חריפה יותר משום שרוב השוטרים בנפה הודיעו כי יתפטרו. חוגים קיצוניים מפעילים לחצים על עובדי המינהל האזרחי הערבי להתפטר והדברים

(סוף בעמוד 2)

ביקור שמיר בוושינגטון — נקודת פתיחה קשה

דליה רפאל (ארה"ב)

וושינגטון. אופטימיות זהירה מאד שוררת בוושינגטון לקראת ביקורו של שמיר שיחל מחר (יום ב') פקידי ממשל ואישים בקונגרס מביעים תקוותם לשיחות חיוביות, אשר יובילו להתקדמות בתהליך השלום, מבלי שישראל הגורם הראשון שירחה את יוזמתו של שר החוץ שולץ.

התבטאויותיו האחרונות של שמיר מצביעות על נקודת פתיחה "נוקשה". אמר ל"על המשמר" מקור בקונגרס. נקודות מחלוקת רבות צפויות לעלות בשיחותיו של שמיר בוושינגטון, כאשר שמיר דוחה, למעשה, את תכניתו של שולץ כולה.

אך מהתבטאויות פומביות של הנשיא רייגן, שר החוץ שולץ ובשיחות פרטיות, מתברר שיעשה מאמץ רציני ביותר לשכנע את רוה"מ לקבל את היוזמה האמריקנית, תוך גמישות מינימלית בלבד, שתאפשר שינויים קלים, בעיקר בנוגע ללוח הזמנים. הכל מרגישים כי לא יופעל לחץ על שמיר.

"כן" לשלום עכשיו — אמרו מאה אלף מפגינים אמש בת"א

ההפגנה בעשור ל"שלום עכשיו" וערב צאתו של שמיר לארה"ב — שיחזרה הפגנת המאה אלף ערב נסיעת בגין לשיחות קמפ-דיוויד במארס '78 ● בלטו בהפגנה אתמול חברי תנועות הנוער ונציגי עיירות פיתוח

שלמה סלוצקי

עצרת המונים, בה השתתפו עשרות אלפי מפגינים, קראה אמש לרוה"מ יצחק שמיר לומר "כן" ליוזמת שולץ ולעיקרון של שלום תמורת שטחים. בעצרת ההמונים ציינה תנועת "שלום עכשיו" 10 שנים לקומתה כאשר חזרה על הפגנת המאה אלף שהתקיימה ערב נסיעתו של מנחם בגין לקמפ-דיוויד במארס 78, ועתה יצאה במארס 88, בקריאה חדשה לרוה"מ הנוכחי לצאת לוושינגטון

(סוף בעמוד 4)

הפגנת "שלום עכשיו" אמש בכיכר מלכי ישראל בת"א (צילום: פרטוש)

שמיר ושריד סיכמו להמתיק עונשם של אסירי המחתרת

כתב "על המשמר"

במגעים שהיו לאחרונה בין רה"מ שמיר לשר-המשפטים שריד סוכם עקרונית להמתיק את עונשם של רוב אסירי המחתרת היהודית. נמסר אמש במהדורת חדשות ב"קול ישראל". נראה שנשיא המדינה חיים הרצוג הוכנס בסוד ההסכמה הזו. ההצעה להמתקת עונשי המחתרת אמורה להתגבש סופית בימים הקרובים כדי שניתן יהיה לסיים את כל ההליכים עוד לפני יום העצמאות. שום גורם רשמי לא אישר עדיין את הידיעה. בלשכת שר המשפטים אמרו כי החנינות מתפרסמות רק לאחר החלטת נשיא המדינה.

מלחמתו של קצין צה"ל במשפחת שיוחי

המשפחה מחברון נפלה קורבן להתעללותו הנמשכת של הקצין, שחזר לביתה היכה את בני המשפחה הקשישים וזרע הרס בדירה ● הפרשה החלה ביום ו' שעבר כאשר הקצין עצר חמישה מפגינים ליד בית שיוחי ● בן המשפחה עו"ד חיג'אזי שביקש לסייע כמתורגמן הוכה ע"י הקצין ואילו אחיו שחש לעזרתו נורה ברגלו ● מאז מוסיף הקצין להטריד המשפחה ולהתעלל בה ● צה"ל: תלונת המשפחה נבדקת

מנחם ענברי

כאשר באתי לביתם של בני משפחת שיוחי בחברון, באמצע השבוע, מצאתי את המשפחה בהלם. האם הזקנה, מרים, בת יותר מ-80, מוטלת על מזרון באגף הנשים ואינה מפסיקה ליילל, ולצרוח. אב המשפחה, איסמעיל, כבן 90, מוטל במיטתו, [illegible] זקני הכפר שיוח, [illegible], בוהה באוויר, ממלמל דברים חסרי פשר. בבית אווירת זעם ועצב, בכל פינה רהיטים שבורים, כלים שבורים, בגדים מושלכים לכל עבר, ורסיסי זכוכית.

מכה באלות על האצבעות

האסון שתקף את משפחת שיוחי התחיל ביום שישי שעבר, לאחר התפילות הגדולות במסגדים, כאשר חברון היתה סגורה בפני התקשורת. קצין "אמיץ", (שמו, כנראה, עמוס), רדף אחרי צעירים מפגינים, וככל הנראה תפס חמישה מהם ליד בית משפחת שיוחי, הרחק מן המסגדים, במזרח העיר. הוא ציווה על חמשת הצעירים להניח את ידיהם על הג'יפ הצבאי והיכה אותם באלותו באצבעותיהם.

"תודה בי" — והקצין ירה

אחד מבני משפחת שיוחי, עו"ד חיג'אזי, עשה את שגיאת חייו כאשר ניגש אל הקצין והציג עצמו כעו"ד, ואמר לו כי הוא יודע עברית וכי יוכל לתרגם לצעירים, ולומר להם מה הוא רוצה מהם. הקצין, נתקף זעם, צעק על חיג'אזי

(סוף בעמוד 2)

סיירת יהודית-ערבית בוואדי ערה ● עמוד 4
ח"א המציץ מפקדות פת"ח בלבנון ● עמוד 19
שולץ: סגירת משרד אש"ף — איוולת ● עמוד 5
ערפאת: הזמן לשיחות-תיאום בירדן ● עמוד 2
שמיר לארה"ב — [illegible] ● עמוד [illegible]

לקחי האנשלוס

העולם ציין בהבלטה מלאת 50 שנה ל"אנשלוס" – סיפוח אוסטריה לרייך השלישי ב-12 למרס 1938. הארוע זכה להבלטה מפני שהוא מציין את ראשית נסיון השתלטות של גרמניה הנאצית על העולם כולו. אוסטריה, שנבחרה למהלך הסיפוח שלא במקרה, לא התנגדה. להיפך – היא נסתפחה מרצון, תוך גילוי התלהבות של כל שכבות האוכלוסיה. האוסטרים נסחפו לחלום הטירוף הנאצי וקיוו לזכות בפירור מתהילת כיבוש העולם. הטרגדיה של האנשלוס לא היתה בעצם הכיבוש הנאצי, אלא בהסכמה ובשמחה להיכבש. הגרמנים מצאו משתפי פעולה בכל מדינה שכבשו, אך רק באוסטריה מצאו אומה שלמה של משתפי פעולה. שכרון הכוח ותאוות הכיבוש של הנאצים קיבלו, מתגובת האוסטרים, זריקת עידוד שלא יכלו לצפות לטובה ממנה. בנאום צבוע להחריד, דיבר לפני מספר ימים קורט ולדהיים על הרשע הנאצי והטרגדיה של השמדת היהודים, ולדהיים הוא הסמל החי של שיתוף הפעולה האוסטרי עם הנאצים, ושל העובדה שהאוסטרים אינם מוכנים גם היום לכפר על הצטרפותם הנלהבת לרייך. ולדהיים מצפה ככל הנראה שגל המחאות על בחירתו לנשיא ישכך והעולם יתרגל אליו. כפי שנראה עד כה, הוא מצליח בתכסיסי ההישרדות שלו, והעם האוסטרי ימשיך לעמוד מאחוריו. כפי שהיה הסיפוח גילוי של שפלות רוח נוראה מצד האוסטרים, כן מחוות השיכחה וההעלמה שלהם היום, גילוי קיצוני של צביעות ונמיכות רוח.

האנשלוס פותח שרשרת של ארועי היובל לאחת התקופות הטרגיות ביותר בתולדות האנושות. גם אחרי 50 שנה מחווה מלחמת הרייך השלישי בעולם [illegible], הלקח העיקרי של המלחמה הזו הוא שהדמוקרטיה, החירות והרעיונות המוסריים הם קרום דק ושביר, המתקשה לעמוד בהתפרצות יצרי כוח, רשע, כיבוש והשמדה. נשארת הקרום הדק הזה ונקלה להתהרשש בכל מקום. כל כיבוש עלול לסחוף את הכובש בשכרון [illegible] ולהשיר מעליו את משא התרבות. השאלה היא מהם הכוחות העומדים מול התהליך הזה ובאיזו מידה הם נחושים במאבקם.

איש עסקים משווייץ רכש מניות ב"דובק" ומהווה לשון המאזניים

אם יתמוך במשפחת גהל באסיפת בעלי המניות ביום א' תימנע הדחתו של זרח גהל מתפקיד מנכ"ל החברה

אורי נחשון

התפתחות מפתיעה חלה אתמול במאבק על השליטה בחברת "דובק", לאחר שהתברר כי איש עסקים משווייץ רכש חבילת מניות שהוחזקה על-ידי עזבון פוליקנסקי ובידרמן, ועתה הוא מהווה לשון מאזניים במאבק. איש העסקים השווייצרי רכש 14 אחוז מהון המניות של "דובק" ו-18 אחוז מזכויות ההצבעה בחברה, תמורת כ-4 מיליון דולר.

ביום ראשון הקרוב תתכנס אסיפת בעלי המניות של החברה, והצבעתו באסיפה עשויה להכריע במאבק בין משפחת גהל לבין קבוצת שנור, קבוצת מושביץ-ייגלום וגיורא אקרשטיין. אם בעל המניות החדש יתמוך במשפחת גהל, תימנע הדחתו של זרח גהל מתפקיד מנכ"ל החברה.

נציגי עזבון פוליקנסקי בדירקטוריון "דובק", יצחק [illegible] ושמואל טוכמנץ, לא הופיעו אתמול לישיבה מיוחדת של הדירקטוריון. בישיבה זו [illegible] הדירקטוריון בסידורי האסיפה לקראת כינוס האסיפה ביום ראשון לאחר שהאסיפה שנועדה להתכנס השבוע פוצצה על-ידי העובדים.

ישיבת הדירקטוריון אשר נוהלה על-ידי עו"ד הרצל [illegible] נציג משפחת שנור, לאחר שיו"ר הדירקטוריון, יצחק ברמן, התפטר מתפקידו.

כמה מחברי הדירקטוריון [illegible] אתמול לאבטח את האסיפה [illegible] משטרה, אולם יו"ר ועד העובדים דוד שאשא, איים, כי אם [illegible] משטרה, העובדים יגיבו באלימות. לבסוף סוכם כי את הסדר ינהלו אנשי אבטחה, כמו באסיפה [illegible] אבל העובדים התחייבו לשמור על הסדר, ולדברי שאשא, רק 30 [illegible] המחזיקים במניות החברה, ישתתפו באסיפה.

זרח גהל עדיין לא שב מחו"ל וב"דובק" אומרים כי הוא ישוב לארץ עד יום ראשון הקרוב.

טעות "המתיקה" מחיר הסוכר – עשוי להתייקר בקרוב

אורי נחשון

מחיר הסוכר, שהופחת אתמול ב-6 אחוזים, עשוי להתייקר כבר בקרוב, בגלל טעות שנעשתה במשרד-התעשייה-והמסחר – נודע ל"על המשמר".

ההחלטה להוזיל את הסוכר באה בעקבות ירידת המחירים שלו בחו"ל. הירידה החלה לפני כשלושה שבועות והסתכמה ב-10-12 אחוזים. מבדיקה שעשו כלכלני משרד-התעשייה-והמסחר עלה, כי יש להוזיל את הסוכר ב-6 אחוזים. בעקבות הבדיקה ניתן אישור מיידי להוזלת הסוכר, וצו ההוזלה פורסם אתמול. אבל בינתיים התברר, כי בשבוע האחרון עלו המחירים של הסוכר בבורסות בעולם וחזרו כמעט לרמה שהיתה לפני הירידה האחרונה.

גורמים כלכליים בירושלים טוענים, כי משרד-התעשייה-והמסחר היה צריך להמתין עוד מספר שבועות כדי לוודא שאין מדובר בירידת מחירים זמנית לטווח קצר ביותר. לדברי אותם גורמים, יש לפעול לעריכת הסדר להתאמת מחירי הסוכר, האורז והקקאו על-פי ההתפתחויות בבורסות בעולם, במתכונת דומה להסדר שקיים עם חברת "עלית" לבדיקת מחירי הקפה בעולם. על-פי הסדר זה, נבדקים המחירים כל שלושה חודשים על-פי ממוצעים שבועיים של מחירי הקפה בבורסה בלונדון.

בעקבות הטעות שנעשתה בהוזלת הסוכר חוששים, כי היבואנים ידרשו כבר בקרוב להעלות את מחירו.

מערכת הבריאות לקראת שיתוק ביום א'

המעבדות, כל מרפאות החוץ ו-5 חדרי ניתוח מושבתים

יוסף שמי, עתיים

1,000 עובדי המעבדות בשירות הממשלתי, במרפאות בריאות הציבור ובבנק הדם ינטשו ביום ראשון הקרוב את העבודה, עד להודעה חדשה.

שירותים דחופים יינתנו רק [illegible] העימות.

המעבדות בבתי-החולים [illegible] באשקלון, אסף הרופא, וולפסון, הלל יפה, שיבא, זיו, נהריה, פוריה ורמב"ם יושבתו. מטה חירום [illegible] בבית הועד הפועל בתל-אביב [illegible] מיום ראשון בבוקר.

מזכיר ארגון המיקרוביולוגים, הביוכימאים ועובדי המעבדות, [illegible] גולדשלגר, אמר, כי המאמצים למנוע את השביתה לא העלו [illegible] שמשרדי האוצר והבריאות [illegible] ואינם מקיימים את הבטחותיהם.

מנהלי בתי-חולים [illegible] משיבושים חמורים בתפקוד [illegible] החולים בשל סגירת המעבדות.

עיצומי רופאי המדינה

רופאי המדינה בבתי-החולים הממשלתיים ישביתו בימים [illegible] את מרפאות-החוץ בכל בתי-החולים הכלליים, הפסיכיאטריים [illegible] למעט בתי-החולים [illegible] ורופאי בצריפין [illegible] בנהריה. בימים אלה יינתנו [illegible] טיפולי [illegible] דיאליזה [illegible] טיפולית.

המרדימים מחריפים העיצומים

הרופאים המרדימים [illegible] להחריף את העיצומים [illegible] החל מיום ראשון הקרוב [illegible] בבתי-חולים מידי יום במקום [illegible] עד כה.

נציג החברה הישראלית להרדמה, ד"ר גבריאל גורמן, אמר כי [illegible] נוקט סחבת מגמתית בדיון [illegible] הרופאים המרדימים [illegible] העיצומים, הנמשכים [illegible] נגרמו אלפי ניתוחים שנדחו [illegible] החולים ולאוצר מליוני שקלים [illegible] גרמו לחולים נזק שלא ניתן להעריכו.

"הפורום"

יתכנס ביום שני ה-14 [illegible] לדיון על ספרו של [illegible] "ראשית חדשה" [illegible] המחלקה להשכלה בקיבוץ הארצי.

מטה החלוצה הכחולה

הנוער העובד והלומד ● חטיבת בני המושבים ● חטיבת בני הקיבוצים
השומר הצעיר ● המחנות העולים

במוצאי שבת 12.3.88 בשעה 18.00 תתקיים ברחבת מוזיאון תל-אביב, עצרת שלום תחת הסיסמא:

הנוער רוצה שלום

בתכנית:
* דבר יו"ר אגף הנוער בהסתדרות: הח' יעקב ישי
* דבר נציגי תנועות הנוער
* דבר מזכירי התנועות ההתישבותיות
* הופעת אמן

חניכי ומדריכי התנועות, חברי קיבוצים ומושבים ושוחרי שלום מן העיר והכפר מוזמנים

לבאי העצרת תוסדר חניה במגרש "הספריה" ליד המוזיאון "מטה החלוצה הכחולה"

יד טבנקין

אפעל

שיח אפעל להתחדשות הקיבוץ
כינוס II – יום ב' 21.3.88

לאן פניה של הערבות ההדדית?

16.00–17.45 – פותחים: אייבי רון, אלי זמיר, מיכה רינת (הקבה"א), משה ברכמן, דן כרמון (20 דקות לכל פותח).
מנחה: עודד שפירא.
17.45–18.30 – ארוחת ערב.
18.30–20.00 – חוגי דיון בהשתתפות הפותחים.
20.00–20.45 סיכום: שושיק.

ציבור החברים מוזמן.

ברונו: נזקי האירועים בשטחים אינם משמעותיים

כתבנו הכלכלי בירושלים

לאירועים בשטחים טרם היתה השפעה משמעותית על המשק הישראלי. ייתכן שכמה סקטורים נפגעו, אך הנזק למשק בכללותו לא היה גדול עד עכשיו, אמר אתמול נגיד בנק ישראל, מיכאל ברונו.

במסיבת עיתונאים בירושלים ציין ברונו, שקביעה זו מבוססת על נתונים חלקיים שנאספו על-ידי מחלקת המחקר של הבנק המרכזי. הוא הוסיף שבעתיד עלולה תמונה זו להשתנות, אולם עד עתה לא ניכרים סימנים של נזק ממשי למשק.

לדברי ברונו, היצוא הישראלי לשטחים מהווה חלק קטן מאוד מהתוצר, כ-1.5 אחוזים, ולכן כל ירידה בקניות של מוצרים ישראלים בשטחים לא תביא לנזק בישראל. הוא ציין, שאפילו בחלק הקטן הזה אין סימנים של ירידה, ועד עתה רק סקטורים בודדים, כמו טקסטיל, נפגעו.

הנגיד אמר, שמספר העובדים מהשטחים בישראל ירד בכ-20 אחוז, כך מדובר בעיקר בעובדים ארעיים, ולהוציא ימים או שבועות בודדים לא היתה תופעה של היעדרות המונית של עובדי השטחים. קטיף ההדרים לא נפגע, כך כמה פרויקטים בבנייה סבלו.

לדברי ברונו, לא היתה עד עכשיו עלייה בהוצאות הבטחוניות עקב האירועים בשטחים, שכן צה"ל הפחית בהוצאות אחרות. אך הוא הזהיר, שאם אכן ישרתו במילואים תקופות ארוכות יותר השנה, תהיה בעתיד עלייה ממשית בנטל הביטחון על המשק.

צוקר: להט מעניק טובות הנאה לחברי מועצת העיר

ירון זליג

"ראש עיריית ת"א, שלמה להט, מעניק טובות הנאה לחברי מועצת העיר במגמה להגביר את תלותם ברצונותיו והחלטותיו", טוען חבר מועצת העיר, אריה צוקר.

במכתב ששלח אתמול צוקר ללהט הוא מציין: "תמוהה העובדה, שבעוד שהנהלת העירייה החליטה לבטל את הסיבסוד ל-50 מחנכים במשלחת התלמידים לפולין, בנימוקים של קיצוץ בתקציב, היא החליטה לאשר את נסיעתם של שבעה חברי מועצת העיר עם המשלחת על חשבון הציבור, ואף אישרה להם לצורך נסיעה זו תשלום אש"ל".

צוקר טוען, כי החלטות אלו מעוותות את הערכים המוסריים והענייניים ויש בהן יותר מאבק שוחד. "זו דרך נלוזה לחלק טובות הנאה לחברי המועצה ולהעמיק את תלותם ברצונותיך והחלטותיך. אני מציע כי תחזור בך, ויפה שעה אחת קודם" כותב צוקר.

בתגובה נמסר אמש מלישכת דובר עיריית ת"א, כי צוקר מתעלם במתכוון מכך שמספרם של חברי המועצה ומלווים אחרים של המשלחת קוצץ בחצי. דובר העירייה, בני כהן, מסר, כי כל הפעולות שנעשו בהקשר זה כוונו כך שלא יימצא עצם ביקור התלמידים בפולין ומספר התלמידים במשלחת וסיבסוד נסיעתם לא קוצץ.

הוועידה העשירית של מפ"ם. תל-אביב, תשמ"ח. 5-7.5.88

1. תוכנית הוועידה האזורית חיפה צפון ועמקים בנושא חברתי-כלכלי בשבת 12.3.88 באולם "ביתנו" בחיפה

סדר היום:
09.00–09.30 – קפה + עוגה.
09.30–11.30 – מליאת פתיחה

דברי פתיחה:
עו"ד משה עמאר – יו"ר הוועדה האזורית.
אריה גוראל – ראש עיריית חיפה.
דב אלקנתי – מזכיר סניף מפ"ם – חיפה

דיון בהשתתפות:
פרופ' מיכאל פרי – מבנה המשק הישראלי והתפתחותו העתידית.
אברהים נימר חוסין – ראש עירית שפרעם ויו"ר ועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות: "שילוב האוכלוסיה הערבית בחיי החברה והכלכלה בישראל".
אפרים ז'ילוני – סגן ראש האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות וחבר הוועדה המרכזית: "מעמד העובדים בישראל".
ח"כ אמירה סרטני – "מצוקת השרותים החברתיים והסוציאליים".
עזרא רבין – מזכיר הקבה"א: "הקיבוץ בחברה הישראלית".
יוסף חורי – חבר מזכירות מפ"ם: "מפ"ם – מפלגה יהודית-ערבית".
צבי רגבל – "המשבר הכלכלי בהתישבות העובדת".

11.30–14.30 – חוגי דיון
כלכלה וחברה – המנחה: אלי ספרן, פותח: אנמרי רון.
עבודה ועובדים – המנחה: חיים שובל, פותח: דב פלג.
דו-קיום יהודי-ערבי – המנחה: חוסיין מארס, פותח: מחמוד מפרע.
הצעת החלטות.
דברי סיכום – חנן ארז – מזכיר מרכז מפ"ם
* ארוחת צהריים קלה תוגש במקום

2. מזכירות המפלגה שאמורה היתה לאשר את נוהל הבחירות לוועידה (ביום ראשון 13.3) – נדחית. על המועד החדש תבוא הודעה.

מפם

מפם חזקה - מחזקת אותך

סוריה דוחה את יוזמת־שולץ; ערפאת הוזמן לשיחות בירדן

מובארק גילה כי סירב לקבל את רצועת־עזה □ בשגרירות בפאריס מודאגים מהתבטאות מיטראן בעניין השטחים □ שולץ תיכנן להפגש עם אנשי אש"ף

דפנה ורדי (לונדון), ארנון יפת (פריס), אורי הורוביץ, אי.פי

סוריה דחתה בשבת את יוזמתו של שר החוץ האמריקני ג'ורג' שולץ לפתרון הסכסוך במזה"ת. שר החוץ של סוריה פארוק א־שרע אמר, כי אינו מאמין שמדינה ערבית כלשהי תתמוך בתוכניתו של השר שולץ. „בחנו את התוכנית האמריקנית והגענו למסקנה כי אינה מתקבלת על הדעת", אמר שר החוץ הסורי.

הוא אמר את הדברים עם תום ביקורו של שר החוץ של שוודיה סטין אנדרסון. אנדרסון סיים ביקור בן 24 שעות בסוריה ובמהלכו נועד עם נשיא סוריה חאפז אסד ועם שר החוץ הסורי. הם דנו באירועים בשטחים ובסיכויים להגיע להסדר באיזור. הודעתו של שרע היתה הדחיה הסורית הראשונה של יוזמת שולץ. כזכור, הגיש שולץ את תוכניתו לעיון סוריה, ישראל, ירדן ומצרים.

ערפאת הוזמן

דפנה ורדי, כתבנו בבריטניה מוסרת כי המלך חוסיין הזמין את מנהיג אש"ף, יאסר ערפאת, בנסיון אחרון לשכנע אותו להגמיש את עמדתו בעניין היוזמה האמריקנית, — מוסר שבועון הלונדוני „אובזרבר".

נשיא מצרים חוסני מובארק אמר כי סרב באחרונה לקבל הצעה ישראלית לחזור ולקבל את הריבונות על עזה. בראיון לעיתון הכוויתי „אלראי אל־עאם" קרא מובארק לירדן ולאש"ף לשתף פעולה בתהליך המדיני. הנשיא המצרי גילה, כי השר שולץ הסכים לפגוש נציגים של אש"ף, אולם חילוקי־דיעות בדבר מקום הפגישה מנעו אותה.

דאגה מהצהרות מיטראן בפריס

חוגים דיפלומאטיים ישראלים בפאריס הביעו דאגה מהצהרה שהשמיע הנשיא מיטראן ובה קרא ליישם את החלטות האו"ם, מועצת הבטחון והעצרת הכללית כדי לפתור את בעיית השטחים. החוגים אמרו כי נוסח זה מזכיר את תנאי ערפאת למו"מ.

חיל צה"ל נושא את דגל אש"ף שנלקח מידי מפגינים במחנה אל־עמארי אתמול (צילום: ברוטמאן)

שלב חדש בהתקוממות

(סוף מעמוד ראשון)

באים לידי ביטוי בכרוז מס' 9. בכרוז מס' 10 היתה הסתייגות מלחצים אלה והובהר, כי אש"ף סומך את ידיו על עבודת הערבים במינהל האזרחי. לחצים מופעלים גם ע"י העיריות בשטחים להתפטר. היומון אל־פאג'ר פרסם בשבוע שעבר מודעות של עיריית אל־בירה, שהודיעו כי גם העיריות יתפטרו, ככך ביטא העיתון התנגדות לקריאה של ג'בריל.

חשש במערכת הבטחון

מפכ"ל משטרת ישראל רב ניצב דוד קראוס קרא אתמול לשוטרים הערבים, שלא להיכנע ללחצים ולאיומים, כיוון שפעילותם היא רק לטובת האוכלוסיה המקומית. מפקד משטרת נפת עזה, ניצב משנה שמעון לוי, ניסה אתמול לשכנע קציני משטרה ושוטרים שלא יתפטרו. היום יצטרף למסע השכנוע ראש המינהל האזרחי ברצועה תת־אלוף אריה רמות. עם זאת לא נראה כי יהיו התפטרויות בקרב אלפי עובדי המינהל האזרחי ברצועה.

במערכת הביטחון חוששים מתקדים ההתפטרות הקולקטיבית של השוטרים המקומיים ביהודה שומרון וחבל עזה. להערכת גורמי ביטחון, צעד זה עלול להקרין גם על יותר הציבור, הנתפס בעיני אש"ף כמשתף פעולה עם שלטונות ישראל בשטחים. במערכת הביטחון ובצה"ל נוקטים צעדים מגוונים כדי להגן על שלומם ובטחונם של משתפי פעולה.

הרסו 4 בתים

בחברון ובכפר בידיה הרסו כוחות הביטחון ביום ו' ארבעה בתים, בכפר בידיה הרסו כוחות הביטחון את בתיהם של שלושה מתושבי הכפר, החשודים כי התסיסו את התושבים לרצוח תושב, שנחשד על ידם בשיתוף פעולה עם ישראל. בחברון הרסו כוחות הביטחון את ביתו של מחמוד קוואסמה לאחר שהואשם כי הצטרף לחזית העממית לשחרור פלשתין, רצח את יגאל שחף בעיר העתיקה בירושלים וניסה לרצוח פקיד עירייה מקומי ברמאללה.

תפילת יום שישי במסגדים בהר הבית בירושלים עברה בשקט ובלי הפרעות.

עובדי „בזק" מאיימים בשביתה כללית

אבשלום קוות

מועצת העובדים הארצית של „בזק" תתכנס היום בתל־אביב כדי להחליט על שורה של צעדים ארגוניים לאחר שנסיונות למנוע השתתפות של קבלני חוץ במכרז נכשלו. העובדים הכריזו על סכסוך עבודה לפני מספר חודשים. ההסתדרות תומכת במאבק העובדים. יו"ר המועצה יחזקאל שפר מסר אמש כי צפויים עיצומים כבר ביום שלישי הקרוב וצעדים נוספים עד כדי שביתה כללית לקראת סוף השבוע.

קורא להתייצב מאחורי מפ"ם עצמאית בבחירות

כתב „על המשמר"

בשיחת קיבוץ שהתקיימה אמש בקיבוץ עין־השופט, ועסקה ב„דרך הופעתה של מפ"ם בבחירות" אמר אילן רגב, רכז הנוער־הצעיר שבמפ"ם כיום יש חלק הדואג לגורלה וקיומה של המפלגה, ואילו חלקים אחרים בה, עסוקים בחזיתות ורשימות שונות שהמכנה המשותף להם הוא „רק לא מפ"ם".

בהמשך דבריו אמר רגב שהוא מצפה שלאחר החלטת מרכז המפלגה, שיעסוק באופן הופעתה של מפ"ם בבחירות ב־20.3.88, ייפסק מחול השרים סביב מפ"ם, והעוסקים כיום בחזיתות וברשימות השונות, יידעו להסיק את המסקנות ויפסיקו בהפרעתם להכנתה והערכותה של מפ"ם להופעה עצמאית בבחירות לכנסת הי"ב.

נאסר מעבר חופשי מן הרצועה לגדה ולהיפך

מנחם ענברי

המינהל האזרחי קיבל החלטה חסרת תקדים לנתק את הקשר החפשי בין הגדה לרצועה. מעתה כל תושב של הרצועה יהיה חייב להצטייד ברשיון כניסה מיוחד לגדה, ולהיפך. המעבר לישראל יהיה חפשי כמקודם. לצד הצעדים האלה יש החמרה מינהלית גדולה על תושבי השטחים, ובעניינים רבים עליהם לפנות כעת אל המימשל הצבאי.

מלחמתו של קצין

(סוף מעמוד ראשון)

„אתה עו"ר ב...שלי," ודחף אותו בכתפו וטילטל אותו בחוזקה. באותו רגע יצא מפתח הבית בן אחר ממשפחת שיוחי, מאג'ד, אחיו של חיג'אזי. הוא נסער למראה אחיו המיטלטל בידי הקצין, ופרץ ריב ודברים, שבסיומם כיוון אליו הקצין את נשקו ומאג'ד אמר: תירה בי, אני לא מפחד. הקצין אכן ירה ופגע במאג'ד ברגלו.

עסק עם משוגע

בינתיים נאספו נשות המשפחה בחצר, והחלו ליילל. חמשת הצעירים אספו את מאג'ד השרוע על הקרקע, והחישו אותו לבית־החולים.

אומר העו"ד חיג'אזי: „כאשר השגיח הקצין שהצעירים הסתלקו עם מאג'ד, ציווה עלי להחזיר אותם תוך חמש דקות". „הבנתי, כי יש לי עסק עם משוגע, אמרתי לו בסדר, אביא אותם תוך חמש דקות, והסתלקתי. בינתיים גברה יללת הנשים, והקצין, ועמו עוד חייל נכנסו לדירה. בבית היו זוג זקנים איסמאעיל ומרים, אשה הרה, ובחורה צעירה ושמה פרווא. הקצין היכה את כולם: את הזקן, את הזקנה, את האשה ההרה, ואת הצעירה. את הקטטר של איסמאעיל קרע הקצין מגופו והשליכו ארצה. בן אחר של משפחת שיוחי, עזאם, אשר השגיח על הזקן, עצר כיד הקצין, וככל הידוע למשפחה עומדים להאשים אותו בנסיון לחטוף קצין צה"ל. אבל מתברר כי עזאם, איננו מתבל כל כך מסוכן, מכיוון שאיננו כלוא בבית סוהר, אלא מוחזק בסככת עץ בחצר המימשל הצבאי, חשוף לקור ולגשם, ובקשת המשפחה מן המימשל הצבאי, להכניסו לכלא נענתה בשלילה.

גנב חסכונות המשפחה

את מעשה החבלה וההרס ליווה הקצין במיטב הרפרטואר המיני. המשפחה טוענת, והיא הגישה על כך תלונה רשמית למשטרה, כי כאשר השך את הארון, באחד החדרים, גנב 5,000 דינר, 15 אלף דולר, ותכשיטי זהב, חסכונות המשפחה.

צה"ל בודק

אבל בכך לא הסתיימו יסורי משפחת שיוחי: מאז אותו יום עורך אצלם הקצין ביקורים רתופים, מלווה בחיילים, בעיקר בשעות הלילה, ומנחית עליהם תרס ומכות. בני המשפחה כבר התפזרו בבתי חברים, מפחד אותו קצין. באחד הלילות כפת את ידיו של איסמאעיל הזקן באזיקי פלסטיק, והשאירו כפות עד שבאו בני המשפחה ושחררו אותו. מאג'ד הפצוע מפחד להישאר בבית־החולים, כדי שלא ימצא אותו הקצין שם, ואף הוא מקבל טיפול בבתי חברים.

לכתבנו נמסר כי בעקבות תלונת המשפחה בודק צה"ל את פרטי התקריות ואת מעשי הקצין.

"על המשמר" עתון יומי
חמו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3־43360־4
תמען למכתבים: שירות שק־דואר מעל ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St., Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
[illegible]

במלאות שלושים למותו של
זאב (ווקה) קנדלמן
נעלה לקברו מחר, יום שני, 14.3.88, בשעה 15.00
היציאה משער קיבוץ מרחביה
המשפחה
וקיבוץ מרחביה

מסך ראשון

גיורא מנור

הנידונים לחיים

ז'אן־פול סארטר כתב את המחזה שלו על משפחה גרמנית של בעלי מספנות, שבנם מסתתר כבר 13 שנה מאז גמר המלחמה באחד מחדרי הבית, כנסיון נוסף שלו להוכיח את התיזה האקסיסטנציאליסטית על האחריות האישית, שבה נושא כל אדם, גם בנסיבות היסטוריות, המחייבות אותו להחליט החלטות קשות ביותר.

„נידוני אלטונה", כפי שהמחזה נקרא בתרגום העברי של יצחק גורך גרומינו, הוא אינטלקטואלי במובהק.

אולם הבמאי, יורם פאלק, מוליך את השחקנים לכיוון אחר לגמרי, אל הכוחנות הבימתית ואל הצבעוניות, אל הקול הנחרץ, הבא במקום המחשבה. לצערי לא כדמותו השאבלונית למדי של יוסי ידין כאב נוקשה, ההולך למות, ולא כתו, שאמורה להיות מין מפלצת מוורה, שמיכל בת־אדם מעניקה לה אנושיות המחטיאה לגמרי את כוונת המחזאי, משקפים את הצד האחר, ה„נורמאלי" של חיי העם הגרמני בדורו של היטלר. ואילו הדמות הראשית, הבן פראנק, שדן את עצמו למאסר עולם בשל מחדליו ומעשיו האמיתיים והמדומים, מושך את שמואל וילוז'ני לשחק מטורף, בשלל צבעים, והקולות והברקים הבימתיים שלו מסתירים את העיקר במקום להבהירו.

תפקידיהם של פולי רשף וטטיאנה קנליס־אוליייר, קלים יותר, הוא ככן חסר חוט שידרה והיא כאישתו, המנסה להציל אותם מחיי הבית רדוף רוחות העבר, הנמשכת אל הבן האסור בחדרו.

מרים גורצקי בנתה טרקלין שחור ונאה, אבל לא פתרה את בעיית המעברים אל חדרו של האסיר, שגזר על עצמו עונש נצחי, וחטאה בפרטים רבים, כגון במדים שהוא לובש, שהם מדי קצין קולוניאלי בריטי, משום מה.

ומה שהיה יכול להיות ניתוח מרתק של מצבים, שאפשר להסיק מהם לא רק על הגרמנים המנסים להתמודד עם עברם, היה למעשיה מיגעת למדי של אנשים לא סימפאטיים, דברניים, הנהנים מהלהג שלהם, וזה חבל.

ביקורת חצות

עופר ניר

זר במסיבה

זה התחיל בקטע מחול כלשהו, עם ארבעה תתיכים ותתיכה אחת, בלונדיים למהדרין. אחר־כך היא עלתה. פוגצ'בה, בכבודה ובעצמה, בז'קט על בגד גוף שחור ורעמת־שיער על סנטר־כפול. הקהל, מעונב ומחוייט ועם פרוות כמקובל בהיכל, נפשו הומייה לאלה, היה מוכן למסיבה שלו.

אלא שעבדכם הנאמן חש עצמו זר במסיבה הזאת. היא דיברה, שרה והתחנחנה ברוסית ואני, צבר כזר שיודע רק מה זה „הראשו", נשארתי מחוץ לחיבוקהרב הסובייטי החם הזה. על השאלה, האם אפשר לשיר פופ ברוסית, אפשר להשיב, יהודים או לא, בשאלה אם אפשר לעשות את זה בעברית. אפשר. קשה, אבל אפשרי בהחלט. אלה פוגצ'בה שרה פופ של אמצע־הדרך, זורקת קצת רוק־כבד ופאנקי לתוך התבשיל ומוסיפה הרבה תיאטרליות.

לא יכול לומר לכם על מה היא שרה. לא יודע מה היא אמרה בין השירים. אבל מסתבר שהקהל נהנה מכל מילה. בניגוד, לדוגמא, לשירים מבראזיל, שאפשר להנות מן הקצב שלהם בלבד, בלי להיטרד יותר מדי בגלל הטכסט, היה קשה להנות מן המופע של פוגצ'בה, בלב שלם. המסיבה הזאת לא היתה בשבילי ולא היתה שלי, אבל בתוך כל־כך הרבה אורחים מרוצים, היא לא הרגישה שיצאתי מוקדם... בפעם הבאה, אלה. רק תני לי ללמוד קצת רוסית.

עופר ניר

הננו מודיעים בצער רב
על מות חברתנו היקרה
רחל שפריר
ומשתתפים באבלם של
רעיה, תרזה, יפתח, דניאל והמשפחה
ההלוויה היום, יום ראשון, 13.3.88 בשעה 15.00
קיבוץ שער העמקים

בצער רב הננו מודיעים
על פטירתו של חברנו היקר
דב מושקוביץ
ההלוויה תתקיים היום, יום ראשון, 13.3.88,
ותצא בשעה 15.00 מבית ההנצחה
המשפחה
וקיבוץ מענית

אנו אבלים יחד עם
זוזי ויצחק פארן והמשפחה
על מות
מריה וידר
[illegible]
ההלויה תתקיים היום, יום ראשון, 13.3.88
בשעה 15.00 בקיבוצנו
קיבוץ עין דור

שמיר יוצא לארה"ב לאחר שייטרפד הצבעה על תוכנית שולץ

מסע בשני ראשים לוושינגטון; אבן יוצא להסביר עמדת מחצית הממשלה

הליכוד: נסיעת אבן — תקיעת סכין בגב ■ העבודה: הוא אינו חייב לדווח לאיש ■ שמיר הבטיח למתנחלים לא להכנע לתכתיבים אמריקניים ■ פרס: התקפות הליכוד עלי — רצח אופי ■ האמריקנים לא יכפו פתרון

מוטי בסוק, ניצה רימון, דורית גפן, וזהבה מרום

רה"מ יצחק שמיר ימריא הלילה לוושינגטון. הוא ישהה בארה"ב 10 ימים. לפני נסיעתו הבוקר, והיום אחר הצהריים, ישב רה"מ בראש ישיבת הממשלה ובישיבת הקבינט. בשתי הישיבות ימנע שמיר הצבעה על תוכנית שולץ. היום ימריא לארה"ב גם אבא אבן כדי להביא לידיעת הממשל ודעת הקהל המקומית את דבר מפלגת העבודה.

ביומיים האחרונים נרגעה המערכת הפוליטית. המערך השלים עם העובדה כי שמיר יצא לארה"ב מבלי ששום פורום ממשלתי בכיר יצביע על תוכנית השלום של שולץ. ביום שישי האחרון קיים רה"מ, בזו אחר זו, פגישות עם ראשי גוש אמונים, ועם ראשי המתנחלים בשטחים. בפגישה הראשונה דחקו בו דניאלה וייס, בני קצובר והרב לוינגר, להגדיל את התקציבים להתנחלויות, להקים יישובים חדשים בשטחים, ולנקוט מדיניות קשוחה בהרבה נגד הפלשתינים. בשתי הפגישות הבטיח שמיר, כי לא ייכנע בוושינגטון לתכתיבים אמריקניים.

י. ליס, מראשי המתיישבים ברמה, הביע חשש בתום הפגישה השניה, כי שמיר לא יעמוד בלחצים שיפעילו עליו האמריקנים, וכי את המחיר ישלמו יישובי הגולן.

מ"מ רה"מ שמעון פרס, כרמות אשכול בירושלים, אמר ביום שישי, בהופעה לפני תלמידי כיתות י"א וי"ב בביה"ס ע"ש רנה קסין, כי לא ניתן להגיע לשיחות שלום בלי תיווך אמריקני, וכי ארה"ב לא תכפה עלינו פתרון כל שהוא בדרך אולטימטיבית. המערך לא יסכים, בשום מקרה, לסגת לגבולות 1967 או לוותר על חלקים מירושלים. פרס כינה את התקפות הליכוד עליו — רצח אופי.

מספר שעות לפני טיסתו של שמיר, יצא היום לארה"ב יו"ר ועדת החוץ והבטחון של הכנסת אבא אבן. בדעתו להפגש עם ראשי הממשל בוושינגטון, סנטורים, וכן להופיע בתקשורת ובפורומים יהודיים כדי להסביר את עמדות החצי השני של הממשלה.

בתגובה קרא יו"ר התחיה יובל נאמן ליו"ר הכנסת הלל להדיח את אבן מראשות ועדת החוץ והבטחון, משום שהוא יפגע בשליחותו של רה"מ. דובר הליכוד כינה את הנסיעה של אבן תקיעת סכין בגב שליחותו של שמיר.

„אבן לא חייב לדווח לאיש"

במפלגת העבודה דחו בסוף השבוע את הביקורת של הליכוד על נסיעתו של אבא אבן לארה"ב. אבן לא חייב לדווח לאיש על נסיעתו, נאמר בתגובה של מפלגת העבודה. אבן יותר מכל אדם אחר עשה למען ישראל, ונחשב למצפונה של ישראל בין העמים. זאת לא הנסיעה הראשונה ולא הנסיעה האחרונה שלו. נסיעותיו שרתו תמיד את האינטרסים של ישראל, וכך יהיה גם בנסיעה הזאת, אומרים במפלגת העבודה.

מדינה סרבנית

„גם אם נכון הפרסום לפיו שמיר מוכן להחזיר שטחים תמורת שלום צריכה ישראל לתת תשובה חיובית ליוזמת שולץ" אמר ביום שישי חיים בר לב שר המשטרה בהופיעו בפני תלמידים מבית הספר התיכון „בצלאל" בכפר סבא. זה לא מצב של מו"מ בינינו לבין האמריקנים, אמר בר לב.

חשר תקף את הימין באמרו שהליכוד מציג את ישראל בעולם כמדינה סרבנית, ונאחז בכל דבר אפשרי כדי להשהות, לעכב, ולמסמס כל יוזמה לשלום, וכל פעם בתירוץ אחר. עכשיו התירוץ הוא שלוח הזמנים צפוף והסדר הביניים המוצע ע"י האמריקנים הוא רק לשלוש שנים. מי שרוצה להקפיא את המו"מ — וזה הרצון של הליכוד — מוצא תירוץ, אם יתברר שזה המצב האמיתי אני מציע להקדים את הבחירות אמר חיים בר־לב.

משטרת מחוז המרכז יצאה אתמול בהודעה לאנשי גוש אמונים המתכננים להפגין היום בת"א שלא להגיע גם לנתב"ג, כדי להימנע מ„אי נעימויות".

מתיישבי גוש קטיף: רק לא אוטונומיה

עזרא אבירן

מתיישבי גוש קטיף קיימו אמש כנס חירום שבו דיווחו נציגי הישובים היהודיים ברצועת עזה סיכום פגישה עם ראש הממשלה יצחק שמיר, ביום שישי בירושלים.

באותה פגישה טענו נציגי הישובים היהודיים בפני ראש הממשלה, שהם מתנגדים לאוטונומיה מכל סוג משום שלגביהם זהו גזר דין מות. כן הודיעו שהם מתנגדים כי ח"כ משה ארנס יצטרף לנסיעתו של ראש הממשלה, משום שבעבר אמר ארנס שהוא מוכן לוותר על רצועת עזה. כן טענו נציגי הישובים, כי בשיחות עם מנהיגים ערביים ברצועת עזה, הובהר להם שהאוכלוסיה המקומית אינה רוצה באוטונומיה אלא בהחלטה: או שממשלת ישראל תיטוש את הרצועה, או תאמר דברים ברורים אם תרצה להיש־אר, אך אוטונומיה — זה גרוע מלבנון, ותביא לשפיכות דמים.

פרופ' ששינסקי: כ־20% מבעלי ההכנסות נהנים מפטורים למיניהם

עתי"ם

פרופ' איתן ששינסקי אמר ביום ו' בהרצאתו במועדון המסחרי והתעשייתי, שהתכנס במלון שרתון בתל־אביב, כי בישראל יש למעלה מ־150 פטורי מס למיניהם, לפי פקודת מס ההכנסה, המקיפים כ־20 אחוז מבעלי הכנסות במדינה, וזה שיעור גבוה מאוד לכל הדעות.

פרופ' ששינסקי הוסיף, כי הוועדה שבראשה עמד לגיבוש רפורמות במס ההכנסה דנה בישיבותיה בהורדת המס מחד וביטול הפטורים מאידך, כאשר בכתב המינוי שלה נאמר, כי לא יוקצו כספים נוספים עקב הרפורמה שתוצע וכי מסקנות הוועדה צריכות להיות מאוזנות.

עצרת שלום תתקיים מחר בחדרה

כתב „על המשמר"

מחר תתקיים עצרת המונים בכיכר המרכזית של חדרה, שתקרא לרה"מ לאמר כן ליוזמת שולץ, ולחזור למדינת ישראל עם בשורת שלום. את עצרת השלום יוזמים קיבוצי הסביבה: להבות חביבה, עין החורש, והמעפיל. ליוזמה זו יצטרפו קיבוצים נוספים של הקיבוץ הארצי באזור השרון, וכן גורמים שונים באזור זה.

בעצרת בחדרה ישאו דברים אישי ציבור יהודים וערבים. עומרי הגלי, חבר קיבוץ עין החורש, העומד בראש המארגנים אמר אתמול: „החלטנו לקיים עצרת דווקא בחדרה, דווקא בימים אלה. העיר חדרה והישובים סביבה נמצאים בפתח וואדי ערה, הינם דוגמא לחיים של דו קיום בכבוד שנמשכו שנים. ומעיר זו תצא קריאה של יהודים וערבים לרה"מ, לומר כן לשלום."

חניכי השומר הצעיר ממוסד „מעין", יחלקו היום כרוזים בחדרה, ובישובים הסמוכים לה, בקריאה לתושבים ליטול חלק בעצרת השלום. עצרת זו נערכת בברכתה של עיריית חדרה, ושל מוסדות שונים בעיר, ומשטרת חדרה נערכה לאירוע.

בקש שלום ורדפהו!
עצרת שלום ראשונה בחדרה
ביום שני, 14.3.88, בשעה 17.00 בכיכר הפיאצה.
תושבי חדרה וחברי קיבוצים ומושבים באיזור, יהודים וערבים, באים לומר כן ליוזמת שולץ, כן לשלום תמורת שטחים, כן לצה"ל חזק ומוסרי.
העצרת תקרא לדו־קיום ושלום בין יהודים וערבים בשרון ובשומרון ובואדי ערה.
בתכנית:
ברכות, נאומים ואמנים.
הקיבוץ הארצי מפ"ם השומר הצעיר

מזכיר מרכז מפ"ם בוועידה האזורית בחיפה:

„מצעה של מפ"ם תקף יותר מאי פעם; נלכד סביבנו נפגעי מדיניות הממשלה"

קובני מגרל

„העובדה שאנו ממשיכים להתמקד בנושא הכלכלי אינה נובעת מהתעלמות מהתפיסה המדינית הבטחונית והפוליטית שאנו נמצאים בתוכה. אנו משוכנעים שללא מפנה בתחום החברתי כלכלי לא יהיה עם שאיתו אפשר יהיה לעשות שלום, ולכן אנו ממשיכים לשאת את שני הדגלים החברתי והכלכלי, יחד עם הדגל הבטחוני והמדיני. הממשלה נכשלה בכל התחומים הללו."

דברים אלה אמר אתמול חנן ארז מזכיר מרכז מפ"ם בדברי הסיום בוועידת מפ"ם האזורית שהתקיימה בחיפה, בהשתתפות כ־350 איש, ואשר יוחדה לנושאים חברתיים כלכליים.

מזכיר מרכז מפ"ם אמר עוד כי „יש דורות שלא ידעו אותנו, אך מצע מפ"ם עדיין רלבנטי. הנחות היסוד שלנו שרירות ותקפות. יש יסוד לתביעה להצטרף ולהתלכד סביב מפ"ם, וחסל סדר ויכוח על הליכה בברית זו או אחרת." יו"ר הוועידה האזורית, עורך הדין משה עמר אמר בדברי הפתיחה לוועידה כי „העבודה היתה בעבר ערך, ושאל אם גם כיום היא נשארה כזו, שכן כיום ישנה בריחה."

ראש עיריית חיפה אריה גוראל, שהיה אף הוא בין הנואמים, ציין, כי אחד הקשיים של תנועת העבודה כיום ושל כל החברה הישראלית, זו ההיצמדות לרעיונות שגרתיים, שאיננו יכולים להשתחרר מהם והם ממשיכים ללוות אותנו. המכנה החברתי שרבים מאיתנו דוגלים בו, נוצר למעשה על בסיס מציאות שונה ותורות שונות שלא כולן הוכיחו עצמן.

„מסמך חסר משמעות"

מזכיר סניף מפ"ם בחיפה, ד. אלקנתי איחל בדבריו ברכת הצלחה לראש עיריית חיפה בבחירות הקרובות לראשי הרשויות המקומיות. ראש עיריית שפרעם ויו"ר ועד ראשי הרשויות הערביות המקומיות איברהים נימר חוסיין, אמר: „לאחר 40 שנה יש לנסות את דרך השלום, וכי על כל אזרח להרים את קולו למען מטרה זו." „אנו מגנים את האירועים האחרונים בוואדי ערה ובמקומות אחרים. הילדים מנסים לחקות את מה שהם רואים בטלוויזיה, שנעשה במקום אחר", אמר חוסיין. פרופ' מיכאל פרי, עורר הסתייגות כאשר הגדיר את המסמך המייצג את התפיסה הכלכלית החברתית של מפ"ם כחסר משמעות. „אני חושב שברוב הדברים שנאמרים בו יש חוסר הבנה לכללי המשחק שבימינו, וחוסר הבנה בכללי המשחק מביא לדבקות בסיסמאות שבלי קשר בינם לבין המציאות הוא מקרי בלבד." רב פלג שנאם אחרי פרופ' פרי הביע גם הוא דברי הסתייגות מדבריו של קודמו. הוא ציין כי הבעיה כיום „שאין לנו זמן לחכות לתנאים שיביאו לצמיחה כלכלית. צמיחה היא תהליך של השקעות מכוונות ולא מכוונות. אין פתרון ליברלי בתנאים שבהם נמצאת מדינת ישראל, לכן המטרה הראשונה היא שהרווח לא יגיע לבנקים." סגן יו"ר האגף לאיגוד המקצועי בהסתדרות וחבר הוועדה המרכזת אפרים ז'ילוני, אמר כי היכולת המדינית שלנו לעמוד באתגרי השלום תלויה במידת חוסננו החברתי. „מדינה בה הפער החברתי הולך וגדל לא יהיה לה כוח התמודדות ותהיה טרף קל בידי דמגוגים שיגידו שדמוקרטיה היא חולי. מחובתה של מפ"ם להניף את דגל השלום ואת הדגל החברתי".

יוסף חורי אמר: „אנו, היהודים והערבים במפ"ם קוראים לשמיר להשיב בחיוב ליוזמת שולץ להכיר בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלשתיני. להפסיק את מעגל הדיכוי ולהוציא את צה"ל מהש־טחים."

מזכיר הקיבוץ הארצי עזרא רבין אמר, כי אין קיום לקיבוץ אם אינו מושתת על תפיסה רעיונית בסיסית, כיוון שממנה נגזרים היעדים שלמענו הוא קיים. יש הכרח לחזק את הקשר בין התנועה הקיבוצית לבין מפלגתה. הוא הזהיר כי כיום הולך וניתק הקשר בין העם לבין אדמתו, וכי ישנם מושבים רבים שאינם מעבדים עוד את אדמתם ואף נוטשים אותה.

„יחודה של מפ"ם הוא בכך שגם בעת המהומות בשטחים אנו המפלגה היחידה שלא זנחה את הדאגה לאדם העובד", אמרה ח"כ אמירה סרטני, בכנס הוועידה האזורית של מפ"ם בחיפה. בתצלום: מימין לשמאל: ח"כ אמירה סרטני, ראש עיריית חיפה אריה גוראל, דב אלקנתי מזכיר סניף מפ"ם בחיפה, אפרים ז'ילוני וקיצוני משמאל חנן ארז מזכיר מפ"ם (צילום: כפיר מאיר)

נכשלו מגעים ראשונים להקמת חזית שמאל יהודית־ערבית

קאסם זייד

המסגרות הערביות להקמת גוש ערבי [illegible] במחנה שלום בישראל, שהתקיימה בשבוע שעבר בפגישה בביתו של מנהיג התנועה האיסלמית הישראלי שיח עבדאללה דרוויש, בכפר קאסם, השתתפו חברי הכנסת [illegible] וראשי המועצות: אחמד אבו עסבה — ג'ת, מחמוד גנאיים — סכנין, אסעד עזאיזה — דבוריה, וכאמל ריאן — כפר ברא.

שיח דרוויש קרא לנציגים הערבים להתלכד במסגרת להיות אחד משלושה מכוכבי מחנה שלום בישראל. לכתבנו נודע שמשתתפים לא הגיעו להסכמה ביניהם, כשהתנגדו [illegible] להקים גוש ערבי עצמאי, בעוד שאר משתתפי הפגישה דרשו להתארגן לקראת הקמת חזית יהודית־ערבית. ממקור מוסמך נודע לכתבנו שאין כוונה להמשיך בהדברות בין הצדדים נוכח המחלוקת שפרצה ביניהם.

עוד נודע לכתבנו שמנהיג התנועה האיסלמית וראשי המועצות שהשתתפו בפגישה איתנים בדעתם להמשיך במאמצים להקמת חזית יהודית־ערבית משותפת, שבמרכזה [illegible]

המשכים

„בן" לשלום עכשיו

(סוף מעמוד ראשון)

במסע שלום ולהביא משם את השלום.

כבר בשעות הצהריים המוקדמות החלו להגיע משתתפים ראשונים לעצרת תנועת הנוער שאורגנה במסגרת „מטה החולצה הכחולה" ברחבת מוזיאון תל־אביב בשעה 5 אחר הצהריים. משם צעדו אלפי הצעירים לעבר העצרת של „שלום עכשיו" שם התקבלו במחיאות כפיים.

„הנוער רוצה שלום"

עצרת תנועות הנוער שהתקיימה בסיסמה „הנוער רוצה שלום" הבליטה, ע"י השתתפותם של תנועות הנוער הקשורות לתק"מ ובעקיפין למפלגת העבודה, את ביטויי המחאה והמרירות של עתודות מפלגת העבודה, השותפה לליכוד בממשלה.

השחקנית גילה אלמגור פתחה את העצרת בציון מכתבה המרגש של אחת מבנות העריבה באוטובוס הדמים של כביש דימונה. „אותה אשה" — אמרה אלמגור — „כתבה מכתב פרידה למשפחתה, בעת שהמחבלים הפלשתינים איימו לרצוח אותה, כפי שעשו עם שלושת הנוסעים האחרים. במכתב ביקשה מבניה שיפנו לרה"מ שמיר, כדי שהוא לא יפסיק כל מאמץ כדי לורז הסכם של שלום בינינו לבין הערבים".

שובך עם השלום

„את הקריאה של האם באוטובוס הדמים" — אמרה גילה אלמגור — „אנו מעלים היום ליצחק שמיר ערב צאתו לוושינגטון: „צאתך בשלום, שובך עם השלום".

צלי רשף, שדיבר בשם התנועה קרא לרה"מ לא לזלזל במאות האלפים אשר הפגינו בחודשים האחרונים. סלידתם מהמדיניות בשטחים ומאמירת הלאו האין סופית של יצחק שמיר לכל יוזמה מדינית המריחה שלום.

„שלום בין שווים"

„אל תזלזל בציבור הזה, כי כבר זלזלתם בנו כשהפגנו נגד מלחמת לבנון לפני שזו פרצה, ורק לאחר שנים הבנתם לאיזה בוץ טראגי כנסתם אותנו במלחמה זו", אמר צלי רשף. הוא הוסיף „לא די להגיד שכולנו בעד שלום, צריך להגיד איזה שלום הוא בר־השגה. אין שלום בין כובש לנכבש, כמו שאין שלום אמיתי בין חזק לכנוע" — אמר רשף „יש שלום רק בין שווים ולשלום כזה אנו באנו לומר כן כן לוויתורים על שטחים תמורת שלום.

פרץ: נגד „המפחידנים"

אמיר פרץ ראש מועצת שדרות יצא תוצץ נגד ה„מפחידנים" של מה שהוא כינה „המחנה הלאומי של הליכוד, התחייה, „כך" וחבריהם." בנאום שבו קשר את הנושא החברתי עם המאבק לשלום במקשה אחת, טען פרץ שהליכוד קיבל כ־77 רוב מאסיבי בקרב ערות המזרח ובעיירות הפיתוח כביטוי למחאה על הקיפוח החברתי, אך הליכוד ניצל זאת למימוש מדיניות המתנגדת לשלום ולמעשה מתנגדת לאינטרסים של הציבור שבוחר בו.

„ארץ ישראל השלמה באמת" — אמר פרץ — „היא ארץ ישראל שבה יש מערכת בריאות מפותחת, עם שירותים חברתיים על רמה, עם פיתוח הגליל והנגב: ארץ שאולי תהיה יותר קטנה בגבולות אך תהיה חזקה צודקת ובריאה עבור אלה שחיים בה."

נולדו למדינה כובשת

עמיר שמאי יו"ר נשיאות החניכים של תנועת הנוער העובד והלומד, שדיבר בשם תנועת הנוער קבל על המצב העגום שבו הוא וחבריו נולדו למדינה כובשת, המתנהלת לפי אמות מידה של מדינה שכזו, המנוגדים לערכי הדמוקרטיה וההומניזם.

מכתב מחייל

סגן אלוף במילואים עזרא דגן, מי שהיה בעבר ראש מחלקת הביטחון של הקיבוץ הארצי ומי שמילא תפקידים בטחוניים בעמדות מפתח, פנה לרה"מ בשם מי שלחמו בכל מלחמות ישראל: „בכל מלחמה אמרנו שמדובר במלחמה אחרונה, היום אנחנו שואלים עד מתי?" עזרא דגן קרא לשמיר ללכת בדרך הדרכה של השלום ולא כסימטאות האפלות המובילות למלחמה.

השחקנית אורנה פורת קראה מכתב שכתב חייל ב„חזית השטחים" ובו דרישה ממקבלי ההחלטות, לקבל את תשובה אמיצה, לצעוד לקראת שלום ולפתרון הסכסוך באזורנו.

„שלום עכשיו" מקץ 10 שנים

שלמה סלוצקי

מול כיכר מלכי ישראל, הומה ברבבות תומכי „שלום עכשיו", סיפר אמש ל„על המשמר" סא"ל במילואים, ד"ר יוסי בן־ארצי, ממייסדי „שלום עכשיו" ומנהיגיה, על המניעים שהביאו להקמת התנועה לפני 10 שנים: „מכתב הקצינים שהתפרסם בעיתונות במרס 78' גילה לאנשים רבים בארץ שיש מי שחושב כמוהם ושניתן להביע יחד את המחאה המשותפת, שהמסגרות הפוליטיות לא איפשרו. הושתענו מההיענות הרבה שהיתה לקריאתנו להפגין בפעם הראשונה בכיכר מלכי ישראל.

ואם הצלחתם להשפיע ב־10 השנים?

— ברור לי כי לתנועה היתה השפעה רבה על התהליך הדמוקרטי ברחוב והפעילות החוץ פרלמנטרית. השפענו על הצמתים ההיסטוריים, קמפ־דייוויד, אלון מורה, מלחמת לבנון, סברה ושתילה ואולי גם על הפעילות המדינית עכשיו.

האם אינך חושב כי יש לכם צורך בביטוי פרלמנטרי?

— בהחלטו הייתי שותף לפני זמן מה ליוזמה להקים חזית שלום שישתתפו בה מפ"ם, ר"ץ ואנשים מתנועת „שלום עכשיו". אני בטוח שהמערכת הפוליטית הפסידה אלפי אנשים בעלי שיעור קומה שבחרו לפעול בתנועתנו ולא במסגרות המפלגתיות.

האם עשויה יוזמתך להתממש לקראת הבחירות?

— הייתי שמח אם הרשימה היתה קמה אך איני נותן סיכוי ליוזמה זו מאחר שגם במתכונת המוצע קיימת אינטרסנטיות המכתיבה לאנשים לא להתלכד למרות מטרה משותפת לכל הכוחות האלה.

„סיירת שלום" בוואדי ערה

נימר חוסיין ותופיק זייד גינו השלכת בקבוק התבערה בכביש טבריה שפרעם

קסם זייד, חיים מרגלית

ועד הפעולה היהודי־ערבי, באיזור ואדי־עירה יצא בקריאה לוועד ראשי הרשויות הערביות ו„הוועד להגנת האדמות" שלא להכריז על שביתה כללית במיגזר הערבי ב„יום האדמה" שיחול ב־30 במרס. הוועד החליט גם להקים „סיירת שלום" שתנסה למנוע מעשי אלימות בוואדי ערה.

ביום חמישי הקרוב יתקיים כנס, של כל מזכירויות הקיבוצים של אזור „גרנות", הכולל 36 קיבוצים מאזור פתח־תקוה בדרום ועד מבואות חיפה בצפון. בפגישה ישתתפו יצחק בן־אהרן ואבישי גרוסמן, ובה יגבשו דרכים לפעילות בקיבוצים, במושבים בעיירות ובכפרים הערביים ופעילות ציבורית בבתי הספר התיכוניים.

חברי הוועד קראו לשני הגופים לציין את „יום האדמה" בצורה שלא תיפגע בריקמת היחסים בין יהודים לערבים, ותגרום מתחים מיותרים.

ב„ניירת השלום" ישתתפו יהודים וערבים והיא תערוך סיורים יום־יומיים, בכביש ואדי־ערה, להכנס לישובים היהודיים והערביים, לחלק חומר הסברה ולקיים שיחות עם אנשי האיזור. הפעילים מתכוונים גם להשתתף בשעות המחנך בבתי הספר באיזור, במטרה לבער כל נסיון של „בורדים בתוכנו, המתבטאים בזריקת אבנים ובקבוקי תבערה על כלי רכב וחסימת צירי תנועה. אין במעשים אלה כדי לקדם את המטרות עליהן אנו נאבקים, והם רק מגבירים את הקיטוב ומעיקים על דרך המאבק המשותף", נאמר בקול־הקורא.

עוד נאמר בקול־הקורא, שתפקידה של המשטרה להבטיח צירי התנועה ולדאוג לביטחונם ולשלומם של כלל התושבים, ושמעשים חריגים, השפלות, והפעלת אלימות ע"י בורדים בקרב אנשי מג"ב, ראויים לכל גינוי.

המשטרה נקראה למלא את תפקידה בצורה שלא תפלה בין אורח לאורח ובאווירה שתשרה אימון הדדי בין השוטר והאורח.

תושבי האיזור נקראו לשתף פעולה עם חברי הוועד היהודי־ערבי, במאבקם לשמירת ערכי הדמוקרטיה, השלום והשיוויון ובמיוחד להתמודד יום יום על חיים בדו־קיום.

חברי הוועד בחרו במטה מצומצם, יהודי־ערבי, שתפקידו לתאם את פעולות „ניירת השלום", שמטרתה להשרות הרגשת בטחון על האוכלוסיה הערבית והיהודית באיזור. כן הוחלט לפעול לשיפור התדמית התקשורתית של האיזור.

נימר חוסיין מגנה

יו"ר הוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, איברהים נימר חוסיין, גינה את משליכי בקבוק תבערה בכביש שפרעם — טבריה, ואמר שמיידי האבנים, זורקי בקבוקי התבערה ומציירי דגלי אש"ף „ייגורו מתוכנו". הם מעוותים את רגשי ההזדהות של ערביי ישראל עם אחיהם בשטחים, אמר חוסיין. „מעשים חריגים אלה פוגעים במאבקה הצודק של אוכלוסיית השטחים להשתחרר מעול הכיבוש, ולהקים מדינה עצמאית לצד מדינת ישראל".

ראש עיריית נצרת, ח"כ תופיק זייד, גינה גם הוא את זריקת בקבוק התבערה, ידויי האבנים והנפת דגלי אש"ף.

ח"כ זייד, אמר בישיבת מזכירות ה„וועד להגנת האדמות" שלמדינת ישראל דגל אחד, שהוא הדגל של כלל האוכלוסיה היהודית והערבית בארץ, ושאסור להניף דגל אחר.

ישיבת אבל לזכר יהושע רוטנשטרייך

עתיים

הלוויתו של ד"ר יהושע רוטנשטרייך תתקיים היום בשעה 13:00 בבית העלמין בקרית שאול. ביום ו' התקיימה ישיבת נשיאות מועצת העתונות, בה הוחלט על כינוס ישיבת אבל מיוחדת של מועצת העיתונות לזכרו של ד"ר יהושע רוטנשטרייך, נשיא המועצה.

ד"ר רוטנשטרייך היה ממייסדי מועצת העתונות ומעצבי דמותה במשך כל שנות קיומה, תחילה כיועץ משפטי ומזה 18 שנה עד יומו האחרון — נשיא המועצה.

ישיבת האבל תתקיים ביום שישי *18 במארס 1988, בשעה 11.30* לפנה"צ, בבית סוקולוב בתל־אביב, בהשתתפות בני־המשפחה, אישי ציבור ונציגי העיתונות.

מחלוקת בין ראשי הציבור הערבי על האופן שבו "יצויין „יום האדמה"

קאסם זייד

יו"ר הוועד הארצי של ראשי הרשויות המקומיות הערביות איברהים נימר חוסיין, קבע, ש„הוועד להגנת האדמות" אינו מוסמך להחליט כיצד יצויין „יום האדמה" במיגזר הערבי, ושהוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, הוא בעל הסמכות הבלעדית להחליט על אופן ציון יום האדמה".

ה„וועד להגנת האדמות" החליט להכריז על שביתה כללית ב„יום האדמה", שיחול ב־30 במרס, במחאה על המשך הפקעת האדמות, וכאות הזדהות עם ההתקוממות של תושבי השטחים.

החלטת ה„וועד להגנת האדמות" להכריזו על שביתה כללית, מעוררת התנגדות בקרב חלק מחברי הוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, וועדת המעקב העליונה.

מחמוד יונס — חבר הוועדה המרכזית של ההסתדרות, וחבר ועדת המעקב, שיגר בסוף השבוע מכתב ליו"ר ועדת המעקב, איברהים נימר חסיין, שבו הוא מציע את התנגדותו לקיום שביתה כללית ביום האדמה.

עצרות אחווה

יונס מציע חשש ששביתה כללית במיגזור הערבי בימים אלה, עלולה לגרום תסיסה ומתיחות מיותרת בין היהודים והערבים.

יונס מציע לקיים ביום האדמה שלוש עצרות יהודיות־ערביות, בשלוש הערים הגדולות, שישאו אופי של מפגן אחווה יהודית ערבית.

כתבנו מציין שחוגי שמאל יהודיים, שנהגו בשנים קודמות לקחת חלק בעצרות „יום האדמה" מביעים גם הם חשש, ששביתה כללית עלולה להחליש את כוח הזדהותם של כוחות השמאל, עם מאבקם הצודק של האזרחים הערביים.

„מוקד שלום" מול „מוקד סרבנות"

כתב „על המשמר"

„מוקד־שער למדינת־ישראל" הוקם ביום ששי בצומת קסם, בוזמת הצוות הפוליטי של צעירי תקבת"א. המוקד הוקם מול „מוקד שער השומרון" (של מתנחלי יש"ע), המשמש כמטה מאבק לחחלת הריבונות הישראלית בגדה ובעזה, שמרכזו את הפעולות נגד יוזמת השלום של שולץ.

במוקד מחולקים כרוזים המופנים אל המתנחלים היהודים וזו לשונם: אנו, חקשורים בטבורנו להתיישבות, קוראים אליכם: קידוש הקרקע אינו כתוב בתורה ואינו משתווה למחיר שנדרש לשלם כמדינה יהודית דמוקרטית השולטת על מליון וחצי ערבים.

„אנא, אל תהווה מכשול לשלום, הגידו כן ליוזמת השלום של שולץ". המוקד הוקם ע"י הצוות הפוליטי של צעירי הקבת"א בחלק ממעורבותו במאבק לפתרון בעיית השטחים והשלום, וכחלק מהחלטותיו לחדש את פני מפ"ם כמפלגה הנערכת לחופעה עצמאית בבחירות לכנסת ה־12. הצוות הפוליטי מתכוון להפעיל את המוקד לפחות עד שובו של שמיר מארה"ב וכמו כן לקיים כנס גדול של צעירי הקבה"א לקראת סוף חודש מרס בנושאים אלו.

צעירי הקבה"א המעוניינים להשתלב בהפעלת המוקד מתבקשים להתקשר לאילן רגב למרכז מפ"ם 03־210504.

בתמונה: חברי קיבוץ נחשונים, ליד השלט „כן ליוזמת שולץ". (תצלום: שטיין)

משאיות DODGE

מבחוץ ומבפנים ללא מתחרים!

רכבים מסחריים ומשאיות מ־3½ עד 7½ טון, והעיקר המחיר!

רשיון נהיגה "ב" טוב לחלק מהמודלים

כ.ס. משאיות ומרכבים בע"מ

משרדים ומוסך מרכזי: רח' חלוצי התעשיה, מפרץ חיפה טל. 04־728751

מכירה תל־אביב: 03־336088

מכירה נתניה: 053־337661

כור סחר - החטיבה לסחר פנים

תצוגת הרכבים והציוד תתקיים במוסך המרכזי בימים ג, ד, 15־16/3/88

צה"ל מאשים את יוניפי"ל בשיתוף פעולה עם אש"ף

יהודה צור

צה"ל הגיש בסוף השבוע תלונה חריפה למפקדת יוניפי"ל בנקורה על מקרים של שיתוף פעולה בין יחידות שונות של יוניפי"ל לבין מחבלים ברצועת הביטחון. גורמים צבאיים מסרו, שצה"ל חשף שיתוף פעולה בין מחבלים לכוחות יוניפי"ל.

ביום חמישי לפנות בוקר חיילי צה"ל הבחינו בחוליית מחבלים, המנסה לחדור לאזור הביטחון סמוך לכפר ברשית. חוליית המחבלים נעה מעמדת יוניפי"ל של הכח האירי. כח צה"ל פתח באש לעבר חוליית המחבלים, ובאותו רגע ממש כיבו החיילים האירים את הזרקור, שרולק באורח קבע בעמדתם, בכך אפשרו לחוליית המחבלים להימלט. גורמים צבאיים בצפון מסרו, שחיילי יוניפי"ל הפעילו שוב את הזרקור רק כעבור 20 דקות, לאחר שהיו בטוחים, כי המחבלים הצליחו להמלט.

בפיקוד צפון רואים מקרה זה בחומרה. הם אמרו שבתקופה האחרונה מנצלים המחבלים את עמדות יוניפי"ל כמקום יציאה להתקפות על מוצבי צד"ל וסיורי צה"ל בתוך רצועת הביטחון. גורמים צבאיים הרגישו שעקבות של חוליית מחבלים שהטמינה מוקש שגרם למותם של שני חיילי צה"ל בטנק לפני שלושה שבועות הובילו לעמדת יוניפי"ל בקרבת מקום.

המחבלים סומכים על יוניפי"ל

הגורמים הצבאיים מוסיפים, שביום ששי התפוצץ מטען צד בעת שסיור צד"ל עבר במקום, ליד קנטרה. כתוצאה מהפיצוץ נפצעו שני חילי צד"ל. קצינים בכירים בפיקוד צפון מסרו, שהארוע התרחש כ־300 מטרים מעמדת יוניפי"ל של החיילים הפינים. לא יתכן שחוליית מחבלים, שטמנה מוקש רב עוצמה בקרקע פעלה באין מפריע בלי שחיילי יוניפי"ל הרגישו בכך. הגורמים הצבאיים הרגישו שבתקופה האחרונה המחבלים מנצלים את קרבת עמדות יוניפי"ל לבצוע פיגועים מפני שהם בטוחים שכוחות צה"ל וצד"ל לא יירו לעבר עמדות יוניפי"ל.

האשמות על מעבר בראש הנקרה

גורמים צבאיים דחו בתוקף את הידיעות שפרסמו גורמים במפקדת יוניפי"ל בנקורה כאילו מונע צה"ל מעבר של חיילי יוניפי"ל בראש הנקרה לנהריה. גורמים צבאיים מסרו, כי לפני שבועיים נסגר מעבר ראש הנקרה בשעות הלילה לשני הכיוונים לכל כלי רכב או אנשים ולא במיוחד ליוניפי"ל.

ביום ו' האחרון שוב אושרה תנועה חפשית בכל שעות היום במעבר. גורמים צבאיים הרגישו שעתה על מפקדת יוניפי"ל להתייחס בכובד ראש לתלונה שהגיש פיקוד הצפון בעניין.

אנשים ואירועים

11 בני משפחה אחת, חברי תזמורת ג'ז, ניסו בשבוע שעבר לחטוף מטוס סובייטי שהיה בדרכו מאירקוטצק ללנינגראד. תשעה אנשים נהרגו בנסיון החטיפה, מהם שלושה נוסעים ודיילת אחת. החוטפים פוצצו את המטוס בעת שכוחות ביטחון סובייטיים פרצו לתוכו. בתמונה: זנבו של המטוס לאחר הפיצוץ (תצלום: אי.פי)

ר"מ איטליה התפטר בפעם השלישית בתוך 8 חודשים

סי"ב, רויטר

רומא. — ראש ממשלת איטליה, ג'יובאני גוריה התפטר בפעם השלישית בשמונת החודשים האחרונים והכניס שוב את איטליה למשבר ממשלתי חרש.

גוריה, איש המפלגה הדמוקר־טית־נוצרית, וראש הממשלה הצעיר ביותר באיטליה לאחר מלחמת העולם השניה, יפרוש הפעם, ככל הנראה, על־מנת לאפשר להקים ממשלה קואליציונית יציבה יותר.

ביום שישי הוריע במרירות, כי אינו מסוגל להמשיך בתפקידו בגלל המחלוקת הקשה בממשלה בעניין הקמת תחנות־כוח גרעיניות.

השר הרפובליקאני אריסטיד גונלה נשר ההגנה הליבראלי ולריו זנונה סיפרו, כי התפטרותו של גוריה נובעת מההתקפה החריפה של הסוציאליסטים על החלטתו ביום חמישי להשלים את בנייתה של תחנת־כוח גרעינית.

נשיא הסנאט ג'יובאני ספאדוליני אמר לאחר שנועד עם גוריה: „המצב נראה מסובך מאד, והמפלגות יצטרכו להחליט על עמדותיהן".

כ־150 ניספו באיצטדיון בנפאל כשההמון נמלט מסופת־ברד

רויטר עתי"ם

עד כה נתגלו גוויותיהם של יותר משמונים איש, שמצאו את מותם בבהלה שפרצה באיצטדיון בקאתמנ־דו בסופה של תחרות כדורגל בינלאומית, ורופאים בבתי החולים שבבירת נפאל הביעו חשש, כי מספר ההרוגים עלול לעלות למאה וחמישים.

עדי ראיה סיפרו, כי ריצת הבהלה החלה בעקבות סערת ברד פתאומית מלווה בברקים שפגעה ביציעים הפתוחים של האיצטדיון בדקות האחרונות של משחק כדורגל בין קבוצה מקומית לבין קבוצה מבנגלדש. אלפי צופים ניסו למצוא מחסה מן הברד, אולם מצאו שערי איצטדיון נעולים.

על אף תחנוני הקהל המבוהל לפתוח את השערים, מסרו עדי ראיה, כי השוטרים סירבו לפתוח את המנעולים בלי שקיבלו הוראה מקציניהם. אלה שהיו קרובים לפתחים נרמסו בידי מאות אנשים שנדחקו מאחוריהם.

הפגנות נגד ישראל בקופנהגן; ח"כ ביטון נאם באחת מהן

עלי כהן, קופנהגן

1500 איש השתתפו בהפגנה המונית של פלשתינים ותומכים דנים בקופנהגן. הם נשאו בידיהם תמונות של ערפאת, דגלי אש"ף, צילומים המציגים את הארועים בשטחים וקראו קריאות קצובות נגד ישראל ובעד מדינה פלשתינית.

בהפגנה בלט ח"כ צ'ארלי ביטון, שגם נאם בהפגנה. לדבריו, נהרגו עד כה בידי חיילים ישראלים 126 פלשתינים. „רק מו"מ בין ישראל לאש"ף יפתור את הבעיה הפלשתינית".

ההפגנה הפכה אלימה בעת שהגיעה ל„כיכר ישראל". לאחר ששם הכיכר הוסב ל„כיכר פלשתין", ניגשו צעירים לדוכני שוק הירקות והפירות שבמקום, „לבדוק" אם בין המצרכים יש גם תוצרת ישראל. החלה התכתשות בין המוכרים לבין הצעירים, והמשטרה שעמדה בכוננות בקירבת מקום נאלצה להתערב.

אלות גם בקופנהגן

כמה שוטרים בלבוש אזרחי, שהבחינו באלות שחולקו למפגינים קראו לתגבורת. המקום הוקף בצעירים פלשתינים וזעמים שהיכו את אחד השוטרים בראשו באלה. כדי לפזר את טבעת המפגינים ירה אחד השוטרים יריית אזהרה באוויר.

זו היתה הפגנה שלישית ביומיים האחרונים נגד ישראל.

הפגנה אחרת היתה בעת שבאתר האולמות בעיר התקיים נשף של המגבית. בהפגנה נישאו כרזות, הקוראות לתרום לבתי חולים ערביים במקום לישראל.

צעירים אנרכיסטיים עצרו אור ליום שישי, מכונית אספקה של רשת אירמה, ורצו לאלץ את נהגה לפתוח בפניהם את תא המטען כדי „לבדוק" אם מצויה שם תוצרת ישראל. למזלו של הנהג, עברה במקום ניידת משטרה והצעירים נמלטו לכל עבר כלי שאיש נעצר. רשת אירמה החלטה שלא להגיש תלונה למשטרה, בתקוה שזהו מקרה חד־פעמי.

נציגות אש"ף באו"ם תיסגר; שולץ: מעשה טפשי של הקונגרס

דליה רפאל, וושינגטון

משרד המשפטים האמריקני הורה ביום ו' לסגור את משלחת המשקיפים של אש"ף באו"ם עד ה־21 במרס. שר המשפטים אדווין מיז הודיע על כך במכתב לנציג אש"ף באו"ם זהדי טרזי. „אם יהיה צורך, אף יינקטו צעדים משפטיים להבטיח את קיום ההחלטה, כתב מיז. שר החוץ של ארה"ב ג'ורג' שולץ הגיב: „זהו אחד המעשים הטפ־שיים ביותר שעשה הקונגרס לאחרונה."

ההחלטה באה בעיתוי רגיש במיוחד, היא נוחתה עד כה כדי לסייע לשר שולץ לקדם את תהליך השלום במזרח התיכון.

משרד החוץ האמריקני הפעיל לחץ כבד על מיז שלא יאכוף את החוק, בטענה שיש בו משום הפרת התחייבות של ארה"ב לאו"ם שהתמה ב־1947.

ביום ו' אמר שולץ, כי מיז ימלא אחר דרישות החוק משום שזו חובתו. הוא הפנה אצבע מאשימה כלפי הקונגרס. „לדעתי זהו חוק גרוע ביותר, והיתה זו טעות לחוקק אותו," אמר שר החוץ. בהתייחסו להצבעה באו"ם לפני שבוע שבה הצביעו 143 מדינות בעד אש"ף ונגד סגירת משרדי המשלחת אמר שולץ, כי אלו שאינם אוהבים את אש"ף מקנים לו תהילה ולגיטימציה. המזכיר הכללי של האו"ם פרז דה־קואייר מחה נמרצות על ההחלטה האמריקנית. המשקיף הקבוע של הליגה הערבית באו"ם לוביס מקסוד כינה את ההחלטה מדהימה ובלתי מתקבלת על הדעת. עוזרת של טרזי אמרה כי המחלוקת תועבר לבוררות.

צירי פרלמנט בריטיים: הריגת אנשי האי.ר.אי — מעשה טרור

לונדון. — קבוצת צירים מן האופוזיציה בפרלמנט האנגלי עוררו סערה כאשר טענו שהריגת שלושת אנשי המחתרת האירים הבלתי מזויינים בגיברלטאר היה כבחינת מעשה טירור. אריק הפר, יו"ר הלייבור לשעבר, אמר לכתבים כי 60 צירים של המפלגה יתמכו על הצעת החלטה המביעה זעם ממעשי ההרג במושבה הבריטית בחוף הים התיכון.

בהודעה נאמר, כי אנשי הצבא הרפובליקני האירי היו בלי נשק, לא נשאו חמרי נפץ, ו... עדי ראיה מסרו, כי לא נעשה נסיון לתפוס אותם ולעצור אותם לפני שהרגו אותם. „אנו מאמינים כי מעשה זה לשעשועו הוא פעולה טירור", נאמר בהצעת ההחלטה של הלייבור.

לעומתה טען ציר הפרלמנט מן המפלגה השמרנית, סיר ג'ון [illegible], כי הצעת ההחלטה של הלייבור „היא מעשה [illegible] אופורטוניסטי [illegible] פייע לטירור אירי."

		בנקנוטים		העברות והמחאות		שערים
	היחידה	קניה	מכירה	קניה	מכירה	יציגים
סל מטבעות	1			1.772	1.785	1.7180
דולר אמריקני	1	1.52	1.60	1.5583	1.5777	1.5688
מרק גרמני	1	0.92	0.96	0.9373	0.9490	0.9436
לירה סטרלינג	1	2.83	2.96	2.8779	2.9138	2.8955
פרנק צרפתי	1	0.26	0.28	0.2758	0.2792	0.2769
ין יפאני	100	1.20	1.26	1.2251	1.2403	1.2283
גילדן הולנדי	1	0.82	0.86	0.8337	0.8442	0.8395
פרנק שוויצרי	1	1.11	1.17	1.1333	1.1474	1.1403
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2639	0.2672	0.2651
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2464	0.2495	0.2473
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2448	0.2478	0.2463
מרק פיני	1	0.38	0.40	0.3873	0.3921	0.3902
דולר קנדי	1	1.22	1.28	1.2394	[illegible]	1.2481
דולר אוסטרלי	1	1.10	1.18	1.1384	1.1526	1.1461
ראנד דר' אפריקני	1	0.44	0.75	0.7383	0.7476	0.7433
פרנק בלגי	10	0.44	0.46	0.4482	0.4538	0.4505
שילינג אוסטרי	10	1.31	1.37	1.3341	1.3508	1.3424
לירה איטלקית	1,000	1.24	1.31	1.2617	1.2775	1.2699

שערי מטבע־חוץ בבנק הפועלים — 11.8.88

מחקר רפואי:

התינוקות סובלים, יש לבצע ברית המילה בהרדמה מקומית

שיקאגו. ברית מילה, הניתוח היחידי מרצון, הנעשה בלא הרדמה, חייב להעשות בעזרת חומר הרדמה משכך כאבים, מאחר שלפי כל העדויות התינוקות סובלים במהלך הניתוח — מתברר ממחקר רפואי שראה אור ביום חמישי.

עורכי המחקר, קבוצת רופאים מאוניברסיטת מינסוטה במיניאפוליס אמרו, כי הם ביססו את המסקנה על בדיקות דם שנעשו לתינוקות מיד לאחר ברית המילה.

לתינוקות שקיבלו זריקת לידוקאסין, מרדים מקומי, בבסיס אבר המין, היתה רמה נמוכה של קורטיסול בדם. הימצאות החומר היא סימן למצוקה פיזיולוגית.

ממשלת בריטניה תובעת עורך עיתון שסירב לגלות מקורותיו

דפנה ורדי, בריטניה

ממשלת בריטניה תבעה בסוף השבוע למשפט את עורך העיתון „אינדיפנדנט", שסרב להעביר לידיה מסמכים שהשיג בעניין שיתוף פעולה אירופי בנושאי טרור.

ביום חמישי פירסם העיתון ידיעה לפיה בריטניה לא גילתה התלהבות להצעתה של גרמניה המערבית להקים מרשם [illegible] אירופאי של טרוריסטים בינלאומיים ועל שיטות פעולתם.

ההצעה [illegible] תוקף לאחר [illegible] פעולת [illegible] בריטניה לבין ספרד [illegible] חוליות טרור של המחתרת האירית בגיברלטר ולמנוע [illegible] במושבה לפי מסמך שפירסם העיתון בריטניה העבירה פרטים על שיטות הפעולה של המחתרת האירית לחברות הקהילייה האירופית. ממשלת בריטניה דרשה מעורך העיתון להעביר לידיה את המסמך, שעל פיו נכתבה הכתבה, אך הוא סרב. עורך האינדיפנדנט טען, כי אין בכח הממשלה לאלצו להעביר לידיה מסמך שהושג מחוץ לגבולות בריטניה.

לפרי ומוטי ולדבוים

מזל־טוב להולדת הבת

יפעת

בית „על־המשמר"

אימת הטרנספר

הפלשתינים חוששים שרעיון ההתנחלות בשטחים נועד להביא לתהליך שיגרום לגירושם מבתיהם

פנחס ענברי

נקודת החיכוך הבסיסית בין המתנחלים לבין הפלשתינים בשטחים היא סביב רעיון הטרנספר. הפלשתינים חושדים, כי כל רעיון ההתנחלות לא נועד אלא להביא לידי תהליך שיגרום לגירושם מבתיהם. המתנחלים אינם טורחים להרגיע את חששות הערבים. אדרבא, הם מראשי התומכים ברעיון הטרנספר, ודרישתם המתמדת ממערכת הבטחון „לגרש מסיתים" מתפרשת, די בצדק, בידי הערבים כנסיון לגרור את מדינת ישראל לנקוט מדיניות טרנספר רשמית.

מידת החיכוך בין הערבים לבין המתנחלים גדל או קטן על פי לחצי הגירוש מצד המתנחלים. החיכוך המסוכן ביותר מצוי באותם מקומות שבהם המתנחלים יושבים לא לצד הערים הערביות אלא בתוכן. מקור בלתי נידלה לסכנות הוא הרובע היהודי בחברון והלוויין שלו בתל רומיידה. מה עוד, שבמקומות האלה יושבים אנשי כהנא או תומכיהם.

קרית־ארבע, על־ידי עצם מיקומה מחוץ לחברון, נועדה לקבוע את קו הגבול של תכנית אלון וכן בין חברון הערבית לבין מדבר יהודה, שהיה אמור לעבור לידי ישראל. אבל האוריינטציה של גרעין גוש־אמונים בקרית־ארבע משך את קו הגבול מערבה ללב העיר הערבית, ולא מורתה אל חיזוק הנוכחות היהודית במדבר יהודה. לכן קרית־ארבע היתה גורם חיכוך עם האוכלוסיה הערבית, ולא הפכה להתנחלות מסוג הישובים הישראליים בבקעת הירדן, שהוקמו על־פי תכנית אלון ואינם מהווים מקור חיכוך משום שהם מרוחקים מריכוזי אוכלוסיה ערבית.

בשומרון עודדו מתנגדי תכנית אלון, כמו שמעון פרס בתקופה שהיה שר הבטחון, את הקמתן של התנחלויות ב„חור", על פי הקונספציה של משה דיין, וכך נוצרה ברית עם גוש־אמונים, שהולידה את התנחלויות עופרה וקדומים, שהיוו פריצה בריכוזי האוכלוסיה הערבית ויצירת מוקדי חיכוך חדשים, שהתבטאו במאבק על קרקעות. המאבק הזה הכניס את הסקטור הכפרי למעגל ההתנגדות הפעיל לשלטון ישראל, אשר את שיאו אנו חווים בימים אלה. בעוד שבעיית הקרקעות היתה לרעת המתנחלים עד אזור שילה בערך, מכיוון שירדן הספיקה לערוך רישום מסודר של בעלות הקרקעות ערב פרוץ מלחמת ששת הימים, הרי מצפון לשילה לא היה רישום מסודר, וכך הפכו ההתנחלויות של „חמש דקות מכפר־סבא" לאיזור החיכוך העיקרי. באיזור זה, המקיף את אריאל, התרחש „גזל הקרקעות" העיקרי, ויתכן כי בגלל תחושת הקיפוח והמשטמה סביב גזל הקרקעות דווקא בכפרים האלה גדלה יותר הנכונות לפירוק מתיחויות שנצטברו במשך השנים.

פנחס מגן ודוד גולדשטיין (ואולי להיפך)

מצה ואפיקופמן

● מצב היפותטי: ח"כ של מפלגת העבודה משמיע דברי גידוף ונאצה כלפי אלוף בצה"ל, העומד בראש אחת המערכות הקשות והמסובכות שהצבא הוצב בפניה. מה יעשו ח"כי הליכוד? הם יקפצו על ההזדמנות ויגנו את „הבוגד, התוקע סכין בגבו של צה"ל". מה זאת אומרת יגנו — כל בתי החולים בארץ לא יספיקו (גם בלי שום שביתה) כדי להוציא מגב האומה את כל הסכינים שהליכוד יראה שם.

● מצב עובדתי: ח"כי הליכוד פנחס מגן ודוד גולדשטיין (אולי זה להיפך, אבל מה ההבדל?) משמיצים אלוף בצה"ל, מכנים אותו „אלוף פיטפוט" וקוראים לו להתפטר. מה עושים ח"כי „העבודה"? שום דבר. פשוט לא מגיבים. אפילו כשנותנים להם הזדמנות להתבטא בנושא והם אף נשאלים על כך מפורשות — לא כלום. רק המלל הזה. וזה הולך בערך כך:

הח"כ חרש, האם שמעת, שחברי־כנסת של הליכוד כינו אלוף בצה"ל „אלוף פיטפוט", אמרו שהוא חסר חוט־שידרה וקראו לו להתפטר?

ח"כ חרש: אני רוצה להדגיש, כי צה"ל ניצב בשעה קשה זו לפני תפקיד קשה ביותר, בתנאים לא קלים ובמצב בלתי־רגיל...

לעומת זאת, ראיון עם חברי־כנסת של הליכוד, למשל יהושע מצה וחיים אפיקופמן (אולי זה להיפך, אבל יש הבדל?) וזה הולך בערך כך:

— הח"כ אפיקופמן, מה, לדעתך, צריך ראש הממשלה שמיר לומר כשיפגוש...

אפיקופמן: ראש הממשלה שמיר הוא האיש הנלחם למען שלימות ארץ־ישראל, לא כמו פרס, שהוא בוגד, מרליף, חתרן, אש"ף, חוסיין, שולץ.

— הח"כ אפיקופמן, האם זו השעה המתאימה להיכנס למו"מ עם מדינות ערב על תהליך השלום?

אפיקופמן — שלום? מי הביא את השלום עם מצרים? רק הליכוד. אבל המשה „העבודה", השמאל, פרס, בוגד, אש"ף, חוסיין, שולץ...

— תודה רבה לחה"כ אפיקופמן. נפנה עתה אל ח"כ חיים מצה. ח"כ מצה, מה דעתך על מזג־האוויר?

ח"כ מצה: תסתכל דרך החלון. אתה רואה איזה גשם בחוץ? ומי כל הזמן מליץ? פרס. אין מסמך סורי שלא רודף החוצה. הכל מגיע לחוסיין, אש"ף, שולץ. ופרס, אני אומר לך פרס...

— ח"כ מצה, האם תוכל לומר לנו מה השעה?

מצה: אתה עוד שואל אותי מה השעה, בשעה שפרס...

● ● ●

בעוד הליכוד פתח כבר מזמן במערכת הבחירות, ומרכז את כל האש למטרה אחת — במערך אין חרש. הח"כים של ה„עבודה" כנראה עוד לא תפסו במה מדובר. הם אינם חשים שזה עלול להיות הקרב האחרון על הדמוקרטיה הישראלית. הם רגועים ושלווים, משיבים בנימוס ובהתאפקות ומדברים על „המצב", בסגנון של זקני מפא"י, של הדמגוגיה של הליכוד, הם לא ילכלכו את ידיהם ופיהם בשאלות של פוליטיקה מפלגתית. הם דואגים לבעיות הגדולות, ל„עניינים החשובים". „האחריות הממלכתית" הזאת עוד תהרוג אותם. כל אחד פוסק את „פסוקו" שלו והולך לדרכו. אפשר לחשוב שהפוליטיקה אצלם זה עיסוק צדדי. יש חברי „עבודה" שנשמעים כאילו הם ממתינים לעבודה, אולי ללשכה של עורכי־דין, משרד לייעוץ כלכלי או חברה להשקעות, מה יש לדבר, אנשי עבודה. הפוליטיקה אצלם זה רק תלטורה. עיסוק צדדי שלא צריך להתאמץ בשבילה. ובאמת, ממה יש להם לחשוש? הסקרים מבטיחים להם תיקו. לכל היותר תהיה עוד ממשלת אחדות. רע להם עכשיו?

זה קצת דומה למכבי תל־אביב. כל פעם שאומרים להם, כי לפי הערכת יחסי הכוחות מובטח להם נצחון, הם מפסידים. אם הנצחון מובטח, אז לא צריך להתאמץ. והרי לבאות יש עוד כל מיני עיסוקים ועסקים. ואחר־כך, כשבא הברוך, מתפלאים. שוב כשהסקרים ניבאו למערך „נצחון מוחץ", בא התיקו. עכשיו הסקרים מנבאים תיקו. זה כנראה מספיק להם. ב„עבודה" פשוט אין מישהו שיכול לעלות אישית־לוחצת על שמוט הליכוד. הם פשוט נמלטים מהמערכה. בפוליטיקה הזאת לא נשאר ל„עבודה" אף מי שיכול להעביר את הכדורים למגרש של הליכוד. ואם הם לא יודעים לשחק אותה — הם יאכלו אותה. מצה ואפיקופמן עוד יאכילו אותם הרבה מרור. ואת הלוקש הזה נגלל אנחנו.

ובא לציון גואל.

ש. עין

על הפרק

בחזרה לדמשק

סוריה, החותרת לתשובה ערבית מאוחדת ליוזמת שולץ, מוכנה כנראה לשלב בכך גם את ערפאת, אשר גורש משם לפני כחמש שנים

אורי הורוביץ

ב־24 ביוני 1983 גורשו ערפאת וסגנו חליל אל־וזיר (אבו־ג'יהאד) מדמשק, כאשר כמה שוטרים צבאיים מסוטרים ליוו את שני אנשי הפת"ח הבכירים למטוס ותוך כדי גידופים, העלבות והטחת עלבונות, העלו אותם למטוס והסבירו להם שהם אינם רצויים עוד בדמשק. מאותו שלב, נותקו למעשה יחסי סוריה־פת"ח.

היה זה סופו של תהליך שהחל עוד בעצם ימי כניסת צה"ל ללבנון ב־82' והקרע שנוצר בפת"ח ואש"ף עקב פינוי בירות. ערפאת, שהרגיש שהוא מובס מבחוץ על־ידי צה"ל, ניצב גם מול בעיות פנימיות כבדות משקל במחנהו ואף היתה קריאת תגר על מנהיגותו בתוך ארגונו, הפת"ח. ערפאת האשים מדינות ערביות בהתערבות בעניינים הפנימיים של ארגונו ולא היסס מלנקוב בשמן של שתיים מהן, סוריה ולוב. דבריו אלה של ערפאת קוממו עליו את הסורים, שלא בררו באמצעים ולא עברו לסדר־היום על האשמות אלה, אלא פשוט „העיפו" את ערפאת וסגנו מארצם. בפעם הזאת יצא ערפאת בזול, שכן בפעם הקודמת, בשנות ה־60, הוא הרגיז את הסורים והם לא היססו להושיב אותו בכלא. ההמשך ידוע. ערפאת גורש מדמשק, הגיע לטריפולי שבצפון לבנון, שם התחוללו קרבות בין שני פלגי הפת"ח, הפלג הנאמן לערפאת והפלג בראשות אבו מוסא וסלאח סלאה. פלג זה גם נתמך על־ידי כוחות סוריים. סוף המערכה היה בפינוי כוחות ערפאת מטריפולי ב־83', בליווי אוניות־קרב צרפתיות, וזאת לאחר תיווך מדינות ערביות ומדינות אחרות.

לא היתה זו הפעם הראשונה שהתגלתה מחלוקת בין פת"ח לסוריה. מחלוקת קודמת היתה כבר בתל אל־זעתר, כאשר בפת"ח האשימו את הסורים שהם עזרו לפלאנגות בביצוע הטבח במחנה הפליטים הפלשתינים שליד ביירות בשנת 76'. גם אז ערפאת ואסד לא דיברו זה עם זה תקופה ממושכת. אסד אף לא הסכים שיזכירו לפניו את שמו של ערפאת. אולם אחר־כך היה מהפך ביחסים, שבא לידי ביטוי לאחר בואו של סאדאת לישראל ב־77', כאשר שני הצדדים שוב התקרבו אחד למשנהו ואף ניצבו בראש חזית הסרוב הערבית שראתה לנכון להלחם בהסכמי קמפ־דייוויד. אולם אחרי כמה שנים של חיים משותפים, שוב נפרדו השניים, והפעם לתקופה ממושכת יותר. הפרידה היתה קשה במיוחד על ערפאת וחבריו בפת"ח. מאז ומעולם נחשבה סוריה כבעלת בריתם הטבעית של אש"ף וערפאת. היו לה עמדות בסיסיות נגד ישראל שתאמו את הלכי־הרוח בפת"ח. אולם יחד עם זאת היה קשה לחיות עמה. סוריה לא התירה לפעולות הפת"ח לחצות את גבולה, גם הפיקוח על הארגון בתחומה היה הדוק ביותר.

תהום אסטרטגית

אלה הם רק חלק מהבעיות הטקטיות של שני הצדדים. מבחינה אסטרטגית פעורה תהום בין השניים. סוריה ואסד מדברים על „סוריה הגדולה", שפלשתין הינה רק החלק הדרומי ממנה. בפת"ח מדברים על פלשתין עצמאית,

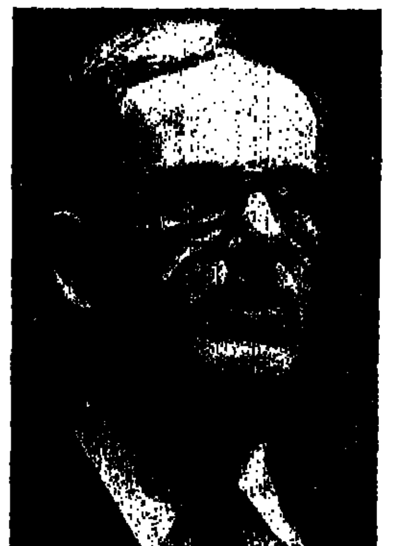

אסד. מה השתנה?

שהיא לצנינים בעיני סוריה. יש עוד מחלוקות רבות בין שני הצדדים, כאשר בפת"ח לא מוכנים שסוריה תכתיב את דרכם, לא הטקטית ולא האסטרטגית. סוריה גם הסמיכה לעצמה ארגונים שונים באש"ף, מאז הוקם הארגון, ואף הקימה ארגון משלה בתוך אש"ף שנקרא „אצעיקה", שהיה למעשה סוס טרויאני סורי בתוך אש"ף. למרות זאת, את כאבי האהבה והפרידה סבלו יותר בפת"ח. ערפאת תמיד טען, שהוא מוכן לחזור לחיק סוריה, כמעט בכל מחיר. אך הפלירט בין השניים התנהל בצורה חד־צדדית, למרות שערפאת נזרק מסוריה בצורה המעליבה ביותר. במשך כל השנים הללו הוציאו גורמים שונים באש"ף את כלי התקשורת הערביים כמדיע, שהנה מתחדשים הקשרים בין שני הצדדים. אולם מאום לא קרה. גם ארגוני הסרוב באש"ף, כמו „החזית העממית" ו„החזית הדמוקראטית", שניסו לגשר בין ערפאת לאסד, לא הצליחו. גם תיווכן של מדינות ערביות עלה בתוהו ואף התרברבותו של כרי"מ לא הועילה. לאסד היה חשבון ארוך עם ערפאת והוא לא היטה אוזנו לתיווכים. במשך כל השנים גם חשד אסד בערפאת שהוא מוכן להשתלב עם ירדן ומצרים בתהליך המדיני במזרח־התיכון. אסד גם לא שכח לערפאת שהוא היה נוכח בעת שסאדאת הכריז בפרלמנט המצרי שהוא מוכן לצאת לישראל ולמעה חשד בו שהיה שותף גם למחשבות סאדאת — דברים שכמובן לא היו נכונים.

מה השתנה?

אולם בעת האחרונה נראה שדברים מתחילים להשתנות ביחסי שני הצדדים. הפעם אין אלה רק ידיעות עתונאיות או משאלות־לב של אישים בפת"ח, על אפשרות של הפשרה בין יחסי השניים. באחרונה היו כמה פגישות בין ראשי הפת"ח וכהן פארוק קדומי, ראש המחלקה המדינית באש"ף ומראשי הפת"ח, ואבו אייאד, שגם הוא מראשי הפת"ח, עם אישים בכירים סורים, ובהם שר החוץ הסורי. עתה גם נראה, שמשלחת רמת דרג של הפת"ח אכן תצא בקרוב לסוריה. מה השתנה מבחינת שני הצדדים? מבחינה של הפת"ח, העינינים ברורים. בפת"ח מעוניינים בסוריה. הם לא אוהבים את המצב בו היו שרויים בתקופה שלפני ההתקוממות בשטחים, שהתבטאה במצבם במהלך ועידת הפסגה הערבית ברבת־עמון בנובמבר 87', בה מצאו את עצמם מבודדים בעולם הערבי, הן כלפי מצרים אותה הם גינו במועצה הלאומית שלהם באפריל 87', הן כלפי ירדן, עמה הפסיק ערפאת את התיאום המדיני ב־86' והן כלפי סוריה, עמה היה מסוכסך, כאמור, עוד מ־83'. מרחב המחיה של הארגון מתבטא ביכולת המניפולטיבית שלו בין מדינות אלה. ההתקוממות בשטחים שינתה כהרף עין את מצבם הטקטי וגם האסטרטגי של אש"ף והפת"ח, שהוא הארגון הדומיננטי. הם שוב ניצבו במרכז הבימה. הם יכולים שוב לדבר עם הסורים בראש מורם, ואולי אף ללכת יותר לקראת הדרישות הסוריות. הם תמיד היו מוכנים לדיאלוג עם הסורים, אך לא לתכתיב.

השאלה היא מה השתנה אצל הסורים? בשלב זה עוד קשה להשיב. המשלחת של הפת"ח טרם הגיעה והשיחות שהתקיימו בטוניס בין שני הצדדים היו בבחינת שיחות גישוש. התהום בין שני הצדדים עדיין פעורה וחילוקי הדעות הבסיסיים עומדים בעינם, הן לגבי לבנון וירדן והן לגבי התהליך המדיני. גם לגבי יוזמת שולץ, יש הבדלים בתגובות. אש"ף שולל את היוזמה ויוצא בשצף־קצף נגדה. לא כן הסורים, שרואים בה יסודות חיוביים. יתכן שהסורים, למרות איבתם הבסיסית לערפאת, מבינים שההתקוממות בשטחים שינתה בכל זאת משהו במזרח התיכון ואי־אפשר עוד להתעלם מערפאת, שכלפיו טענה, שהוא לא מייצג את כל הפלשתינים ואת אש"ף. סוריה, החותרת ככל הנראה לתשובה ערבית מאוחדת ליוזמת שולץ, מוכנה כנראה לשלב בתשובה זו גם את ערפאת.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב. עורכת אחראית של ענייני היום: עמות אשר

מה שהיה הוא שאולי לא יהיה

הסכם השכר מקבל משמעות פוליטית קונקרטית ומיידית כאשר המערך והליכוד ניצים על הקדמת הבחירות ופירוק האחדות

לוי מורב

בניגוד לשנים קודמות, כאשר מספר המשתנים העומדים למיקוח בין האוצר להסתדרות עמד על שניים־שלושה, מבוך המצב כיום הרבה יותר. הצורך בהסכם שכר ארצי ובחידוש הסכם תוספת היוקר, ברור ומקובל על שני הצדדים. כל שאר העניינים — נזילים. שאלות מפתח כמו הבחירות קיבלה לפתע חשיבות מרכזית. כאשר המערך והליכוד ניצים על תאריך הקדמת הבחירות ופירוק ממשלת האחדות הלאומית, גם הסכם השכר מקבל משמעות פוליטית הרבה יותר קונקרטית ומיידית.

לתאריך הבחירות המקורי (נובמבר 88) יש משמעות אחרת לגמרי מאשר למאי או יוני, למשל, כאשר תוקף הסכמי השכר פג בסוף מארס. במצב כזה, לא יכולה ההסתדרות, הנשלטת על־ידי המערך, להתעלם מהמאבק בקלפי בנושאים המדיניים. אותו כלל חל גם על שר האוצר. למרות עמידתו המרשימה מול לחצים מצד חברי מפלגתו, אין הוא יכול להתעלם מהמשמעות של חתימת הסכם שכר ותוספת יוקר לגבי מערכת הבחירות לכנסת. השנה, בניגוד לשנים קודמות, נוספו שני אלמנטים חדשים: דו"ח ועדת שיינסקי ודו"ח זוסמן. הראשון הוגש, ולמעשה נגנז. גם לאוצר וגם להסתדרות יש מספיק סיבות טובות ופחות טובות לא להיכנס כלל למגע סביב יישום ההמלצות ברגע זה. אבל לעובדת קיומו של הדו"ח ולהמלצות הכתובות בו יש כוח מסויים, היכול להשפיע על המהלך הכולל בין האוצר להסתדרות. כך למשל, אפשר להניח שתמורת הטלת מס על הבורסה היתה ההסתדרות מוכנה ללכת לביטולם של פטורים אחרים. ההסתדרות, בסופו של דבר, בניגוד לאוצר, היתה היחידה שקיבלה את המלצות הדו"ח באחרה גם באורח פורמאלי. הדו"ח השני של ועדת זוסמן לא הוגש עדיין, אבל מההדלפות, לא ניתן להתעלם משינוי מבנה השכר בסקטור הציבורי והכללת כל המרכיבים בשכר לצורכי פנסיה ואלמנטים נוספים.

במו"מ בין הסתדרות וממשלה יש תמיד אפשרות ללכת על המינימום ההכרחי (הסכם ארצי של תוספת בשיעור נמוך וחידוש הסכם תוספת היוקר) או ללכת על עיסקה רחבה וכוללת שמסדירה בהזדמנות זו שורה ארוכה של נושאים. בתנאים הקיימים ובגלל ריבוי המשתנים, אפשר לקבוע כיום שהסיכוי לעיסקת חבילה רחבה — קלוש ביותר. לדעתי, אין כיום לשני הצדדים אינטרס בהסכם כזה. מסגרת התקציב הוכרעה בכנסת. דו"ח שיינסקי הוכנס להקפאה עמוקה בדרך לבית הקברות. דו"ח זוסמן טרם הוגש, וגם אחרי שיוגש לא יגשו לטפל בו אלא לאחר הבחירות. ההמתנה לבחירות מוקדמות וחידוד הוויכוח הפוליטי והאישי בין המפלגות אינו כר מתאים להסדרים רחבים וכוללים בין ההסתדרות לאוצר.

כך נותרו, למעשה, על סדר היום שני נושאים, שהם שלושה: חידוש הסכמי השכר הארציים, חידוש הסכם תוספת היוקר והפיחות. הנושא השלישי איננו שייך לכאורה ישירות למו"מ. מי שמחליט על פיחות בישראל הוא שר האוצר, יחד עם נגיד בנק ישראל. באורח פומבי, ממשיכים נסים וברונו להתנגד לפיחות של השקל ביחס לדולר של ארה"ב. בתנאים הקיימים, ברור שללא ויתור של ההסתדרות על מרכיב ההתייקרות בתוספת היוקר הנובע ישירות מן הפיחות, לא יבצעו נסים וברונו פיחות מחשש לערעור היציבות היחסית שהושגה בקושי ובמחיר כל־כך כבד. יתר־על־כן, שמם הציבורי והפוליטי של שני האישים, ולצורך זה, של שר האוצר במיוחד קשור ליציבות זו. כל ערעור של יציבות המחירים פרושה מכה אישית למשה נסים, וכמובן למפלגתו. ואם הזכרנו קודם־לכן את עניין הבחירות, ברור שרק מתאבד פוליטי ינקוט עכשיו צעדים מערערי יציבות, כאשר הבחירות עלולות להתקיים מוקדם מן המתוכנן ולא יהיה סיפק לנקוט אמצעים מרסנים אחרים.

נכון, שמבחינת האינטרס של ההסתדרות כבעלים של משק העובדים (כור, סולל בונה, הסנה) קיימת נטייה להסכים לפיחות או לפחות לשמוח על כך, אבל ספק אם קיסר יכול להרשות לעצמו לוותר

נסים. פיחות יורד מן הפרק

כיום על 2–3 אחוזים מהשכר (תוספת היוקר) עבור שיפור הרווחיות של תדיראן. בין ההסתדרות לאוצר קיימת עדיין מחלוקת על גורל ה־2.7% אחוזים מהפיחות הקודם, עליהם עדיין לא ויתרה ההסתדרות באורח רשמי.

כך הולכת ומתמקדת שאלת ההסכם בשני עניינים: הסכם השכר והסכם תוספת היוקר. ההסתדרות מניחה שיהיה קשה — השנה כמו אשתקד — להשיג משהו משמעותי במסגרת תוספת שכר ארצית כוללת. כך, שעיקר המאמץ של תוספות השכר תעבור, כמו בשנה החולפת, למו"מ הארצי־ענפי ולמו"מ המפעלי. מתוך הנחה שבמפעלים ובעיסוקים בהם המצב הכלכלי מאפשר זאת, יינתנו תוספות שכר, ואילו באחרים יהיה צורך להסתפק בתוספת היוקר, בדרגות ובהחלות השכר האחרות שישמרו בסופו של חשבון על השכר הריאלי במהלך 89/88 ואולי גם יביאו לעליה ריאלית קטנה.

כך אנו מגיעים לבעיה הנראית כרגע כמרכזית, והיא — ההסכם החדש לתוספת היוקר. אפשר היה ללעוג לתעשיינים הטוענים שאין להם ממה לשלם את תוספת היוקר של אפריל על ההתייקרויות של אוגוסט־פברואר ולשאול אותם איזה תעשיינים וכלכלנים ומנהלי חשבונות הם, אם אינם מסוגלים לתכנן תוספת יוקר קטנה יחסית, חלקית מאוד המשולמת בפועל פעמיים עד שלוש פעמים בשנה, במקום כמעט כל חודש כמו שנהגו לשלם בימים הלא־עליזים של האינפלציה המסחררת. הבעיה איננה איפוא תוספת היוקר של ההתייקרויות העבר, אלא ההסכם לשנה או לשנתיים הבאות.

אם רוצים האוצר והתעשיינים להפסיק לשלם תוספת־יוקר, אין קל מזה. כל מה שהם צריכים לעשות זה להפסיק את היוקר. מניתוח גורמי עליות המחירים של שנת 1987 מתברר, שגדול המייקרים היתה הממשלה שהעלתה את מחירי שירותיה ואגרותיה ב־70 אחוז ויותר. כיום ברור גם לשר האוצר ולסגנו, כולל לנגיד בנק ישראל, שהריבית על האשראי החופשי בשקלים היא בלתי־כלכלית ובלתי־מתקבלת על הדעת. שללא הורדתה של הריבית הזאת, אין כל סיכוי לרדת מהשיעור הנוכחי של האינפלציה (כ־20 אחוז בקצב שנתי) לשיעור אירופי סביר של 7 – 8 אחוזים. מן הנתונים עולה עוד, שנותני השירותים האישיים במשק, אשר אינם נמצאים בפיקוח, העלו את המחירים כמעט בשיעור הגדול פי־שלושה מעליית המחירים הכללית הממוצעת במשק. כך, שהמפתח לפתרון בעיית תוספת היוקר לא נמצא בכיסה של ההסתדרות או בכיסיהם של השכירים. המפתח להורדת האינפלציה ובעקבות זאת להורדת שיעור תוספת היוקר ועיתוי התשלום (ואפילו אולי לאחת בשנה) נתון קודם־כל בידי המעסיקים והממשלה.

לדעתי, האינטרס הכולל, המניח שיציבות המחירים היא תנאי הכרחי (אבל לא מספיק, כמובן) לחידוש הצמיחה הכלכלית, מחייב המשך קיומו של הסכם תוספת היוקר במתכונת הנוכחית (עם שינויים קלים לכאן או לכאן). כל שינוי מרחיק־לכת או ביטול או החלטה של תשלום לא לפי קצב ההתייקרויות אלא על־פי תאריכים, אחת לשנה, למשל, פרושו המעשי האצה מחודשת של עליות המחירים. כל ועדת מו"מ ענפית, כל ועד עובדים שלא יוכל להראות לעובדים מנגנון סביר של הגנה מפני ההתייקרויות השוטפות, ייאלץ לפתוח במגעים על פיצוי עבור התייקרות בכל פעם שיתפרסם המדד. במקום מו"מ אחד מסודר, ייהנו הממשלה והמעסיקים ממו"מ שיימשך לאורך כל השנה, עם כל המשמעויות הנובעות מכך.

לא פחות חשוב. מנגנון תוספת היוקר מבטיח חלקית, שלממשלה לא יהיה אינטרס להאיץ את האינפלציה כדי להשיג שחיקת שכר. היעדרו של הסכם כזה יהווה פיתוי כמעט בלתי־ניתן לשליטה לפוליטיקאים. למה להעמיד אותם במבחן שלא יהיו מסוגלים לעמוד בו.

קיסר. מחוייבות לעובדים ול„עבודה"

לא מכשיר אוטומטי

מצבו של המשק הישראלי אינו מצדיק תשלומים אוטומטיים של תוספת־יוקר — טוענים התעשיינים. יש להתחשב גם ברמת התפוקה

חיים מרגלית

התעשיינים מתנגדים להמשך השימוש במכשיר תוספת־היוקר כמיצוי אוטומטי על ההתייקרות, שכן רמת האינפלציה השנתית, בשיעור 20 אחוז, אינה מצדיקה תשלומים אוטומטיים — כך קובע יוסף גטניו, סגן יו"ר אגף העבודה בהתאחדות התעשיינים, חבר בצוות המו"מ על הסכמי שכר מטעם לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים.

גטניו מזכיר, כי בשנת 1975 נקבעו כללי תשלום תוספת־יוקר על־ידי ועדה, שבראשה עמד צבי זוסמן. האינפלציה השנתית היתה אז 30 אחוז. הוועדה הגדירה את מכשיר תוספת היוקר ואת הפיצוי בגובה של 70 אחוז על ההתייקרויות (את מכשיר תוספת היוקר הכניסו הבריטים בזמן מלחמת העולם השניה — ח.מ.)

גטניו קובע, כי המצב השתנה מאז. האינפלציה בשנת 1988 ודאי לא תהיה גבוהה מזו של השנה הקודמת, ולכן ההתאחדות סבורה, שנגרם נזק בגלל תשלומים אוטומטיים. הוא מדגיש, כי מהנתונים עולה, ששכר העבודה הריאלי בתעשייה עלה בין 6 ל־9 אחוזים.

התשלומים האוטומטיים באמצעות תוספת היוקר תורמים לעליית שכר ריאלית, ומצבו של המשק אינו מצדיק זאת. יתר על כן, התעשייה אינה יכולה לעמוד בהם בתנאי התחרות והרגע, וחוסר הודאות השוררים בארץ ובחו"ל.

בפגישות עם נציגי ההסתדרות הציעו נציגי לשכת התיאום לנהוג בנושאי השכר בדומה לארצות מערב־אירופה. כלומר, תשלום תוספת לעובדים, שכוללת את כל המרכיבים לעלייה בשכר, שמתחשבת במצב המשק הלאומי, ובמצב בענף התעשייתי: תשלומים עבור פריון־עבודה ותפוקה, „פיצויי התייקרות, תנאים סוציאליים ועוד. הסכמי העבודה במערב יכולים לשמש דגם, שכן התנאים בארץ מתקרבים לאלה שבמערב אירופה, היינו שיעורי האינפלציה נמוכים. התאחדות התעשיינים מתנגדת לכל שיטה שיש בה פיצוי אוטומטי, משום שאוטומציה בתשלומים מקטינה את העירנות ואת המוטיבציה להגדלת התפוקה.

גטניו קובע, כי שינוי המצב צריך להביא לשינוי הגישה ולשינוי המכשירים. במיוחד, משום שאם לא יבטלו את תוספת היוקר אי־אפשר יהיה לשלם לעובדים על תפוקה ופריון.

נציגי ההתאחדות הודיעו להסתדרות, כי ב־31 במארס פג תוקפו של הסכם תוספת היוקר וכי הם אינם מתכוונים לחדש אותו. נושאים אחרים, הקשורים בהסכמי השכר, הם בתהליך גיבוש. יש ועדת פריון משותפת להסתדרות ולתעשיינים. מטעם ההתאחדות יושב בה דוד תמיר, ומטעם ההסתדרות — מאיר כץ. כדי להניע את נושא הפריון והתפוקה יצטרכו לבצע שינויים בתחיקה ודיונים בישיבות חדשות של הכנסת־ייצור.

נושא נוסף שמצוי בוויכוח הוא דרישת ההסתדרות להגדיל את התשלומים לזכות קרנות הפנסיה ב־1.5 אחוז, 1 אחוז — ישלמו המעסיקים, 0.5 אחוז — ישלמו העובדים. בהתאחדות, כאמור, מתנגדים. העניין פתוח, ומו"מ בין הצדדים בתחילתו. גטניו מעלה, שהוא יתנהל בצורה הוגנת.

לשמור על השומר

הצעתם של המעסיקים הפרטיים ומשרד האוצר לקבוע תוספת־יוקר אחת לשנה מעוררת כבר את התנגדותה של מפ"ם בהסתדרות ■ ההסתדרות מוכנה לשינויים, אך עדיין לא גיבשה מדיניות

אבשלום קווה

עם שובו של מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר מחו"ל בעוד שבוע, יתחדש המשא־ומתן על הסכמי השכר. רשמית הוא עדיין לא נפתח ומועד פקיעת תוקפם של ההסכמים, 31 במרץ, הולך וקרב.

ציר הדיונים יסוב תחילה על שינוי אפשרי של הסכם תוספת היוקר: ההסתדרות מוכנה לשינויים; המעסיקים הפרטיים ומשרד האוצר מבקשים לקבוע תוספת־יוקר אחת לשנה. מפ"ם בהסתדרות מתנגדת: יו"ר הסיעה, אפרים זילוני, קובע נחרצות כי מתן תוספת־יוקר פעם בשנה — פירושו ביטול המנגנון יקר הערך.

בשנים עברו, בימיו של שר האוצר המנוח פנחס ספיר, היה קיים אמנם מכשיר תוספת היוקר, אך בגלל האינפלציה הנמוכה, התקיים משא־ומתן בין הצדדים במשק, ותוספת היוקר שולמה לאחר שנה. מפ"ם הובילה אז את ההתנגדות למצב זה, ואף זכתה להעלאת והביכו מסלול תוספת היוקר.

בשנות האינפלציה היוקרת היה מכשיר תוספת היוקר חגורת־מגן של ציבור העובדים. הוא גם שמר על פיצוי סביר, העניק הגנה מיוחדת ליחסי העבודה ושמר על הממשלה מפני העלאות מחירים סיטוניות. זילוני אומר כי, טועה מי שחושב שעידן תוספת היוקר פג. אין כל ערובה, שהשיטפון לא יחזור בשנה הבאה. אי אפשר ואסור לוותר על מכשיר זה.

במסגרת ההסתדרות

יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הברפלד, אמר בישיבת הוועד הפועל האחרונה, שההסתדרות תהיה מוכנה להתאמות, כלומר לשינויים. זילוני מדבר על תיקונים קלים. המעסיקים הפרטיים טוענים, כי השיטה הקיימת פוגעת בהם, משום שתשלום התוספת אחת לשבעה חודשים מכביד על תזרים המזומנים, ולכן יש צורך בהתאמות מחירים. זילוני מעלה אפשרות, כי תוספת היוקר תשולם אחת לשלושה חודשים, ושיעור הפיצוי יהיה בתואם לאינפלציה של אותו רבעון.

מפ"ם, בכל מקרה, תתנגד לתשלום תוספת־יוקר אחת לשנה.

יתכן, כי ההסתדרות תיאלץ להסכים לשינוי כה דראסטי, בגלל נסיבות פנימיות וחיצוניות. במסגרת ההרויות שיש למפ"ם, על־פי אמנת המערך היא רשאית להצביע נגד — אם וכאשר יובא הנושא להכרעת מוסדות הוועד הפועל.

תוספת היוקר הוא גם המגן על הגימלאות. גימלתם של חלק גדול מתוך 400 אלף הפנסיונרים תשלום תוספת היוקר. פעם בשנה — משמעותה, עבורם, ירידה נוספת ברמת החיים שלהם.

מחובים להסתמן

הוויכוח שהצטבר מאז הופעל מכשיר תוספת היוקר, אי שם בשנות הארבעים המנדטוריות, מעיד כי תוספת היוקר נותנת תשובה לארבעים עד שבעים אחוז מההתייקרויות. היתר מכוסה על־ידי מדיניות השכר ברמותיה השונות: קיבוצי, הענפי והמקומי־מפעלי.

ההסתדרות עדיין לא גיבשה את מדיניותה המקצועית. היא מנועה מכך עד אשר הוועדה הציבורית, ועדת זוסמן לבדיקת סולמות השכר בשירות הציבורי, תגיש את מסקנותיה. בוועד הפועל קיימת דרישה לקראת פירסום ההמלצות, האמורות להתפרסם עד סוף חודש זה. בסוגריים יאמר, כי על־פי כתב המינוי, הוועדה היתה אמורה לסיים את תפקידה כבר לפני שנה.

גם אם הוועדה תגיש את מסקנותיה במועד, יצטרכו הצדדים — ההסתדרות, מעסיקים ציבוריים, ועדי עובדים, איגודים מקצועיים, משרד האוצר — ללמוד את המסקנות חצי שנה לערך, לפחות. גם יתחילו לאמץ את ההמלצות — ספק רב אם הדבר יובא בחשבון ויבוא לידי מימוש כבר בהסכמים הנוכחיים.

למועד עריכת הבחירות הכלליות, בחודש יוני הקרוב או מאוחר יותר, תהיה השפעה הן על קצב הדיונים והן על התוצאות הסופיות. ההסתדרות תרצה לסיים תחילה את הסכמי השכר, ולא אחר כך תיכלל בדרך לעיסקת חבילה או לאמנה כלכלית־חברתית במשק. פרט לקביעת תוספת היוקר ודרישות שכר, תתנהל ההסתדרות לכך שבמסגרת ההסכם יקבעו הצורה והדרך למעבר המשק לארבעים שעות עבודה שבועיות, זאת, כהשלמה לסעיף המרכזי בהסכם הקודם של מעבר המשק לשבוע עבודה בן חמישה ימים.

תיאטרון

החמצה של חיים

„ג'ון גבריאל בורקמן" לאיבסן ב„הבימה"

„ג'ון גבריאל בורקמן" – חלומות שלא מומשו. מימין: מרים זוהר, מישה אשרוב וליאה קניג

ציפי שורטס

שתי הנשים עומדו זו לצד זו כשביניהן מוטלת גוויית גבר. ברגע הטראגי הזה החל לפתע המת לנוע. משהו בתנוחה לא היה לו נוח. צחוק חרישי נקלט מכיוון הבמה. אחריו פרץ צחוק אדיר. הבמאי, מלא כעס, ביקש להפסיק. כך נגמרה אחת החזרות להצגה החדשה, שעולה בימים אלה ב„הבימה", „ג'ון גבריאל בורקמן" מאת איבסן בבימויו של ג'ק מסינג'ר.

ב„הבימה" ממשיכים להריץ את הז'אנר הקלאסי. הפעם, הבחירה היא דווקא במחזה לא שיגרתי ודי בעייתי של מי שנחשב לאבי הדראמה המודרנית. מחזה שהגאון כתב בערוב ימיו על חיים שהוחמצו ועל אהבה שלא מומשה.

במרכז המחזה גבריאל בורקמן (משה אשרוב), מנהל בנק לשעבר, איש חלומות, שרצה להגיע לעמדת כוח כדי להביא אושר לאנושות. בינתיים עשק את לקוחותיו והשתמש בפקדונותיהם, פשע שעליו שילם בשמונה שנות מאסר. גם הנשים בחייו לא בדיוק רוו נחת ממנו. את זו שאהב זנח לטובת אחותה. השיקולים היו, כמובן, כלכליים. נישואיו עם אחותה של אהובתו איפשרו לו להתערות בעולם העסקים הבנקאי.

נקודת הפתיחה של המחזה מפגישה את הדמויות — אהובתו לשעבר אלה (ליאה קניג) אשתו גונהילד (מרים זוהר), בנם ארהרט (עמי וינברג) וידידתו הגב' וילטון (ליאת גורן) — ברגע שחרורו של בורקמן מהכלא, אלה וגונהילד נאבקות על הבן. עבור אלה מסמל הבן את אהבתה לבורקמן והיא באה לתבוע אותו כפיצוי אחרון לפני מותה. גונהילד האם רוצה לשמור אותו לעצמה, למרות ששנים רבות לא גידלה אותו. הבן ארהרט פונה עורף לשתיהן ובוחר לנסוע הרחק, יחד עם גב' וילטון, שהיא גרושה חייכנית וחסרת מעצורים.

על הבמה נפגשות שוב שתי הגברות הראשונות של התיאטרון הלאומי ליאה קניג ומרים זוהר, גימיק ש„הבימה" ממשיכה להריץ אחרי „מירל'ה אפרת".

„היה לי מעניין להתמודד עם איבסן", אמרה לי ליאה בשיחת בוקר נעימה לאחר החזרה. „זה סוג של תפקיד שמזמן לא עשיתי. כמה זה שנים הוא שנה משום שלא שיחקתי תפקיד קלאסי כבר הרבה זמן. והתפקיד הקלאסי האחרון שעשיתי היה לפני ארבע שנים בערך במחזה „המלט"".

— על מה המחזה? האם על יחסי הורים בנים או, אולי, על החמצה של חיים?

„זהו חשבון נפש של שלושה אנשים ששואלים את עצמם מה רצינו, מה השגנו, איפה טעינו. לי, אומר המחזה הכי הרבה שיש כאן החמצה של חיים".

— איך המפגש המחודש עם מרים זוהר על הבמה?

„העבודה היתה מאוד מעניינת. אני אומרת מעניינת, כי זה סוג אחר של תפקידים ממה שעשינו במירל'ה. כאן שתי האחיות שאנחנו מגלמות הן תאומות באהבה, אבל לא באופי. המשימות שלנו על הבמה שונות. כל אחת מאיתנו רוצה משהו אחר. אנחנו נוגעות מהעניין הזה, עוזרות זו לזו, אין את העניין שרוצים לגנוב את ההצגה זו מזו. כל אחת רוצה לגמור את המשימה שלה כמה שיותר טוב".

— איך עבדת על התפקיד?

„כשאני בונה תפקיד זה עושה לי כאב גדול (מצביעה על הבטן) אחר־כך אני מתרגלת לכאב ומוסרת לך אותו כל ערב. אני צריכה לשכנע אותך שזה באמת כואב לי. הדמות שאני מגלמת כאן — יש לי סימפטיה אליה. יש בה המון יופי וחום אנושי".

— בסוף המחזה עומדות שתי האחיות מול גווייתו של בורקמן המונחת בשלג. האם זהו סוף פסימי או אולי יש איזו אופטימיות?

„יש אופטימיות, כי אחרי מותו משלימות שתי האחיות ויכולות להמשיך הלאה. עבור שתי האחיות המוות שלו הוא מעין שחרור. בשביל בורקמן זו אי־הגשמת כל החלומות".

מוסיקה

אמבסדור, פרופסור, מאסטרו

יוסי שיפמן

שלושת התארים שלעיל היו בעצם המנייה שורש וגם קיבל הכנר הנריק שרינג שנסתלק לעולמו לפתע בשבוע שעבר. שרינג הקפיד שהפונים אליו יכבדוהו בשלושת התארים האלה. תכונות אלו והקפדה על גינונים אחרים. הכבוד הפולני — ליוו תמיד את הופעותיו של הנריק שרינג בחיוכים מצד הקרובים לאירוע. אבל לפני החיוכים, ישנה תמיד הערכה גדולה לכנרותו הגדולה של שרינג. שרינג שנמנה ללא ספק עם הטובים שבכנרי העולם, חזר ופקד את הארץ מאז 1961. ביצועיו נחשבים תמיד למופת, לוירטואוזיות משולבת בהבנה מעמיקה של החומר המוסיקלי.

שרינג נולד למשפחה יהודית עמידה בז'לאזובה וולה, שליד ורשה. שם נולד גם שופן. הנריק (או צבי כשמו היהודי, שאותו הציג בפני חברים מישראל) החל את לימודיו בבית אצל אמו. היא לימדה אותו פסנתר והרמוניה. בגיל שבע גילה את הכינור אצל אחיו והתלהב מן העניין. „מאז שהייתי ילד התפעלתי מן היכולות של הכלי הקטן הזה, הכינור. למרות גודלו הוא מתמודד בהצלחה עם הפסנתר ועם תזמורת שלמה. גם היום עשרות שנים מאוחר יותר, כשכבר נהירים לי חוקי הפיסיקה עדיין אני משתומם מיכולתו זו של הכינור. החידה הראשונה שניצבתי בפניה היתה צוואר הכנור. בפסנתר צריך היה בסך־הכול לשנן את מקומם של השחורים והלבנים והצליל המבוקש היה מתנגן, והנה כאן לוח עץ שחור, ללא כל סימנים, איך אצליח להציב את האצבעות כדי להפיק את הטונים השלמים, את חצאי הטונים ואת רבעי הטונים".

הוא החל את לימודי הכינור אצל מוריס פרנקל, מי שהיה תלמידו של אואר המהולל מסנט־פטרסבורג. פרנקל לא הסתפק בהוראת הכינור אלא הנחה אותו בהבדלת סגנונות הנגינה השונים. הרוסי, שאינו אלא תערובת של הסגנונות האוסטרו־הונגריים שהביא אואר אתו לרוסיה עם הסגנון הצרפתי בלגי־שולני שהביא ויניאבסקי לפניו. תלמידיו של אואר: חפץ, אלמן, וצימבליסט הפיצו את הסגנון. אחר־כך ניגן שרינג לפני הוברמן. „הוברמן היה מקור להשראה. ניגנתי לפניו את מנדלסון והוא המליץ עלי בפני קרל פלש. השפעתו עלי ניכרה גם בתכונות אחרות. הוא היה הומניסט והמנטירי כאחד ובדרך זו השפיע עלי. השפעה שגיליתי בשלב מאוחר יותר." שרינג עדיין מוטרד בעניין המטוס שבו מצא הוברמן את מותו. הוא אינו מאשים את הממשל הבריטי או את צ'רצ'יל. אבל העניין לא נראה לו סגור כלל וכלל.

המורה הבא של שרינג היה, כאמור, קרל פלש בברלין. זה בעקבות המלצה של הוברמן ובזכות אמונתם של הוריו שחינוך הוא ערך עליון ויש להקנות לילדים את המקסימום האפשרי. עם פלש — האיינשטיין של הכינור — הוא למד את הכינור כמעט כמדע. פלש, שהקפיד על ביצועי תלמידיו ועל אי־גלישתם לסנטימנטליות יתרה, היה הנציג האסכולות הווינאית והצרפתית. מבית מדרשו של פלש יצאו גם אידה הנדל, סיימון גולדברג ברוניסלב גימפל ועוד. עד השלב הזה בחייו צבר שרינג כבר ניסיון בהופעות בווינה, היו בוורשה ובבוקרשט, הוא למד שני סגנונות ואז הוא הגיע לצרפת. היו לו כוונות ללמוד גם הלחנה והוא הגיע לנדיה בולנז'ה. מי שהיתה מורתם של חשובי מלחיני המאה שלנו.

בפאריס הוא פגש בווילה לובוס, באלפרד קורטו, בסטרווינסקי וראוול. שם הוא גילה סגנון נגינה נוסף, שונה מן הטכניקה של חפץ ומן הכח של אלמן, וזה סגנונו של טיבו. שרינג ספג גם את זה לערוקיו המוסיקליים. הוא סיים את לימודיו בקונסרבטוריון הפאריסי בהצטיינות, אז פרצה מלחמת העולם השנייה והגרמנים פלשו לפולין. שרינג מצא סיוע בנכס אחר שלמד והוא ידיעת שפות. הוא הצטרף לצבא הפולני הגולה והוצב בסקוטלנד. שליטתו בשבע שפות הביאה למינויו לצוות של הגנראל ולדיסלב שיקורסקי, ראש ממשלת הגולה של פולין. „הייתי מתרגם רשמי לרה"מ הפולני. ועקב כך אפשרו לי לקשרים עם ממשלות גולות אחרות צרפת, יוגוסלביה, צ'כוסלובקיה, נורבגיה, דנמרק והולנד." ב־1942 הצטרף לשיקורסקי לסיור באמריקה הלטינית בחפשו ארץ מקלט לארבעת אלפי פליטים פולניים. כך הוא גילה את מכסיקו ובה הוא בחר לגור. בזמן המלחמה, בגין תפקידו המיוחד הורשה שרינג לשאת עמו כינור. „ניגנתי איתו כלמעלה משלוש מאות הופעות בעיקר לפני פצועי המלחמה. לפני משפחות הפצועים וגם לפני שבויי מלחמה. כך גיליתי את סגולותיה של המוסיקה כמגשרת בין בני־אדם שונים. טוראים ומפקדים, גרמנים, פולנים, צ'כים ומקסיקנים. וכאן כמובן שאני מדבר על כל סוגי המוסיקה ולא דווקא זו של אולם הקונצרטים".

ב־1946 אחרי שהתמקם במקסיקו כמורה באקדמיה הוא זכה באזרחות. בעשר השנים הבאות הקדיש את חייו כמעט רק להוראה. כמורה הוא היה מאוד עסוק. קריירה זו עוד קדמה להופעות. ב־1954 הוא נפגש עם ארתור רובינשטיין „הוא ידע הרבה על הכינור בזכות חברו הכנר, שנשכח טרם עת, פאוול קוכנסקי. קוכנסקי היה גם מי שסייע בחיבור היצירות לכינור של שימנובסקי." רובינשטיין הקליט עם שרינג וכך סלל לפניו את הדרך חזרה אל אולם הקונצרטים. בשנת 61־1960 הקליטו יחד את הסונטות של ברהמס ובאותה שנה הגיע שרינג בפעם הראשונה לתל־אביב כסולן הפילהרמונית. רובינשטיין שב להקליט עם שרינג ועם פורנייה שלישיות בשנים האחרונות לפני שרובינשטיין התעוור. „הוא אחד האנשים אוהבי החיים ביותר שהכרתי. הוא לעולם לא התייאש. תמיד עם חוש הומור. תמיד יש לתקווה מקום חשוב אצלו."

משם ועד יומו האחרון חילק שרינג את זמנו בין הופעות, הוראה ועבודה דיפלומטית למען עניינים בינלאומיים. כשגריר מייצג את ארצו ביונסקו, שם יזם חילופי משלחות נוער ותרבות גם בין ארצות שלא היו ביניהם יחסים דיפלומטיים. זאת מתוך אמונה שהמוסיקה נמצאת מעל לפוליטיקה. הקדיש זמן לפרסומה של המוסיקה הספרדית והדרום־אמריקנית: הקונצ'רטו המקסיקני שחובר עבורו על־ידי מנואל פונס, הקונצ'רטו הקובני והפואמה הקונצ'רטנטית של מוסטאלוואגצ', מוסיקה של המקסיקני קאריו, שהחזיר את רבעי הטונים למוסיקה הרצינית, ושל קרלוס שאבס ואחרים. שרינג ידוע גם כמי שהיו בבעלותו כינורות מעולים. אבל הוא חילק אותם לתלמידים ולמוסדות ראויים. ירושלים קיבלה ממנו את כינור הסטראדיווריוס שהיה נקרא „הרקולס" ונקרא כעת „כינור דוד" ומשמש את שלושת הכנרים הראשונים בפילהרמונית. הכינור נבנה ב־1734, והיה כינורו של איסאי. הכינור נגנב בקונצרט בסנט־פטרבורג ושב והוצג למכירה בחלון ראווה בפאריס ב־1925. הגב' מינש רכשה אותו עבור בעלה המצביא המפורסם. „קניתי אותו ממינש ב־1960." מספר שרינג. זהו בעצם הסטראדיווריוס היחיד בארץ.

את ה„גוארנרי" המצוין משנת 1683, העניק לרפובליקה של מקסיקו, לשימושם של הכנרים הראשונים של התזמורת הלאומית שם. הוא המשיך את קריירת ההוראה שלו, תלמידים רבים בעולם עברו איתו. ביניהם היה גם שלמה מינץ, שלמד אתו במשך שני קייצים בג'נבה. „העניקתי לו מילגה מיוחדת והזמנתי גם את אביו כי הוא היה צעיר מכדי להיות שם לבדו. הוא קיבל ממני גם כינור אלדריץ'. לכינור היה צליל כזה שרבים חשבוהו לסטראדיווריוס כשהוא ניגן עליו". „כך ידענו שהכלים ממשיכים לחיות חיים עצמאיים משלהם", מסביר שרינג, לגבי מסירת הכינורות, „זה יותר טוב מאשר להשאירם בכספות הבנק".

הנריק שרינג עם גולדה מאיר. הצילום באדיבות הספרייה למוסיקה

חיים טאוב, מי שהיה כנר ראשון בפילהרמונית: „לדידי זו אבידה גדולה. נפגשתי אתו לפני ארבעה ימים בגרמניה. ניגן בפרנקפורט את הבטהובן. הוא קיבל אותו בחמימות. יום אחר כך הופיע בסארבריקן עם צ'נג בקונצ'רטו של ברהמס. עוד שוחחנו על מועד הביקור הבא שלו בארץ, וכשהגעתי ארצה יום אחרי־כך מצאתי בעיתון ידיעה שנפטר משבץ בקאסל. הוא לימד כל הזמן גם תוך כדי חזרות. נכון שלא תמיד היתה נגינתו נוגעת ללב. אבל מאידך עם שרינג יכולת תמיד להיות בטוח. לא יהיו בעיות בקונצרט. הוא ינגן את אותו קונצ'רטו חמישים פעם ותמיד באותו דיוק ובאותה רעננות. אני מביא אותו תמיד לתלמידי כדוגמה של כנר שאצלו הכל יושב. תמיד במקום תמיד בשלמות".

שירה רבין, כנרת צעירה שעבדה עם שרינג וגם הופיעה לצידו בקונצרט עם הפילהרמונית: „לצד היותו וירטואוזו הוא גם היה חוקר ופילוסוף ומעל לכל נציג מובהק של תרבות אירופה. זו שגוועה עם מלחה"ע השנייה. כתלמידה הוא ייצג לגבי את אירופה. בנגינתו היו גם פלש וגם הוברמן שהיו מוריו ומדריכיו. תמיד חשב לגבי מוצאם של מלחינים. נהג להסביר הרבה תוך כדי נגינת תפקיד התזמורת בפסנתר. היתה לו ידיעה קפדנית ושלימה מוחלטת בכל תרבות הכינור ובספרות. לנגן איתו היתה חוויה מסוג אחר. הוא היה חסר פשרות בגישתו הוא הכתיב אותה אם כי לא בדרך שלילית. מצד שני הוא בהחלט פרגן והשתדל לעזור ולהבין את על־ידי חיוך ומלה טובה בין הפרקים".

לישראל היה לו יחס מיוחד ומשם להופעותיו בפילהרמונית וכיתות אמן שהעניק במשכנות שאננים בירושלים הוא גם תרם בריכה וספרייה לאגודה למען החייל בארץ, לספרייה המרכזית למוסיקה בתל־אביב העניק תיק מסמכים וצילומים, כשהחשוב בהם הוא מהדורת פקסימיליה של כתב־היד של הקונצ'רטו לכינור של ברהמס, בהבדל [...] צורף לאוסף הוברמן. זאת היתה מחווה של שרינג להוברמן שכיוון את הקריירה המקצועית שלו.

הפולנים באים

יצחק שור

המנצח, אנטוני ויט, והצ'לן, רומן ינלנסקי, יבצעו בקונצרטים השבוע למינויי התזמורת הסימפונית ירושלים, רשות השידור.

השניים הם בני־הדור הצעיר שהחליטו לבוא למערב ואף זכו שם בפרסום. ינלנסקי זכה במקום הראשון בתחרות צ'לנים, בראזיל, ארצות־הברית ב־1972, ויט זכה במקום השני בתחרות על־שם קרייאן, מנצח של הפילהרמונית הברלינאית.

הסידרה תיפתח בפואמה סימפונית, פרי יצירתו של המלחין הפולני, בן־זמננו, קילאר, בן ישמעו „כל נדרי" מאת ברוך, וריאציות על נושא רוקוקו מאת צ'ייקובסקי והסימפוניה החמישית מאת שוסטאקוביץ'.

אולם הנרי קראון, רביעי 16.3, מוצ"ש 19.3, שלישי 22.3.

מחול

צופים עליך תל־אביב

יוסי ונונו

המה, צופות וצופים גדשו בשבוע שעבר את היכל התרבות בערב חגיגי לציון מלאת עשור ללהקת צופי תל־אביב, שהוקמה בחסות עיריית תל־אביב ותנועת הצופים והפכה לקבוצה באופן ללהקות מסוגה.

אם נעזוב לרגע את התכנים, מדובר בחבורת צעירים כשרונים, להקה מקצועית המנוהלת באופן מצוין על־ידי שוקי וגבר ואורי קריב ויכולת להתחרות בקלות עם הלהקות הצבאיות אותן היא מחקה.

העסק הזה דופק כבר עשר שנים והוציא מאות בוגרים, שחלקם משתלב בהצלחה בשוק הבידור הישראלי, חלקם גם הופיע במהלך הערב, עוד אחת מהמתנות שהעניקה להקה כזאת למסורה.

לגבי התכנים זה עניין של טעם. אשר רק לציין שבמהלך השנים עסקה הלהקה במגוון רחב של נושאים שקשורים בהם גם העיר תל־אביב, כדי גם לציין במיוחד את התוכנית על הדמוקרטיה ואת השתתפות הלהקה בעצרת על הנוער. לא הרבה להקות נוער נוקטות עמדה מהסוג הזה. אולם חלק מהחומר שטות המסר בולט במיוחד בערב חגיגי של אסופת קטעים.

והמנחה ודברי הקישור של עמוס אטינגר היו מיותרים, מיושנים ולא הולמו את הרוח הצעירה שהופיעה על הבמה. אולם בסך־הכל הערב היה חגיגי במידה הראויה עם כל הכיבודים, הנאומים והאורחים הנכבדים. על־פי ההתרגשות וההנאה מהקהל נראה שמרובה בעשר השנים הראשונות.

ראש העיר, בכל אופן, היה מרוצה.

קובלנת חסדאי

חברה חדשה
מאת גדי יציב

לאיש שמאל אמיתי יש בזמנים החדשים בעיה קשה. מאז שהמושג שמאל נעשה מזוהה עם קידמה והומניזם נעשתה האדרת הזאת מבוקשת מאד, עד כדי כך שהיום, במקומות רבים בעולם, פשיסטים, חוליגנים ואפילו ארכי־רוצחים לובשים בהנאה מרובה את אדרת השמאל המכובדת.

מובן שבנסיבות אלה יש חשיבות רבה להגדרת סימני זיהוי שבעזרתם אפשר יהיה להבחין בין איש שמאל אמיתי שאמור להיות הומניסט, אדם פתוח וסובלני, לבין שמאלן מתחפש.

קוראי „על המשמר" יוכלו להיעזר למטרה זו במאמרו של גדי יציב תחת הכותרת „חסדאות", שפורסם ב־21.2.88. מאמר זה דומה מאד בתוכנו ובסגנונו למאמר שפרסם גדעון ספירו לפני חודשים אחדים ב„על המשמר". כשנדפס המאמר הראשון, של גדעון ספירו, נמנעתי מלהגיב. אמרתי לעצמי שיתכן שמדובר באיש שוליים שגידופיו והשנאה הבוקעת מכתיבתו הם עניין של סגנון ואופי אישיים. אולם משנתפרסם מאמרו של גדי יציב שיניתי את דעתי. הפעם מדובר באיש אקדמיה, אינטלקטואל שממלא תפקיד מרכזי במפלגה פוליטית. אם תוכן המאמרים זהה ברובו וגם הסגנון — זה כבר לא מקרה. ונראה שמדובר בתופעה הראויה לבירור.

קו אופייני ראשון המשותף לשני המאמרים הוא הזעם והבוז שבו הושבה טענתי, כי הממסד הפוליטי משתמש בשאלת השטחים והשלום כאמצעי להסחת ולהסטת דעת הציבור מן השאלות החברתיות, וכי המשבר הפוליטי והחברתי הוא הבעיה העקרית שלנו היום.

במאמרו של גדי יציב מכונה השקפה זו „איוולת מטורפת", המוכרזת „בראש חוצות במחלצות מנופחות וחסרות כל שחר".

נניח רגע לסגנון ונתייחס לעמדה העקרונית. לפנינו מבחן ראשון שעשוי לסייע להבדיל בין איש שמאל אמיתי לבין מזוייף. ההשקפה כי בעיות צבאיות ומדיניות משמשות בידי ממסד פוליטי ככלי להסחת דעת ההמון מן המאבק החברתי הפנימי, איננה חידוש שלי. היא היתה אלמנט מרכזי במחשבה הפוליטית השמאלית באירופה במשך עשרות שנים. השאלה אם זהו גם המצב אצלנו כיום, היא שאלה חשובה ומעניינת ויתכנו בה חילוקי דעות. אולם איש שמאל אמיתי לא יקל ראש בטענה כזו ובוודאי לא ישפוך עליה קיתונות של בוז ולעג מבלי להתייחס לגופה.

קו אופייני שני של השמאל המזוייף הוא יחסו להמון העם. שמאלן אמיתי נלחם למען ההמון ואיננו בז לו. השמאל המזוייף נלחם גם הוא אך כשרוצים לברר את מטרותיו האמיתיות צריך לבדוק בקפדנות את יחסו אל ההמון שלמענו הוא נלחם.

עמדתו של גדי יציב כלפי ההמון איננה מוצהרת, אך מבט חד־עין עשוי לחושפה בקלות. התכנית החברתית של קבוצת לאו"ך גורסת, כי יש להעניק לאזרח אפשרות לשלוט על כספים שנועדים לקדם את רווחתו, איכות חייו ותרבותו. יציב שואל בלעג: „אגואיסט כמוני עוד מסוגל לתת את כל התקציב שלו... להפועל ירושלים"... מי יממן בתלושי התקציב שלו את בית־החולים הדסה ואת האוניברסיטה". אם השאלות הללו מעניינות את יציב יכול היה לקבל עליהן תשובות מפורטות. אך לענייננו חשוב הרמז בדבר „הפועל ירושלים". כל קורא ודאי מבין שיציב אינו חושש בעצמו שהוא לא יתרום לבית־החולים ולאוניברסיטה. הוא בעצם חושש מהאוהדי „הפועל ירושלים", שהם הפראים והברברים, לא יתנו כסף למטרות תרבותיות ותכרתיות נעלות.

ובכן, מה זה הבכרים, אם לא בוז וחוסר אמון עמוק בהמון שלמענו נלחם גדי יציב בחירוף נפש אינטלקטואלי?

אני אינני חסיד גדול של כדורגל, אבל אינני מבין מניין הזכות לקבוע לאחר מה תהיה תרבותו ואורח חייו. בסוף מאמרו רומז יציב, שלא נקטתי עמדה בשאלת „חרויות האזרח". נקטתי, מר יציב, וגם אתה נקטת. צריך רק לקרוא היטב את הדברים והכל ברור.

הקו השלישי המפריד בין איש השמאל האמיתי לזה המזוייף הוא יחסו לחופש הביטוי. מובן ששניהם, האמיתי והמזוייף הם, תומכים נלהבים בחופש הביטוי. המחלוקת מתחילה, כמובן, כשמדובר בחופש הביטוי של הזולת. אז השמאלן המזוייף מגלה את פרצופו האמיתי.

גדי יציב הוא אינטלקטואל מקורר. הוא מסתפק בטענה אל כתב „על המשמר" אהוד דור — כיצד זה הסתפק בתאור אובייקטיבי? איך זה „לא מצא לנכון או לא הצליח לגייס אפילו מידה קטנה של אירוניה דקדקה, שלא לדבר על ביקורת חד־משמעית — כאשר הביא לדפוס את בליל ההבלויות הזה". נניח שוב לסגנון. לגופו של עניין אני מאיר לקוראים לנחש מה היו מעשיו של יציב, לו הוא היה למשל קומיסר תרבות הממונה על „על המשמר" ועל אהוד דור. יציב רומז בסוף מאמרו, שהשקפותי „מעלים זכרונות איומים ונוראים מארצות אחרות". אינני יודע בדייק לאילו ארצות הוא מתכוון, אבל ישראל זמיר, העורך של „חותם", והעתונאי בר המזל אהוד דור, שעשה את החטא הנורא, יכולים להתברך בליבם כל יום, שיציב אינו הקומיסר שלהם במשטר מסויים. אילו כך היה הדבר, ברור שראשם היה בסכנה אמיתית. אינני מתכוון להקדיש מקום נרחב לשאלת הסגנון של ספירו ויציב. הציטוטים הקצרים שהבאתי הם רק מבחר מתוך אוסף „הפנינים" מסוג זה שמקשטים את שני המאמרים. השאלה המעניינת היא: מה מביא אדם „תרבותי" כגדי יציב לבחור סגנון כזה, שכולו מעיד על זעם ושנאה.

את התשובה נותן גדי יציב בעצמו: „תורת כשפים כוזבת כזאת... עוד עלולה חלילה לקסום דווקא לרגישים ביותר שבינינו".

זו כמובן סכנה רצינית, מר יציב, וטוב שהתגייסת לעמוד בפרץ.

יעקב חסדאי

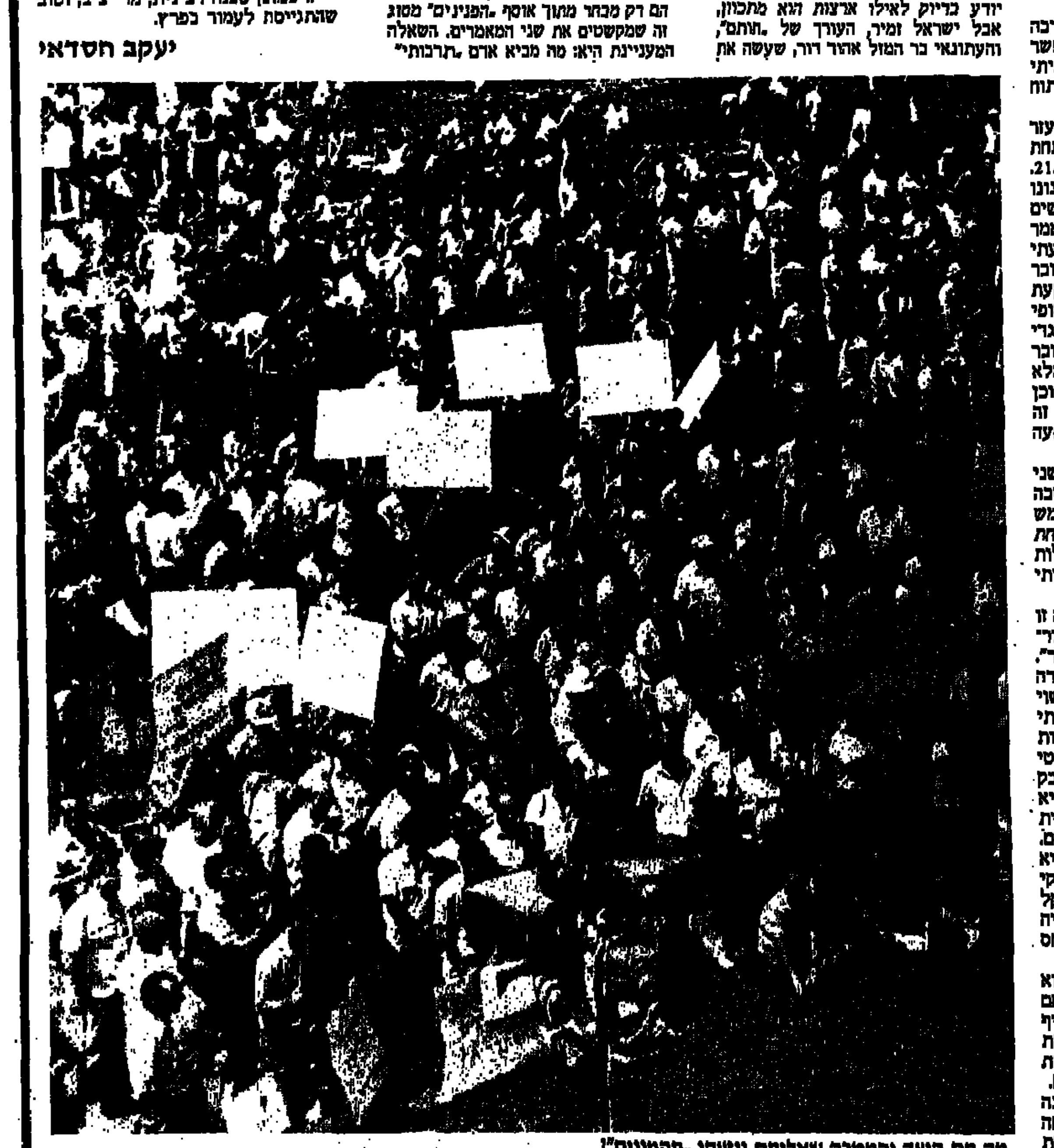

מה הם היעד והמטרה שאליהם יוזעקו „ההמונים"?

תשובה לחסדאי

אין לי שום התנגדות לגיבוב ניתוחים מעין־פסיכולוגיים, ולשימוש חסר־צידוק בשמות־תואר ובתוארי־גנאי — כל עוד הללו הם תבלין בלבד, הנוסף למנה העיקרית. המנה העיקרית הדרושה בכל מקרה, היא ההתייחסות לגופי־דברים ולטענות הסובסטנטיביות העיקריות. הטענה העיקרית שלי כלפי חסדאי היא אכן זו — שכל תורתו כולה איננה אלא גבבה של תבלינים, מרביתם חסרי־טעם ביודעין והסרידיה בכוונה תחילה, במסווה ובתחפושת, כאילו הם כביכול מנה עיקרית כלשהי. קובלנתו המפורטת לעיל של חסדאי הובאה כאן כדי להדגים ולאשש את הטענה הזאת שלי.

אז נניח שאני באמת שמאלן מזוייף המתנשא על „ההמונים" — ובכל זאת צריך חסדאי להגיד סוף־סוף משהו בעל תוכן: מהו היעד והמטרה של „המאבק החברתי הפנימי" שאליו הוא רוצה להזעיק את „ההמונים"? האם באמת יש לכוון את המאבק הזה נגד שחיתות המידות של האנשים הניצבים בראש „המישטר", ולא כלפי החלוקה הבלתי־צודקת של נכסים ואמצעים? כיצד יש להסדיר אצלנו את היחסים בין דתיים לחילוניים? מה דעתו על חוקי הכפייה הדתית? באילו דרכים, ומאילו נקודות מוצא, הוא מציע להיאבק נגד תנועותנו? כיצד הוא מבקש להבטיח את חרויות האזרח, ומהן החרויות אשר אותן יש לדעתו להבטיח? מהן דרכי התגמול הראויות, להן ולעבודה? אסור לו להמשיך ולהתחמק מתשובות לשאלות הללו — בראיון ארוך ונרחב בליכוד, ולהפנות את הקורא לאיזו ביבליוגרפיה עלומת־שם שפרטיה אינם ניתנים לאיתור.

עיקר העיקרים: אולי נשמע סוף־סוף את דעתו של חסדאי על גורמי הסכסוך הישראלי־ערבי ועל דרכי פתרונו. הטענה שהמחלוקת על שאלה גורלית זו איננה אלא הסחת־דעת מן הדיון על המשטר הפנימי, היא דוגמה מובהקת להשתמטות מחוות־דעת בהירה, והיא נועדה במפורש ובמודע להטעות את הבריות. שמעתי כבר טענות שדרך זו או אחרת של פתרון הבעיות המדיניות היא מדיניות של שנאת־זרים, או של אימפריאליזם, או של חירחור מלחמה. שמעתי גם האשמה כי הממשלה יוצרת בעיות מדיניות, כדי להסיח את דעת הציבור — אבל מעולם לא שמעתי שמחלוקת כזו אינה מציאותית כאן כאילו היא הסחת־דעת ומיומנה ששולחים בה כל הצדדים במחלוקת. מה פירוש הדבר? כל המחלוקת הזאת היא בלוף, שקיום להמונים? אין קונפליקט הסטורי אמיתי בין התנועה הציונית לבין התנועה הפלשתינית הלאומית? תנועות המבקשות להחיל שינוי חברתי אמיתי אינן מתכחשות ל„בעיות המדיניות" — אלא הן מבקשות להחיל את עקרונותיהן ותפיסת עולמן על דרכי פתרונן של בעיות אלו.

הטענה הכללית כי „הבעיות הצבאיות והמדיניות" של מדינת ישראל אינן אלא אמצעי בידי „הממסד הפוליטי" הישראלי, כדי להסיח את דעת ההמון מן המאבק החברתי הפנימי, איננה בשום פנים ואופן „שאלה חשובה ומעניינת" — אלא היא איוולת מסוכנת ממדרגה ראשונה, וכל מי שכותב בעיתון חייב לחשוף אותה ככזו. לפני כל פולמוס כזה או אחר חייב חסדאי לחזור בו מן הטענה הזאת, ולנסח אותה מחדש, לפחות באורח כזה שיזכה את דעתו להתייחסות עניינית ורצינית.

גם גילגול העיניים הצדקני על ההזדהות עם „ההמון" לא שיכנע אותי כי חלוקת תלושי־תקציב לאזרחי המדינה היא שיטה יעילה או דמוקרטית לייסוד, קיום ואחזקה של בתי־חולים, מוזיאונים, מיקלטים או פארקים ציבוריים — וכאמור, אין לי שום התנגדות לגילגול העיניים הזה, אלא כאשר הוא מחליף את הטיעון הענייני, המסביר והמנמק לשכנע.

מסיבה זו אני גם לא מאמין שחסדאי לא הבין את טענותי כלפי חוסר האירוניה המדהים שאיפיין את הצגתו את תורתו של חסדאי בראיון ב„חותם". נסיון ההסתה שלו, והתחפושת מפני הקומיסר סותם־הפיות הוא עוד הדגמה מובהקת ראויה משכנעת, כי דברי האזהרה שלי מפני מה שעלול לצמוח מתורתו — אכן דברים נכונים הם. חסדאי עצמו יודע היטב, כי האזהרה הזאת היא הבל־הבלים, ובכל זאת הוא מעלה אותה על הכתב — תוך תקווה שבין קוראיו מצוי אחד כתי כלשהו אשר יפול ברשתו. זהו הרגיל המתודה ידוע ומוכר של „אוחזים מחוזת למיטה" — שמאפיין תמיד תנועות של הימין הקיצוני.

אינני טוען חלילה שחסדאי הוא פשיסט, אך על פי כן, אני מבקש ממנו לברור היטב את הקורא שהוא מביא לפני שיקח אותו ברצינות, ויבקש ללכת בעקבותיו. זה הסיכון שעליו אומרים מחיר חריף.

רשות הקורא

כל השומר נפשו

בתוך כל הפסטיבל הציבורי שנסב השבוע סביב מלאת שש שנים לפטירת הרב צבי יהודה קוק, בו נטלו חלק אנשי גוש־אמונים מצד אחד, ראש הממשלה וכל המיומי במגזר הציבורי מצד שני, מן הראוי שניתן דעתנו לקטע קצר מתוך ספרו של הרב קוק „אורות" (דפוס מוסד הרב קוק, ירושלים, עמ' קנ"ו), המעיד על כותבו יותר מעשרות כרכים:

„ההבדל שבין הנשמה הישראלית, עצמיותה, מאווייה הפנימיים, שאיפתה, תכונתה ועמידתה, ובין נשמת הגויים כולם, לכל דרגותיהם, הוא יותר גדול ויותר עמוק מההבדל שבין נפש האדם ונפש הבהמה, שבין האחרונים רק הבדל כמותי נמצא, אבל בין הראשונים שורר הבדל עצמי איכותי".

אין פליאה, איפוא, על שתלמידיו של הרב כהנא השתתפו באותה חגיגה וחילקו לבאי האזכרה גילוי־דעת של הרב צבי יהודה קוק, בו מצויה גם תמונתו בחברת כהנא, והאומר: „הופעתו של הרב מאיר כהנא וכל תוקף דבריו על הבימה הכלל ישראלית, בכנסת בוודאי — מוכנה להוסיף אומץ ותועלת במאבק המתחייב והנשגב למשרת נאמנותנו והצלחתה למען כל שלמותה של ארץ חיינו כולה".

אין כל הבדל בין הקטע הרעיוני־גזעני שהביע הרב קוק בספרו „אורות" לבין התחות המעשית שפרש על הגזען כהנא, ועל כך ייאמר — כל שומר נפשו ירחק מהם.

ד"ר יעקב דוראל, ת"א

תודה ל„ועד 1"

1. לפני כמה שבועות באתי בתואנה כי המפלגה עוסקת בהפעלת חבר אנשים (מועצת עיירות הפיתוח והשכונות) שאין מרגישים את זיקתו למפלגה וגם לא להסתדרות, ושאלתי האם מפלגתי אומנם מתחרשת היא?

בכתבתכם בעניין מסיבת העתונאים של „ועד 1" נתתם לי תשובה חלקית. הוועד, שהוא כנראה גוף דומה למועצה הנ"ל, במתכונתו ובהרכב חבריו (מעורבים, ולא בהכרח על טהרת החברות במפלגה) שונה מהמועצה בדבר אחד בסיסי, וראוי להדגיש זאת. הוועד, כשהוא בא ומכריז מלחמה על תופעת ההעסקה באמצעות קבלני עבודה, עושה מה שמעט מן המפלגות היו מעזות לעשות — הוא מדבר ברור, וגאה אני שבתוכם זו המפלגה אינה מגמגמת. הוועד אינו דורש מההסתדרות לספק פתרונות לבעיה של הוועד, אלא תובע ממנה להיות גלויה יותר ואף פעילה יותר במאבק בתופעה הפסולה. תובעים גם מההסתדרות להיות נאמנה יותר לעקרונותיה פן יהרס הכל בטווח הארוך.

גם מפלגה לא צריכה להיות מנותקת מהמציאות בדרישותיה מאחרים, אך חברי המפלגה מן השורה זכאים לצפות ממנה כי תדבר בשפה ברורה על כל מאבקיה הפוליטיים. חברי „ועד 1" עושים זאת, ולהם התודה.

עו"ד אהרון בן־יוסף, ראשל"צ

שריר לא אמר

למרות הכחשותינו בתקשורת, ממשיכים קוראים לכתוב מכתבים למערכת ולפרסם פרסומים המתייחסים לדברים שפורסמו כאילו בשמו של שר התיירות והמשפטים מר אברהם שריר.

כפי שכבר הובהר בפומבי, שר המשפטים לא אמר, בהופיעו בארה"ב, כאילו כל הערבים שקרנים מלידה.

מר שריר איננו נוהג להשתמש בביטויים מעין אלה, ובוודאי איננו חושב כך.

כל הפירסומים בנושא זה מתבססים על ידיעה לא נכונה, שפורסמה בשגגה.

דבורה גנני,
דוברת משרד התיירות

חתמו בשמו

בימים האחרונים פורסמה בעיתונים מודעה ובה גילוי־דעת של „התנועה הבין־אוניברסיטאית למען פיתרון מדיני". אינני מסכים לדרך הניתוח של התופעות המוצג בגילוי הדעת, אך לתדהמתי מצאתי את שמי כאחד התומכים עליו כביכול.

הנני מוחה בזעם על שתי עוולות שעוללו לי מארגני תנועה זו — על שהשתמשו בשמי ללא נטילת רשות ממני, ועל שהציגוני בציבור, שלא ביושר, כמצטרף לעמדה שאינני מזדהה עמה.

ד"ר חיים קלפרייט, ירושלים

מקרי בהחלט

בתשבץ של פרס, שמיר הוא „רודף שלום", ולעומתו פרס הוא „רודף השלום". מסעו של שולץ מרד את התשבץ הנ"ל, במה שהוכיח כי הערבים רוצים מכל, וכל את יומנו, בעוד שמיר מוכן להתחיל בתהליך המדיני.

לא אתפלא אם פרס יצא בקרוב למסע דיאלוגים בעולם, כדי להוכיח ששמיר הכשיל את יוזמת שולץ. הערבים יכולים איפוא לסמוך על פרס שיהיה ראוי לתואר של „רודף השלום", כי בתשבץ של פרס, תפקידי השחקנים נקבעו בו מראש והקשר שלהם למציאות הוא מקרי בהחלט.

אהרן ברקת, ירושלים

ישראל נגד טייוואן בטורניר הקדם־אולימפי – הבוקר ב־4

טייוואן על הכוונת

ניר לוין במקום רוני רוזנטל ● איצטדיון נפלא בסידני ● אוסטרליה נגד ניו־זילנד במשחק שני ● הוכפלו דמי־הכיס לישראלים

● כדורגל

שרות „על המשמר"

נבחרת הכדורגל של ישראל עמדה להתמודד ב־4 לפנות בוקר, שעון ישראל, בסידני עם טייוואן בסיום הסיבוב הראשון בטורניר הקדם־אולימפי באוסטרליה. בשבוע הבא יתחילו מאבקי הסיבוב השני בניו־זילנד.

המאמן מיליינקו מיהיץ' ערך רק חילוף אחד בהרכב שניצח בשבוע שעבר את ניו־זילנד: ניר לוין ישחק כחלוץ במקומו של רוני רוזנטל, שחזר לבלגיה וישוב בסוף השבוע לניו־זילנד.

חי־11 של ישראל הבוקר: בוני גינצבורג, אבי כהן (ירושלים), אבי כהן (ריינג'רס), ניר אלון, ניר קלינגר, אלי כהן, אורי מלמיליאן, מוטי איוניר, אביטם עבריה, דניאל בראיילובסקי וניר לוין.

נבחרת ישראל ערכה בסוף השבוע שני אימונים במגרש סנט ג'ורג', מאחר שהאיצטדיון המרכזי בסידני היה תפוס במשחקי הליגה בראגבי — ענף ספורט בו הניו־זילנדים הטובים בעולם. לישראלים הוקצו 30 דקות בלבד באיצטדיון. מיהיץ' העדיף לא להתאמן עליו, אולם הכדורגלנים הגיעו, עלו לדשא והתפעלו מיופי המתקן.

האיצטדיון הנהדר מכיל 40 אלף מושבים. כר־הדשא גדול־ממדים — דבר היכול לסייע לישראלים לפתח התקפות על שער טייוואן.

מיהיץ' אינו מזלזל בטייוואן, שנוצחה בהפרשים זעירים ע"י ניו־זילנד (1:0) ואוסטרליה (7:2).

בתדריך הטקטי הזהיר המאמן היוגוסלבי של נבחרת ישראל את הכדורגלנים לבל יקלו ראש ביריב, הנראה כביכול בלתי־מסוכן אך ממוגל במהירות ובשאפתנות של שחקניו לעבור להתקפות מתפרצות על השער הישראלי.

אשר להרכב הישראלי אמר מיהיץ': „הרכב מנצח אין מחליפים", אם כי תוך כדי ההתמודדות אפשר שישותפו שחקנים נוספים.

מיהיץ' גם הבהיר לשחקניו כי עליהם להשתדל להשיג שערים רבים ככל האפשר מאחר שייתכן שגורל הכרטיס למשחקים האולימפיים בסיאול יוכרע בהפרש שערים.

את המשחק ינהל אלן סנורי מצפון־אירלנד, שהיטיב לשפוט במשחק הנצחון של ישראל על ניו־זילנד (0:2).

כדי לעודד את כדורגלני ישראל הוכפלו דמי־הכיס לשחקנים וראשי המשלחות הבטיחו שלא יהיו חריגים במענקי הנצחון.

במשחק שני הבוקר ב־6, שעון ישראל, יתמודדו בקרב מסקרן נבחרות אוסטרליה וניו־זילנד.

אנשי הקהילה היהודית בסידני, שקיבלו את כדורגלני נבחרת ישראל בלבביות, הבטיחו לבוא היום ולעודד.

„קול ישראל" ישדר את מהלך המשחק מ־4 בבוקר.

טבלת הבית

1. אוסטרליה	2	2־6	4
2. ישראל	2	2־2	2
3. ניו־זילנד	2	2־1	2
4. טייוואן	2	4־2	0

ישראל – טייוואן 4־1

טוקיו, 1958: הפסד	2:0
סיאול, 1960: נצחון	0:1
טהרן, 1968: נצחון	1:4
רמת־גן, 1985: נצחון	0:6
רמת־גן, 1988: נצחון	0:5
סידני, 1988: ?	

צ'סנוקוב הדיח את מנסדורף

הטניסאי הסובייטי אנדריי צ'סנוקוב ניצח אור ליום שישי את עמוס מנסדורף, ברבע־הגמר בטורניר באורלנדו, פלורידה, בשלוש מערכות — 6:4, 2:6, 3:6 ועלה לגמר לאחר שניצח גם את האמריקני, ג'יי ברגר, בשלוש מערכות.

צ'סנוקוב יתמודד בגמר נגד הצ'כי מילוסלאב מצ'יש, שגבר על שני האמריקנים אגאסי ודייויד פייט — 5:7, 7:6, 0:6.

באותו זמן מתקיים טורניר לנשים, בבוקה־ראטון שבפלורידה. בחצי־הגמר ישחקו שטפי גראף מגרמניה, שניצחה בקלות את הצרפתיה פרדיס — 1:6, 2:6 ופאם שרייבר מארה"ב. בחצי־הגמר השני יתמודדו כריס אוורט והארגנטינית גבריאלה סבאטיני. הפתעה היתה ברבע־הגמר כאשר הפורטוריקנית, בת ה־16, מרי־ג'ו פרננדס, ניצחה את הצ'כית הלנה סוקובה — 4:6, 3:6.

טניסאי עמוס מנסדורף – חיוך אחרי הנצחון על בקר ולפני ההפסד לצ'סנוקוב (תצלום: אי.פי.)

שים לב

מכת הצהובים

תופעה מסוכנת במשחקי גביע־הטוטו בכדורגל. שחקנים, להם כרטיסים צהובים, משתדלים ל„יישר את הקו" לקראת ה„סינוש" בליגות, שיחל בחודש אפריל, עם שוב הנבחרת מאוקיאניה. שחקן שיש לו ארבעה צהובים, והחשש מחמישי בליגה, מבצע עבירה מכוונת בגביע־הטוטו, סופג את הכרטיס הנוסף, „נושם" שבועיים, ואז יהיה כשיר להופיע במשחקי הליגה.

לעתים נוצר מצב אבסורדי ששחקנים מתחננים לשופטים, בגלוי וללא בושה, שיעניקו להם... כרטיס צהוב. המתוחכמים ביניהם מבצעים בשקט עבירה קלה, כמו תפיסת כדור בידיים. אחרים מנסים ל„שכנע" את השופט ברמז וברברים. בשבוע שעבר שמענו על מאמנים המורים בקולי־קולות לחניכיהם לבצע את „העבירה החיונית".

היו כבר מקרים ששופטים שקלטו את „כוונות הזדון" של הכדורגלנים והמאמנים שלפו כרטיס אדום. זה כבר לא כדאי לשחקן, העלול לחוות מושבת מפעילות לתקופה ארוכה יותר מאשר שני משחקים.

ההתאחדות לכדורגל חייבת להתייחס לכך בכל ומורי־הדין. לא ייתכן לעשות צחוק מהעניין. הדבר נוגע לא רק בתקינות מהלך המשחקים, אלא שיש גם צד אנטי־מוסרי, שכן זו עבירה משמעתית וחינוכית גם יחד.

כדאי למצוא דרך להזהיר את השחקנים מפני תופעות כאלו. כרטיס צהוב במתכוון הוא זלזול במשמעת הספורטיבית, ובאלה שבאים לחזות במשחקים. לכן יש למנוע, בדרכים חריפות וחריגות, את התופעה שעשתה לה קבע דווקא בשבועות האחרונות, במשחקי גביע־הטוטו.

* * *

שתי פנים ל„חוק וינפרי"

„שחקן זר ששוחרר מישראל לקבוצה בחו"ל יוכל לשוב ולשחק בארץ בקבוצה אחרת אך ורק לאחר שתי עונות רצופות בהן לא שיחק בישראל, ויוכל להירשם כשחקן זר חדש לכל קבוצה שעדיין לא מילאת את מכסת ההרשמות של שחקנים זרים וזאת ללא כל צורך באישור ו/או הסכמה מקבוצתו הקודמת" — מתוך פרק חורים בתקנון איגוד הכדורסל.

קוראים לזה „חוק וינפרי". מדוע? קארל וינפרי היה כדורסלן זר בהפועל הגליל־העליון עד עונת 82־1981. כשסיים את חוזהו החל מירדף אחריו של קבוצות שונות שהבטיחו לו הרים וגבעות. אז התקבל החוק.

רבים עירערו על חוק זה. טענו שהוא בלתי־מוסרי. שהוא מקפח כדורסלנים המבקשים להישאר בארץ, ורק לעבור מקבוצה לקבוצה.

לדעתי יש שתי פנים לחוק זה. נתרגם זאת לשפת המציאות.

• דוגמא: כדורסלן כמו מייק לארגי שסיים את הופעתו בהפועל ת"א וביקש להישאר בישראל, מתוך אהבה למדינה, נאלץ לנדוד להולנד, מאחר שלא יכול היה לעבור לקבוצה אחרת.

דוגמא שנייה: ביטול החוק עלול לגרום לבאלאגן בלתי־רגיל. התחרות בין הקבוצות היא חמורה וחסרת־רסן. אם, למשל, תתגלו במכבי רמת־גן כדורסלנים מסוגם של קילינג ומאיו, המקבלים שכר נמוך בסולם עשרות אלפי הדולארים המוענקים לכדורסלנים זרים ומתאזרחים, מספיק לרמוז להם כי יקבלו בקבוצה אחרת סכומי־עתק. ואז לא רק שהיו גורמים לתביעות הרשות, וגבהות, של שני הכדורסלנים אלא שהמוטיבציה שלהם היתה נפגעת. ישנם מקרים נוספים שהיו פורצים התוצה בסוסה אילו בוטל החוק.

מי שעושה חשבון של בעד ונגד החוק מוכרח להגיע למסקנה שטוב עשה איגוד הכדורסל שהאריך אותו, אם כי אפשר היה אולי לצמצם את מועד הצינון משנתיים לשנה.

* * *

בטניס, אין חוכמות

שוב הוכח שהתאחדות הבין־לאומית בטניס היא התאחדות חזקה המועלת על בסיס מקצועי. שיקולים פוליטיים אינם משחקים אצלה. זה סמכות נחלאת. הלוואי שכך היה בהתאחדויות בין־לאומיות אחרות, כמו, למשל, בהתאחדות הבין־לאומית בטניס שולחן, בה שולטים מניעים פוליטיים ומתגיבים את דרכה.

הודו ניסתה להתחכם כשהתמודדה בעבר עם ישראל. כן תתן אשרות. לא תתן. ההתאחדות הבין־לאומית הודיעה לנידרלנדי, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים: לא תעניק אשרות לישראלים תיענש והתושעה.

גם הפעם, כשהודו עומדת לשחק עם ישראל בגביע־דייויס ברמת־השרון, תולו הם לעשות שגצים. באה ההתאחדות הבין־לאומית והזהירה בצורה בוטה את ההודים.

דוגמא לכל ההתאחדויות. שידבו צביעות והרמה.

המגן הישראלי ניר קלינגר (משמאל) מנסה לבלום את הניו־זילנדי קולין ווקר ביום רביעי באדלייד. (תצלום: איי.פי.)

השוער הישראלי בוני גינצבורג מזנק לכדור נגד ניו־זילנד בשבוע שעבר באדלייד (תצלום: איי.פי.)

בן ערב הדרבי

יצחק ויסהוף

משה וינקרנץ, מאמן הפועל ת"א היה אמש מאושר כאשר הגיע לאימון קבוצתו לקראת משחק הדרבי הגדול, מול מכבי, הערב.

ויינקרנץ בישר לחניכיו כי רעייתו ילדה בן בכור. לזוג וינקרנץ בת שהיא בת שנתיים.

אימוני קבוצות הפועל ומכבי ת"א, שהיו אמש, נערכו באווירה ניצוחה וטובה. בשתי הקבוצות התאמנו כל השחקנים לבד ממגרג קורולוס ממכבי, המחלים מניתוח בידו.

המנהל יצא מהאולם ונפטר מהתקף־לב

יצחק ויסהוף

דרמה התחוללה ביום חמישי מחוץ לאולם הכדורסל בגן־שמואל. באולם התמודדו קבוצות הנוער של הפועל גן־שמואל והפועל עפולה/יזרעאל בליגה הלאומית.

במהלך המשחק התלונן מנהל הפועל עפולה/ יזרעאל, מוריס כהן, על כאבים בחזה. הוא מסר לאנשי הספסל כי הוא יוצא מחוץ לאולם לשאוף אויר, ושם התמוטט. אנשי הקיבוץ, יחד עם מאמן הכדורסל, אלי זיו, החלו לטפל במוריס כהן, והזמינו ניידת לטיפול נמרץ, אולם המנהל, המשמש בתפקידו בארבע שנים — נפטר. שחקני עפולה, שלא ידעו על מתרחש, סיימו את המשחק ונוצחו בידי גן־שמואל (93:59). יצאו את האולם, ושם גילו את הניידת שבתוכה שכב מוריס כהן שכבר לא היה בין החיים.

המנוח הותיר אשה ושלושה ילדים.

● שחייה

חולון זכתה בגביע וייס

150 שחיינים השתתפו אתמול בירושלים בתחרות המסורתית לזכרו של אמיר וייס, שנפל בשנת 1974 במירדף אחר מחבלים.

בגביע הקבוצתי זכתה הפועל חולון שצברה 158 נקודות. השחיין המצטיין היה רמי בראלי מהפועל ימק"א ירושלים, שצבר 1074 נקודות, על הישגיו ב־100 מטר חופשי — 59.98 שניות ו־100 מטר חזה — 1:16.88 דקה.

בין הבנות הצטיינה שולי מכות ממרכז ויסגל שצברה 1064 נקודות, על הישגיה ב־100 מטר חופשי 1:07.89 דקה וב־100 מטר חזה — 1:24.00 דקה.

● טניס שולחן

הוותיקים עדיין חובטים

יוסף גלזר

52 אוחזי מחבט מ־12 אגודות השתתפו אתמול באליפות הארצית של הפועל לוותיקים, מעל גיל 40, בטניס־שולחן, שנערכה באולם הפועל קרית־שמרינצק בחיפה.

עד גיל 40 ניצח בוריס יעקובובסקי מהפועל קרית־ים בהפרש מערכות את יריבו בבית־הגמר, יצחק שרון מהפועל יגור ופטרו בלוך מהפועל קרית־ים.

בין הוותיקים, גילאי 50, ניצח אברהם היט מהפועל חיפה, שזכה בכל ששת משחקיו והקדים את יצחק סטמפו מהפועל דליה ואת אברהם זרשטיין מהפועל בלידנבר.

ותיק החובטים באליפות היה הנריק קוקבקה, בן 69, מהפועל קרית־שמרינצק, שניצח שלושה ממתחריו בטרם הורחק ע"י המנצח היט.

נצחון רביעי לבוסטון על אינדיאנה — 112:122

בוסטון סלטיקס זכתה אור לאתמול בנצחון רביעי רצוף בליגת ה־אן.בי.איי., הפעם על אינדיאנה — 112:122.

אטלנטה ניצחה את ניו־יורק ניקס — 115:122, כשדומיניק וילקינס קלע 40 נקודות לאטלנטה. פילדלפיה גברה על סקרמנטו 118:124. צ'ארלס בארקלי קלע 40 נקודות לפילדלפיה.

תוצאות נוספות: דטרויט — פיניקס 116:88, יוטה — יוסטון 107:109, [illegible] 107:112, [illegible] 96:101.

במשחק שלישי וקובע אמש בנעמן:

מטה־אשר לגמר — 1:3 נגד הפועל בת־ים

● כדורעף

יעקב צלאל

„היה לחץ עצום ומזל שניצחנו" — אמר אורן שר, כוכב הפועל מטה־אשר, שגברה אמש במשחק השלישי והמכריע על הפועל בת־ים 1:3 — (9:15, 15:9, 7:15, 3:15). הנצחון העלה את האלופה למשחק הגמר, נגד הפועל קרית־אתא, שיחל מחרתיים באולם בנעמן.

למעלה מ־1000 צופים חזו אמש במשחק מותח, שבו הוציאו השופטים רדו רוזנטל וזאב שוהם שלושה כרטיסים צהובים, ואף הרחיקו את אמיר סנפיר ממצטייני מטה־אשר לכל המערכה השלישית.

מטה־אשר פתחה את המשחק בסערה והוליכה — 0:5, אולם משחק חסימות טוב של בת־ים ניצל משחק שקוף של האלופה והתוצאה הושוותה ל־7:7. מטה־אשר התאוששה — 8:12, ובסיום המערכה — 9:15.

למערכה השנייה עלו שחקני מטה־אשר שאננים. בת־ים ניצלה יתרון 1:8. מטה־אשר צימקה ל־9:10, אך עשרה כדורים שהונחתו מחוץ לקווי המגרש הותירו את הנצחון בידי שחקני בת־ים — 9:15.

את המערכה השלישית פתחו המארחים היטב. לאחר 9:3, בזכות משחק הגשה טוב של דורון שדמי ו„פרגים" יעילים של אורן שר, ניצחה מטה־אשר — 7:15, למרות שאמיר סנפיר הורחק במערכה זו.

המערכה הרביעית היתה קצרה, ונמשכה 15 דקות בלבד. בת־ים נסוגה. אורי חבר ואמיר סנפיר, שגב מההדוקה, בכושר מצויין, הובילו לנצחון — 3:15.

משחקה של מטה־אשר הוגבל ע"י ההוראות להגיש כדורים לקצוות. עובדה זו סייעה לבת־ים, שהצליחה לחסום את הנחתות מטה־אשר. כאשר מטה־אשר שיחקה על כדורים לקווים הצליחה בת־ים להוות יריב שקול, אולם כשמטה־אשר ביצעה תרגילים לא היה לבת־ים מענה.

במטה־אשר בלטו: אורן שר, אמיר סנפיר, דורון שדמי ואורי חבר. בבת־ים התעלה רק רפי רולניק.

שיפוטם של רדו רוזנטל וזאב שוהם היה טוב.

במשחק שלישי בבית 8־5 ניצחה הפועל כפר־סבא באולמה את הפועל שריד — 0:3 (15:9, 15:6, 15:4). המשחק ארך 45 דקות ובכפר־סבא בלט גיל פישל. שפטו: עזרא כהן ופיני שמפלינר.

נצחונות חלקים לבת־ים ועין־החורש

אבנר מילמן

במשחקי המחזור השלישי בפליי־אוף לנשים בכדורעף גברה הפועל בת־ים על אסא באר־שבע 0:3 — (15:1, 15:4, 16:10).

במשחק שנערך בבת־ים בלטה שרונה ינקו בבת־ים ובטי סוהל בבאר־שבע. שפטו: אלכס גרוסי.

בעין־החורש לא התקשתה קבוצת הפועל עין־החורש לנצח את הפועל כפר־סבא — 0:3 (15:8, 15:7, 15:2). בעין־החורש הצטיינה דיבי פרכאי ובכפר־סבא בלטה רותי מירון. שפטה: אסא זינגר.

הפתעות בבית ג' בגביע־הטוטו: הפועל ירושלים הביסה את מכבי ת"א 0:3

נתניה יצאה מרובעת בבאר־שבע 4:0

המובילה בבית א', שמשון ת"א, נוצחה ע"י מכבי חיפה 1:0; בית"ר ת"א – בית"ר ירושלים 0:1 ★ בני־יהודה ניצחה בפיסגת בית ב' (0:2 בחולון) והפועל פ"ת סיימה בתיקו (0:0 בדרבי עם מכבי פ"ת) ★ קרב צמוד בבית ד': הפועל ת"א – כפר־סבא 1:1. בתחתית: הפועל חיפה – הפועל לוד 0:0

גביע הטוטו – לאומית

ארמלי עשה צדק בדקה ה־89

מכבי חיפה – שמשון תל־אביב 0:1 (0:0)

יוסף גלזר

★ בית א' ★

1. שמשון ת"א	4	8־5	9
2. מכבי חיפה	4	5־5	5
3. בית"ר י־ם	4	5־4	4
4. בית"ר ת"א	4	3־2	4

דווקא מול מחזיקת גביע־הטוטו, שמשון תל־אביב, שזכתה עד למחזור ה־4 במלוא 9 הנקודות, הצליחה מכבי חיפה לקצור נצחון ראשון במפעל זה — 0:1, משערו של זאהי ארמלי, בדקה ה־89.

מול עיניו הבוחנות של מאמנה המיועד, אמציה לבקוביץ, היטיבה מכבי חיפה לשחק, בעיקר במחצית השנייה, אם־כי גם שמשון הציגה משחק חיובי ופתוח. חבל שרק 300 צופים הגיעו ביום שישי להתמודדות באיצטדיון בקרית־אליעזר, שהיתה מהנה למדי.

את אטרקציית המשחק היווה שוער מכבי חיפה, מיקי ראאחן, בן ה־18 מבאר־שבע, שהותיר רושם מצויין ושמר על רשת נקייה בהופעתו הראשונה בין קורות הקבוצה הלאומית. המאמן דרור קשטן חלק מחמאות רבות לראאחן החירש־אילם.

ראאחן התגלה במיטבו כבר בדקה ה־6 כאשר קלט את כדורו של יגאל הלל, הטוב במגרש, מחמישה מטר.

במחצית השנייה החטיאה מכבי חיפה פעמיים מעמדות נוחות. בדקה ה־55 הגביה ארמלי משמאל, וראובן עטר בעט מקרוב התוצה. כעבור שבע דקות הדף שוער שמשון, גיא נחשון, בזינוק אמיץ, את כדורו של רפי אוסמו (הקטן) מ־14 מטר.

כאשר הצופים המעטים כבר עשו דרכם החוצה ניצלה מכבי חיפה טעות חמורה בהגנת שמשון: ציון מרילי מסר לירון גבעול, שהגביה על פי השער וארמלי נגח פנימה דקה לסיום — 0:1.

השופט שלמה שחר הצהיב את זאהי ארמלי ממכבי חיפה ויוסי כהן משמשון.

● מכבי חיפה: ראאחן, אהרוני, דוד לוי, בלבול, מרילי, מלבין, אוסמו הקטן, עטר, גבעול, איתי מרדכי (צדוק מלכה, ארמלי).

● שמשון ת"א: נחשון, דהרי, ברדה, אורי כהן, שוקרון, יגאל הלל, אפרים שמעונוב. שלמה מזרחי, יוסי כהן, שלמה אודיז, גדעון דמתי.

רחמים ריחם על הצופים

בית"ר תל־אביב – בית"ר ירושלים 0:1 (0:1)

אלכס קליין

שער שהבקיע רחמים עמרן, קשר בית"ר ת"א, כבר בדקה ה־16, הקנה נצחון צודק לקבוצתו על בית"ר ירושלים — 0:1.

300 הצופים התקשו לעכל את משחקה הגרוע של בית"ר ירושלים. אפילו פעם אחת, לאורך כל 90 הדקות, לא סוכן שערו של נסים ג'רבי מבית"ר ת"א. דקות טובות בודדות היו אמנם לקשרים הירושלמים, סמי מלכה ויעקב שורץ, שקיבלו סיוע מהמגן החוזר שלמה שירזי, אך הסיכום היה מאכזב, שכן החלוצים, הצעיר יעקב פלר ורונן שוייע, לא הטרידו את שער היריב.

גם בית"ר ת"א לא התעלתה. הספיקה לה טעות אחת בהגנת בית"ר ירושלים: יהודה קצב מסר בדקה ה־16 כדור־עומק בין שני מגיני יריב ורחמים עמרן בעט מול השוער יובל מימון לפינה הימנית — 0:1.

הזדמנות להגדיל את ההפרש ניתנה לרוני זעירא מבית"ר ת"א בדקה ה־71 אך זה, יחידי מול השוער, בעט בפוזיות הישר לידיו.

שפט סבי אלנקוה, לעיני 300 צופים, בבלומפילד.

● בית"ר ת"א: נסים ג'רבי, מאירו, יעקב כהן, שלומי עמר, קצב, עמרן, ניסן כהן, צמח, מאיר יחזקאל, פז (זעירא, ירון כהן).

בית"ר ירושלים: מימון, שירזי (בן־אליהו), חנן אזולאי, אלחרר, נחמני, קדוש, בני כהן, סמי מלכה, שורץ (דודשווילי), פלר, שוייע.

ההתעוררות הניבה שני שערים

בני־יהודה ת"א – הפועל חולון 0:2 (0:0)

נפתלי כהן

1. בני־יהודה ת"א	4	8־5	9
2. הפועל פ"ת	4	3־2	7
3. הפועל חולון	4	5־8	4
4. מכבי פ"ת	4	3־6	2

קשר בני־יהודה ת"א, אייל חיים, והחלוץ דוד גורדנה, העניקו ביום שישי את קבוצתם לנצחון חוץ נאה על הפועל צפריירים חולון — 0:2.

שתי הקבוצות הופיעו בהרכבים חסרים. בחולון בלט במיוחד היעדרו של החלוץ רונן חלל, וכך לא יכלו המארחים להבקיע את שערו של יעקב אסייג מבני־יהודה. בבני־יהודה חסרו שלושה שחקני הרכב ראשון (משה אייזנברג, חזי שירזי והבלם ראובן אלקבץ).

במחצית הראשונה היה המשחק פושר. השחקנים נעו בכבדות במגרש, ולא סיכנו את השערים. האירוע המרתק היחידי לפני ההפסקה היה בדקה ה־16 כאשר החולוני מרקו כדור־כדור לרחבה. וליאון פנסו, במספרת, לאחור, כמעט שכבש אך אסייג הציל שער בטוח.

לאחר ההפסקה התעוררה קבוצת בני־יהודה והדגימה כדורגל נאה. [illegible] ואבינועם מלחי, שנשלטו בהצלחה את קבוצתם.

שתי דקות מתחילת המחצית השנייה פרץ יוסי מדר משמאל, הגביה כדור לרחבה ואייל חיים נגח לבין החיבורים — 0:1.

בדקה ה־55 כמעט שהחולונים הצליחו להשוות, בני רמתי שלח כדור מצויין לדוד אזולאי, אך [illegible] החמיץ.

בדקה ה־68 — 0:2. אבינועם מלחי, הטוב בבני־יהודה, הגביה כדור מימין לשמאלו הבלם רוני פרי, הורידו בראשו לחבית הימש, דוד גורדנה, שלא התמהמה [illegible] הכדור פנימה.

בדקה ה־78 יכול היה המקליק החולוני הצעיר [illegible] את עולמו כאשר בשתי בעיטות לא הצליח להכניע את השוער אסייג.

שפט יעקב בן־חמו, לעיני 300 צופים, בחולון.

● בני־יהודה ת"א: אסייג, מלחי, שרעבי, פרי, עלו, רמי לוי, מלמן, זקס (איזמירלי), אייל חיים (מנצור), מדר (קוסטיקה), גורדנה.

● הפועל צפריירים חולון: ביטון, גיל זיתוני (עמרני, יעקובי), אלי כהן, מכלוף, מרחן, סם (אהרונוב), בן־ברוך, בני רמתי (גולדברג), שכרוקה, פנסו.

ההחמצה הגדולה של גיא

הפועל פתח־תקוה – מכבי פתח־תקוה 0:0

משה רוזנברג

דרבי פתח־תקוואי (0:0) כה גרוע, כפי שהיה ביום שישי, לא זכור כבר תקופה ארוכה. שוערי הפועל ומכבי פ"ת, רוני גירבי ועומר סביאן, לא נגעו בכדור לאורך כל המחצית הראשונה.

הזדמנות יחידה היתה בדקה ה־18 לרפי כהן ממכבי פ"ת, אבל בעט משמונה מטר מעל למשקוף.

במחצית השנייה חל שיפור־מה במשחק הפועל פ"ת, תודות למשחקו השאפתני של גיל סאבו ובשלהי המאבק נרשמו שתי החטאות משוועות: בדקה ה־77 הגביה יוסי שושני כדור לעוז איליה שניצב ברחבת ה־5 של שער מכבי פ"ת אבל התבלבל ובמקום לבעוט לשער בעט הרחק מהמסגרת.

שלוש דקות לסיום היתה ההחמצה כפולה של הפועל פ"ת: שושני בעט מחמישה מטר: השוער סביאן זינק היטב והדף לעברו של גיא לוי שמול רשת חשופה שלח מעל למשקוף.

שריקות־בוז של 200 הצופים היו כמעט לאורך כל המשחק וביטאו את האכזבה מהרמה הירודה.

השופט יצחק בן־יצחק שלף כרטיס צהוב לשרון צופין ממכבי פ"ת.

● הפועל פ"ת: רוני גירבי, קושווילי, מרקס, קייסי, דוד לוי, סאבו, קלמנוביץ, שושני, איליה (גיא לוי), בסון, נראון (חנן).

● מכבי פ"ת: סביאן, שרון צופין, רז בן־שמעון, דניאל, שימקוביץ, אוזיבל (סבדה), גיאן, ירוחם (אסף כרמלי), בלחסן, רפי כהן, טוראל (מוסלי).

רביעייה מפתיעה ב־30 דקות

הפועל באר־שבע – מכבי נתניה 0:4 (0:4)

אברהם בר־לב

★ בית ג' ★

1. הפועל ירושלים	4	2־6	7
2. מכבי נתניה	4	6־7	7
3. הפ. באר־שבע	4	1־4	5
4. מכבי ת"א	4	12־4	3

הפועל באר־שבע הדהימה אתמול באיצטדיונה בנצחון רב־שערים על המובילה הלאומית, מכבי נתניה — 0:4, כשכל השערים הובקעו תוך 30 דקות במחצית הראשונה.

אחרי הכשלון בשבוע שעבר מול מכבי תל־אביב (1:0), התייצבה הפועל באר־שבע למשחק־בית נוסף, הפעם מול הקבוצה החזקה של מכבי נתניה. חסרונם של בני לם, דני ציוני, שלום תקווה ויגאל מנחם במכבי נתניה היה משמעותי. שחקני באר־שבע ניצלו זאת היטב.

מסכת השערים החלה כבר בדקה ה־12: מאיר עורן הגביה כדור לחבית מלבן ה־16 יובל אוחנה, ביום טוב, שלח בחצי־גובה חזק למרכז השער — 0:1.

מכבי נתניה התקשתה להגיב. חוליית מרכז השדה היתה חדירה. עובדה שסייעה לאבי חיון, מאיר עורן ומאיר צרפתי לחלק כדורים מדוייקים לחבריהם בהתקפה.

בדקה ה־24 עלתה באר־שבע ליתרון בן שני שערים: אבי חיון שלח כדור־עומק לאלי ויצמן: הגנת מכבי נתניה ציפתה לנבדל; ויצמן המשיך בפריצה לעבר שער האורחים, כאשר בדרך חלף על פני השוער יעקב בלרב והעלה את חבריו ליתרון — 0:2.

בנתניה שררה בדקות אלה מבוכה ובלבול, דבר שנוצל עד תום ע"י שחקני באר־שבע שהוסיפו שער שלישי בדקה ה־36. היה זה תורו של שלמה אילוז להשתתף בחגיגת השערים. אילוז השתלט על כדור חוזר, וממרחק של 16 מטר שלח לפינה השמאלית — 0:3.

זאב זלצר, מאמן מכבי נתניה, ניסה לעצור את תנופת שחקני באר־שבע אך אלה שהיו ביום־טוב הוסיפו שלוש דקות לפני ההפסקה שער רביעי: מאיר צרפתי, שעשה ככל שרצה במרכז השדה, דייק במסירה לשמעון ביטון, שהבחין בבלרב מחוץ לשערו ובעט כדור לרשת — 0:4.

במחצית השנייה האט קצב משחקה של באר־שבע. המאמן זלצר שילב את ברוך חסן וגדי מקר, שבמשחק אגרסיבי מנעו מחלוצי באר־שבע להתקרב לשערו של בלרב. בדקה ה־87 זכתה באר־שבע בבעיטת־11. שלמה אילוז נחסם בגסות ע"י שמעון מנחם, עובדה שלא נעלמה מעיניו של השופט דאוד סוהיל. סססטוס שלח את ה„מנדל" לעמוד השער והחמיץ חמישייה.

השופט סוהיל שלף שלושה כרטיסים צהובים: לאוחנה מבאר־שבע, גואטה וגבאי מנתניה.

★ הפועל באר־שבע: אבטמן, בן־עמר (אוזמלר), דהאן, אילוז, גרנן, חיון, עורן, צרפתי (אלמוס), יובל אוחנה, ביטון, אלי וייצמן (סממנק).

★ מכבי נתניה: בלרב, שמעון מנחם, חסן, חיים לוי (חסן), קרן, גואטה, זוהר לוי, גבאי, אבישי זאנו, יוחנן, עודד מכנס (מקר).

מכבי ת"א – „על הפנים" בימק"א

הפועל ירושלים – מכבי תל־אביב 0:3 (0:2)

אברהם בר

נצחון חלק ומשכנע קצרה הפועל ירושלים כשפגשה במשחקה המוביל בגביע־הטוטו ניצחה את מכבי ת"א, השער — 0:3. הנצחון שיקף היטב את יתרון הקבוצה [illegible] בימק"א.

היתרון הירושלמי היה ברור בדקות הפתיחה. כבר בדקה ה־14 הוליכו שחקני הבירה — 0:1. עוזר יחזקאל בעט כדור לא חזק, השוער משה מרכוס רחוק, ויאיר אסייג בבעיטה מ־16 מטר [illegible] את הכדור ברשת.

הזדמנות להשוות ניתנה כעבור שתי דקות למאיר מליקה, אולם זה בעט מקרוב כדור שנהדף במשקוף שער הפועל ירושלים.

גם בהמשך חזו 1000 הצופים ביתרון ירושלמי. ובדקה ה־39 „בישל" שלומי מלכה שער נאה [illegible] הבקיע עוזר יחזקאל לאחר שהקשית באומנות מעל מרכוס שיצא מולו — 0:2.

שני השערים שברו [illegible] המשיכה לשלוט ולתקוף ללא־הרף והחמיצה במהלך המחצית השנייה עוד שתי הזדמנויות קורצות מרגלי מישל דיין ויחזקאלי.

אשר ששון, שנכנס לאחר ההפסקה, הגדיל את התוצאה ל־0:3 בדקה ה־83, לאחר שניצל מסירה מדוייקת של שלומי מלכה, חלף על פני השוער מרכוס, ומול הרשת החשופה קבע — 0:3.

הזדמנות לצמק את התוצאה ניתנה למכבי ת"א, שתי דקות לסיום, כשהירושלמי יואב בסון הכשיל את צבי גורדון ברחבה. השופט רחמים שאשו הורה על הנקודה־הלבנה. בני טבק בעט חזק, השוער ישי בן־הרוש הדף לקורה, וקלט את הכדור החוזר.

המשחק נערך במגרש ימק"א בירושלים.

★ הפועל ירושלים: בן־הרוש, תא־שמעון, בן־הרוש, בתילה, בסון, מזרחי, צדוק מלכה, אסייג (שמירא), ועקנין (ששון), דיין, יחזקאלי.

★ מכבי ת"א: מרכוס, מיקי כהן (צרפתי), גולדברג, קריים, איתן לוי, שגב (שוהם), גריאני, שאול כהן, אלון נתן (גורדון), טבק, מליקה.

שבתאי לוי החמיץ נצחון

הפועל תל־אביב – הפועל כפר־סבא 1:1 (1:1)

אלכס קליין

★ בית ד' ★

1. הפועל ת"א	4	1־8	8
2. הפ. כפר־סבא	4	2־4	8
3. הפועל חיפה	4	6־3	2
4. הפועל לוד	4	8־2	2

שני שערים שהובקעו תוך שתי דקות, בפתיחת המשחק, חילקו את הנקודות במיפגש הפועל ת"א והפועל כפר־סבא — 1:1.

התל־אביבים ירדו בסיום מאוכזבים. הם גילו עדיפות ברורה, תקפו לפחות 70 דקות אולם שבתאי לוי החמיץ שלוש הזדמנויות מצויינות. שתיים במחצית הראשונה (24,17), כשהיסס בקבלו כדורים ממשה סיני, ופעם נוספת, בדקה ה־57, כשבעט למשקוף שער כפר־סבא.

הכפר־סבאים, מנגד, לא הורגשו. אמנם היו להם מהלכים נאים במרכז המגרש, אך לכלל סיכון שער היריב לא הגיעו.

ראוי לציון משחקו הנייד בקישור של הצעיר אחמד מוסה מהפועל ת"א, שנראה על כל המגרש, סייע להגנה ותמך רבות בהתקפה.

כפר־סבא עלתה ליתרון מהיר בדקה ה־3 בעקבות טעות של השוער אריה אלטר: גדעון סיימון הגביה כדור־עונשין מ־25 מטר; אלטר במקום לקלוט את הכדור, הדף ברגע למרכז הרחבה ומייקל יפה השתלט על הכדור החוזר ובעט לרשת — 0:1.

חלפו שתי דקות ומיקי בן־שיטרית, שהיה על סף הבקעה, הוכשל ע"י השוער עומר בסון. השופט אריה זלף (טוב ונייד) הורה ללא־היסוס לעבר הנקודה־הלבנה, ומשה סיני השווה ל־1:1.

700 צופים חזו במשחק בבלומפילד.

● הפועל ת"א: אלטר, יהודה עמר, אקוניו, מגל, דוד הרשליקוביץ, ארמה, מוסה, זיאנו (רובין), סיני, בן־שיטרית, שבתאי לוי.

● הפועל כפר־סבא: בסון, אודינגר, סיימון, רבינוביץ (מללי), אינשטיין, גדמיש, אמיר הלל, תמיר בן־דויד (בן־דוד), ישה, סימוני (נוזר), רביבו.

„סיוט אמיתי" בקרית־חיים

הפועל חיפה – הפועל לוד 0:0

מרדכי גלפז

„סיוט אמיתי" — כך סיכמו רבים מ־250 הצופים שהגיעו ביום שישי לאיצטדיון בקרית־חיים את משחק גביע־הטוטו בין קבוצות הפועל חיפה והפועל לוד — 0:0.

הרמה היתה אפסית. דומה שגם אילו נמשך המשחק עוד שעה ארוכה גם אז היו נותרים השערים נעולים.

אין זה מקרה כי שתי הקבוצות צברו את שתי הנקודות לזכותן במיפגשים ביניהן...

לאור מחצית ראשונה דלת־אירועים ניתנו להפועל חיפה שלוש הזדמנויות הבקעה במחצית השנייה. בדקה ה־55 החמיץ יוסי עמר מחמישה מטר מול שער חשוף בנגיחה החוצה. הדקות ה־69 ו־74 היו שייכות לשוער הלודאי מקסים סריקי שהדף בזינוקים נאים את בעיטותיהם של אלי בראמר ועדן כהן.

השופט רחמים דיינצ' הצהיב את טל בנין מהפועל חיפה ואיתן סרול מלוד.

● הפועל חיפה: אורית חביב, קרן, קימר, שמעון עמר, הדד, אממלם, שטיקר (מדר), בנין, ערן כהן (פרידה), רוני מלכה, יוסי עמר (בן־אמו).

● הפועל לוד: סריקי, ויריץ, נעמן, אבי שיטרית, יעקב הלל, מרזל, בן־הרוש, סנהרי, סמורגה (סמילה), הורוביץ (שרביט), אורי בנוייס (עומר שיטרית).

[illegible]

1. בית"ר ת"א — בית"ר י־ם	1
2. מכבי חיפה — שמשון ת"א	1
3. הפ. חולון — בני־יהודה ת"א	2
4. הפועל פ"ת — מכבי פ"ת	x
5. הפועל י־ם — מכבי ת"א	1
6. הפ. ב"ש — מכבי נתניה	1
7. הפועל חיפה — הפועל לוד	x
8. הפועל ת"א — הפ. כפר־סבא	x
9. הכח רמת־גן — מכבי יבנה	x
10. מכבי עמידר — הפ. חדרה	1
11. הפועל בת־ים — מכבי יפו	1
12. הפועל עכו — הפ. טבריה	x
13. הפועל רע"ג — בית"ר נתניה	1
14. [illegible]	[illegible]

● נוער

הפתעה בגביע־ירושלים: הפועל חיפה נוצחה!

משחקי הסיבוב השלישי בגביע־ירושלים לנוער בכדורגל נערכו אתמול. בין התוצאות ניתן לציין את נצחון [illegible] על הפועל חיפה — 0:2.

בדרבי של פתח־תקוה גברה הפועל על מכבי — 0:1, משערו שכבש רוני בוראון.

יתר התוצאות: מכבי חיפה — מכבי קרית־ביאליק 2:17, מכבי כפר־קנה — הפועל טבריה 1:12, מכבי חדרה — הפועל חדרה 3:5 (בבעיטות־11 מטר), הפועל טירת־הכרמל — מכבי פרדס־חנה 0:6, הפועל קרית־חיים — בית"ר נהריה 0:12, הפועל יהוד — מכבי שבוד־המזרח 2:11, הפועל ת"א — הכח רמת־גן 0:4, הפועל כפר־סבא — בית"ר ירושלים 1:18, הפועל אשקלון — הפועל אשדוד 1:0, הפועל ירושלים — [illegible] 3:11, מכבי ת"א — הפועל ירוחם 0:7.

יבנה, בת־ים והפועל ר"ג דוהרות בפיסגה

גביע הטוטו – ארצית

מכבי רמת־עמידר – הפועל חדרה 1:3 (0:0)

יכולת טובה של שחקני מכבי רמת־עמידר הביאה להם נצחון־בית נאה, לאחר תקופה ארוכה, על הפועל חדרה — 1:3 (0:0).

כתבנו יוסף חכם מסר שהתחרתים היו נמרצים יותר בתחילת המשחק וכבר בדקה ה־10 כמעט אהוד ואנה כדור חלש לקורה. את השער הראשון כבשו המארחים בדקה ה־60: רחמים שלום הרים כדור־קרן; הבלם גדי מכנס הרחיק לרגלי שמעון תמם שקבע מקרוב — 0:1. כעבור 14 דקות השוו שחקני הפועל חדרה בבעיטה אוירה של שמואל שמואל — 1:1. בדקה ה־81 שוב הרמת קרן של עמידר ע"י רחמים שלום ותמם הכניע בנגיחה חזקה, את ירון שיטרית — 1:2. את תוצאת המשחק חתם אורון גרין בדקה ה־90 בנגיחה. שפט, ללא דופי, שמואל הרשטיין, לעיני 150 צופים, ברמת־עמידר.

הכח רמת־גן – מכבי יבנה 0:0

במשחק חלש סיימו ביום שישי קבוצות הכח רמת־גן ומכבי יבנה בתיקו 0:0 באיצטדיון וינטר. כתבנו יוסף חכם דיווח שלאורחים מיבנה ניתנה הזדמנות מצויינת לכבוש שער־נצחון בדקה ה־79 אולם נאור גלילי, שניצב לבדו מול שוער הכח, יורם אקרי, בעט לחוץ. שפט דור רמקרדו, לעיני 150 צופים.

★ בית א' ★

1.	מכבי יבנה	4	1־9	10
2.	הפועל חדרה	4	6־8	6
3.	מכבי עמידר	4	7־4	4
4.	הכח רמת־גן	4	7־0	2

הפועל בת־ים – מכבי יפו 0:1 (0:1)

שער נהדר שהבקיע ישראל בן־נתן, שחקן־הרכש של הפועל בת־ים, בדקה ה־43, בבעיטה מ־25 מטר לבין החיבורים, היקנה לקבוצתו נצחון 0:1 על מכבי יפו. היפואים גילו עדיפות במהלך המשחק אולם לא יכלו להכניע את השוער משה מרקוביץ, שהיה הטוב במגרש. שפט ארז ויטלמן, לעיני 100 צופים, בחולון.

הפועל עכו – הפועל טבריה 1:1 (0:0)

שני שערים שהובקעו תוך 11 דקות במחצית השנייה הביאו לשוויון 1:1 במשחק בעכו, בין הפועל עכו והפועל טבריה. לאחר מחצית ראשונה חלשה פתחו הטבריינים בסידרת התקפות ובדקה ה־62 הגביה משה אולאי כדור ועופר דן נגח לרשת — 0:1. עכו, שהסתגרה עד או ברוחבה, יצאה להתקפות הנגד ובדקה ה־73 השוויון דור חלפון ל־1:1 בבעיטת־עונשין מ־20 מטר. שפט יעקב שמש, לעיני 300 צופים, בעכו.

★ בית ב' ★

1.	הפועל בת־ים	4	1־6	8
2.	מכבי יפו	4	4־4	5
3.	הפועל טבריה	4	9־8	4
4.	הפועל עכו	4	8־4	3

הפועל רמת־גן – בית"ר נתניה 0:5 (0:2)

הפועל רמת־גן לא התקשתה להביס בגבעתיים את בית"ר נתניה — 0:5.

יואב זוהר, קשר הפועל רמת־גן, היה הטוב במגרש, כשהבקיע צמד שערים (28, 54). בין שני שעריו קבע ירון זהבי בבעיטה מקרוב בדקה ה־44 את תוצאת המחצית — 0:2. נסים רבי, העלה בדקה ה־77 את התוצאה ל־0:4 ואבי ברשצקי, בשער היפה של המשחק, שלוש דקות לסיום, קבע — 0:5. ברשצקי פרץ יחידי ממרכז המגרש, חזר לרחבה, והרשית. שפט יוסף גרוסמן, לעיני 200 צופים, בגבעתיים.

מכבי שעריים – הפועל יהוד 0:1 (0:0)

יעיש סויסה, חלוץ מכבי שעריים, המשיך להבקיע. ביום שישי זכתה קבוצתו בנצחון ביתי שני ברציפות, הפעם 0:1 על המובילה בטבלת הבית, הפועל יהוד. שחקני שעריים גילו עדיפות לאורך כל המשחק, הירבו להחטיא ורק בדקה ה־72 מסר שמחה גר כדור מרוייק לסויסה, שמקרוב בעט לפינה הימנית וקבע את תוצאת המשחק. שפט מאיר בנישתי, לעיני 100 צופים, ברחובות.

★ בית ג' ★

1.	הפועל רמת־גן	4	3־11	8
2.	הפועל יהוד	4	3־5	9
3.	מכבי שעריים	4	6־3	6
4.	בית"ר נתניה	4	9־1	0

● קליעה

● מיכאל רוזר מהפועל תל־אביב ניצח אתמול בתחרות המסורתית בקליעה על־שם יעקב רובינשטיין ז"ל, שהיה גזבר מרכז הפועל. רוזר צבר ברובה אוויר 383 נקודות מ־400 אפשריות. שני היה טל כהן ממכבי רעננה — 381 נקודות, ושלישי — אשר דורון מבית־הלוחם — 374 נקודות.

אבידן נגד דוביצקי באליפות הוותיקים

על מגרשי הפועל תל־אביב ומכבי הצפון ת"א נפתחה בסוף השבוע התחרויות הטניס לוותיקים, ראשונות מסוגן להנהגת ולמגנת מעורבים, על שמו של סטיוארט קיי, שהיה ממייסדי מועדון הטניס של הפועל ת"א. בתחרויות משתתפים למעלה מ־250 טניסאים וטניסאיות.

● ליגה א'

צפון

● חדרה: מכבי חדרה — הפועל בית־שאן 2:2 (0:2). לחדרה כבשו: נחום יצחק (21) וחיים סויסה (33 בבעיטת־11). לבית־שאן: אלון בן־סימון (64) ויצחק ביטון (90). שפט עוזריה בן־יצחק, לעיני 1000 צופים.

● טירת־הכרמל: מכבי טמרה — הפועל טירת־הכרמל 0:2 (0:1). לטמרה הבקיעו: עואס (30) ואפיק עווד (67). שפט יעקב שיגר, לעיני 400 צופים.

● עפולה: מכבי עפולה — בית"ר חיפה 3:3 (2:2). שערים לעפולה: שמעון אלבז (7,71) וקלוד דהאן (35). לבית"ר חיפה: שמשון עידו (24,5 בבעיטת־11) ועזרי כהן (52). שפט חיים בן־ינעים, לעיני 300 צופים.

● טירה: הפועל רעננה — הפועל טירה 0:2 (0:2). אבי שרף (20) ושמואל מרכס (24) כבשו לרעננה. שפט דוד מלכה, לעיני 500 צופים.

● טייבה: הפועל טייבה — הפועל קרית־אתא 0:3 (0:1). שערים לטייבה: מוחמד מוסא (32), ג'יהד יחיא (50) ועמי אלהוד (66 בבעיטת־11). שפט מרדכי ואנה, לעיני 1000 צופים.

● נצרת: מכבי אח"י נצרת — הפועל בני־נצרת 0:2 (0:1). כבשו למכבי נצרת הלל קפלן (37) ורוזה מחשם (59). שפט רחמים דינצי, לעיני 2500 צופים.

● טמרה: הפועל בני־טמרה — מכבי עוספיה 1:2 (1:1). לבני טמרה הבקיעו: יאסין (3) וחלוף קבכו (51). לעוספיה: חן כלוש (42). שפט עופר ויטלמן, לעיני 800 צופים.

● נהריה: בית"ר נהריה — הפועל קרית־שמונה 0:0. שפט סבא מרסו, לעיני 300 צופים.

דרום

● רמלה: בית"ר רמלה — הפועל מרמורק 1:2 (0:0). לבית"ר הבקיעו אבי כהן (63) ושושן כהן (70). למרמורק: ורח שעובי (84). שפט בני כהן, לעיני 1000 צופים.

● ראשל"צ: הפועל ראשל"צ — הפועל בית־שמש 2:8 (1:2). לראשל"צ כבשו נצח מטובי (19,12) ורוני לוי (75). לבית־שמש: בן־חיים (36) ועמוס מימון (65). שפט חיים ליפקוביץ, לעיני 1000 צופים.

● אשדוד: הפועל אשדוד — מכבי קרית־גת 0:1 (0:0). שער־הנצחון לאשדוד: יגאל כהן (90). שפט אריה הרוש, לעיני 4000 צופים.

● אור־יהודה: הפועל קרית־אונו — הפועל אור־יהודה 0:1 (0:0). שער־הנצחון לקרית־אונו: רונן וינשטיין (80). שפט מאיר בנגוזי, לעיני 800 צופים.

● דימונה: הפועל דימונה — הפועל רמלה 1:2 (0:0). לדימונה כבש עוזריה צבי צמד (69, 77) לרמלה: מוטי כוהארנה (80 בבעיטת־11). שפט רני קורן, לעיני 1000 צופים.

● רעננה: הפועל רמת־השרון — הפועל קרית־מלאכי 1:1 (1:0). שער לקרית־מלאכי חיים אטון (35) לרמת־השרון: מיכה דמו (56). שפט בני בר, לעיני 200 צופים.

● אשקלון: הפועל אשקלון — הפועל אזור 0:1 (0:1). שער־הנצחון: גבי בוסקילה (44). שפט ציון אילון, לעיני 400 צופים.

● חולון: לורוס חולון — מכבי הרצליה 0:1 (0:0). גדעון חג'ג' (53) כבש את שער הנצחון. שפט איתן מועלם, לעיני 300 צופים.

הטבלה הצפונית
(לאחר המחזור ה־21)

1.	הפו. בית־שאן	14־30	31
2.	מכבי טמרה	17־31	30
3.	מכבי חדרה	15־24	28
4.	מכבי עפולה	23־32	26
5.	מכבי נצרת	16־19	22
6.	הפו. קרית־שמונה	22־22	21
7.	בית"ר חיפה	23־22	21
8.	מכבי עוספיה	21־18	21
9.	הפועל טייבה	22־22	20
10.	בית"ר נהריה	16־13	19
11.	הפו. קרית־אתא	20־16	19
12.	הפועל טירה	17־16	18
13.	הפו. ט.הכרמל	23־19	18
14.	הפועל רעננה	27־19	16
15.	הפו. בני־נצרת	28־18	18
16.	הפו. בני־טמרה	34־18	18

הטבלה הדרומית
(לאחר המחזור ה־21)

1.	בית"ר רמלה	11־28	31
2.	הפו. ראשל"צ	16־30	29
3.	הפועל אשדוד	17־29	26
4.	מכבי קרית־גת	11־21	26
5.	הפו. קרית־אונו	13־19	26
6.	הפועל אשקלון	12־17	28
7.	לורוס חולון	15־17	23
8.	הפו. אור־יהודה	16־17	23
9.	הפו. בית־שמש	28־22	21
10.	הפו. ק.מלאכי	21־22	20
11.	הפועל מרמורק	25־23	19
12.	הפועל דימונה	17־19	17
13.	מכבי הרצליה	28־13	15
14.	הפועל רמלה	28־17	13
15.	הפו. רמת־השרון	28־15	12
16.	הפועל אזור	[illegible]	[illegible]

● במחזור הבא

גביע־הטוטו, לאומית

● בית א': מכבי חיפה — בית"ר ת"א; שמשון ת"א — בית"ר ירושלים. ● בית ב': הפועל פ"ת — הפועל צפריירים חולון; מכבי פ"ת — בני־יהודה ת"א. ● בית ג': הפועל באר־שבע — הפועל ירושלים; מכבי נתניה — מכבי ת"א. ● בית ד': הפועל ת"א — הפועל חיפה; הפועל כפר סבא — הפועל לוד.

גביע־הטוטו, ארצית

● בית א': מכבי רמת־עמידר — הכח רמת־גן; הפועל חדרה — מכבי יבנה. ● בית ב': הפועל עכו — הפועל בת־ים; הפועל טבריה — מכבי יפו. ● בית ג': מכבי שעריים — הפועל רמת־גן; הפועל יהוד — בית"ר נתניה.

ליגה א', צפון

בית"ר חיפה — בית"ר נהריה; הפועל קרית־שמונה — הפועל בני־טמרה; מכבי עוספיה — מכבי חדרה; הפועל בית־שאן — מכבי אח"י נצרת; הפועל בני־נצרת — הפועל טייבה; הפועל קרית־אתא — הפועל טירת־הכרמל; מכבי טמרה — הפועל טירה; הפועל רעננה — מכבי עפולה.

ליגה א', דרום

הפועל קרית־אונו — הפועל אשדוד; מכבי קרית־גת — בית"ר רמלה; הפועל מרמורק — לורוס חולון; מכבי הרצליה — הפועל אשקלון; הפועל אזור — הפועל רמת־השרון; הפועל קרית־מלאכי — הפועל דימונה; הפועל רמלה — הפועל ראשל"צ; הפועל בית־שמש — הפועל אור־יהודה.

● נבחרת הנערים של ישראל בכדורגל תתמודד מחר נגד נבחרת הנערים של מחוז נידרזאכסן ממערב־גרמניה, באיצטדיון ברמת־גן (3). הקבוצה הגרמנית, השוהה במחנה־אימון בארץ, סיימה בשבוע שעבר את משחקה עם נבחרת הנוער של ישראל בתיקו 2:2.

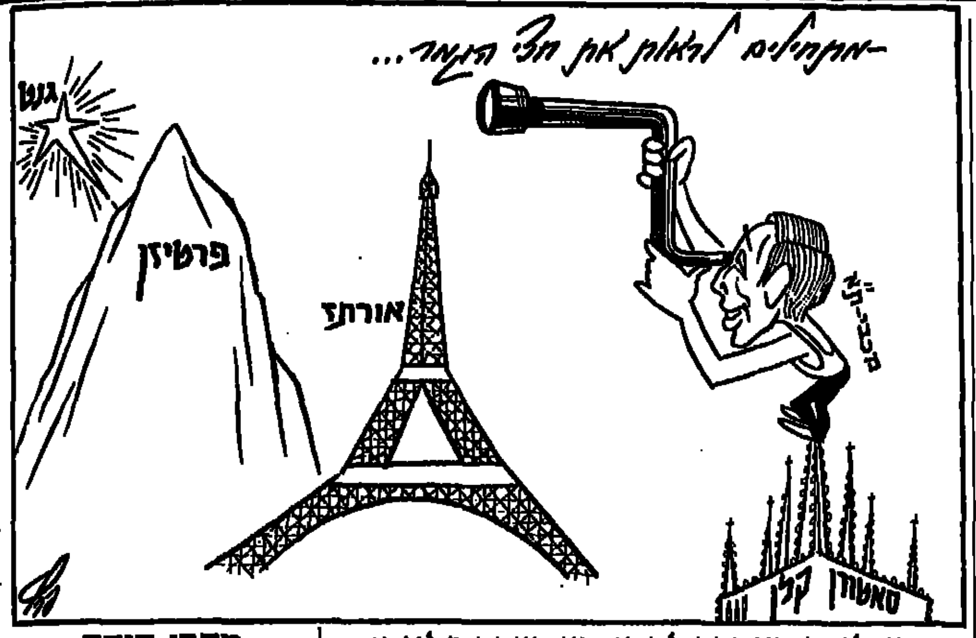

האלופה תצטרך להתאמץ הערב בליגה:

הדרבי ה־100 בין מכבי והפועל ת"א יוקרתי ומסקרן

● כדורסל

הדרבי ה־100 של תל־אביב בכדורסל, מאז תחילת המשחקים הרשמיים ב־1954, יפתח הערב, את המחזור ה־20 בליגה הלאומית. 75 פעם ניצחה מכבי ת"א; 24 — הפועל ת"א. גם הערב, ב־8.30 בהיכל הספורט ביד־אליהו, יתנהל עימות מסקרן.

מכבי ת"א, שראשה בעיקר במאבק העליה לפליי־אוף בגביע־אירופה לאלופות, לא תקל־ראש בדו־קרב היוקרתי בליגה, אם כי לגביה אין לו חשיבות. כבר ברור שמכבי ת"א תסיים את „הליגה הרגילה" במקום הראשון, בעוד שריכתה מהפועל ת"א נאבקת על המקום השני.

גם רלף קליין, מאמן מכבי ת"א, וגם משה וינקרנץ, מאמן הפועל ת"א, אינם מתלהבים לצאת בהצהרות לקראת הדרבי. יצחק ויסהוף מציין שקליין היה מוכן רק לומר שהמשחק נגד הפועל ת"א יהיה קשה יותר מאשר בסוף השבוע מול סאטורן קלן. קליין הוסיף: „המשחק יהיה עבור מכבי ת"א הכנה טובה לקראת ההתמודדות נגד אורתז ביום רביעי. אם נשחק היטב, נשמור כמו שצריך ומיקי ברקוביץ ישוב לעצמו — נצליח".

משה וינקרנץ, מאמן הפועל ת"א, מכיר היטב את היריב. שתי הקבוצות התל־אביביות כבר נפגשו העונה פעמיים: הפועל ת"א ניצחה בגביע־הטוטו, מכבי ת"א בליגה (84:105). מרגיש וינקרנץ: „אין הפתעות; כל מאמן מכיר היטב את הקבוצה היריבה. מכבי ת"א חיה כיום מהליגה ומגביע־אירופה. העומס עליה רב. אני בטוח שצפוי משחק מעניין בהיכל."

מכבי ת"א תפתח בחמישייה: חן ליפין, וילי סימס, דורון ג'מצ'י, קן בארלו וקווין מאגי. הפועל ת"א תתחיל עם עמוס פרישמן, לינטון טאונס, ג'ונתן דלול, לאוואן מרסר וקארל איימוס.

ישפטו: ראובן וירובניק ודוד רגן.

הצמרת הטבלה

1.	מכבי ת"א	18	1739־1532	34
2.	הפועל ת"א	19	1788־1541	34
3.	הפו. חולון	19	1702־1536	33

מכבי חיפה: לא רוצים את וורניק

יוסף גלזר

במכתב חריף ששיגרה בסוף השבוע הנהלת מחלקת הכדורסל של מכבי חיפה לאיגוד השופטים ולאיגוד הכדורסל היא מבקשת להימנע בעתיד משיבוצו של השופט הבין־לאומי, מוד וורניק, למשחקיה.

יועצה המשפטי של הקבוצה, עו"ד שמואל אלקלעי, מאשים את וורניק ב„יחס מתנשא, מזלזל, מעליב, משפיל ופוגע. קבוצתי סבורה שאינה היחידה שחשה כך. הסאה הוגדשה בהפסקת המשחק נגד הפועל חולון כאשר יו"ר הנהלת קבוצתי שוחח בניחותא עם השופט השני וללא נוכחותו של וורניק. לפתע התפרץ וורניק כלפיו ממרחק כאחוז אמוק ושלוח כל רסן ושרק לו עבירה טכנית".

לאורתז אין מה להפסיד — זו הסכנה למכבי ת"א

ישראל פז

מכבי ת"א תצא למשחקה ביום רביעי באורתז, במחזור ה־13, הלפני אחרון, בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות בכדורסל, בידיעה ברורה שאם לא תנצח היא עלולה לאבד את המקום הרביעי אליו עלתה בשבוע שעבר, המקנה לה זכות ההופעה בפליי־אוף, ב־5 באפריל בעיר הבלגית גנט.

התנאי לנצחון באורתז: משחק רגוע ויעיל מול קבוצה ביתית שאין לה מה להפסיד. דווקא בנקודה זו הסכנה הגדולה. כדורסלני אורתז ישחקו בצורה משוחררת, ינסו להשיג סלי 3 נקודות ולחפות בלחימה על היעדרו של כוכבם האמריקני שפלר, ששבר את רגלו.

המהפך שחל בשבוע שעבר היה בלתי־צפוי: דן־בוס החזירה „חוב" למכבי ת"א, אחרי שהפתיעה בנצחון על האלופה הישראלית — 102:103, הדהימה ביום רביעי בנצחון גם על ברצלונה הספרדית — 90:91.

אסור להתייחס בקלות־ראש למשחק באורתז. הנצחון לא יבוא מעצמו... הרבה זיעה יצטרכו שחקני מכבי ת"א להגיר במאבק זה. לצרפתים הנצחון חשוב, על־אף שאיבדו את ההזדמנות לעלות לפליי־אוף. חשובה להם היוקרה וזו מטרה רצינית.

אני מאמין שמכבי ת"א טובה כיום מאורתז. הנצחון על סאטורן קלן, בשבוע שעבר ביד־אליהו, השכיח במקצת את סידרת־הכשלונות שהיו לאלופה הישראלית. היא נחלצה ממצב־ביש וגורל כרטיס־העליה נתון רק בידיה.

מי שסבור שטרסר מילאנו או אורתז יסייעו למכבי ת"א כשישחקו בברצלונה — עלול להתאכזב. אם אחת מהשתיים תנצח בספרד — מה טוב, אבל עדיף לסמוך על עצמנו.

בעוד ששני המשחקים השבוע באורתז (מכבי ת"א) ובברצלונה (טרסר מילאנו) הם מאבקי־הכרעה הרי לשניים האחרים אין כל חשיבות: דן־בוס תארח את אריס סלוניקי, שכבר עלתה, ופרטיזן בלגראד, הראשונה בבית־הגמר, תשחק באולמה עם סאטורן קלן.

האנס־יורגן גנאד חוסם את דורון ג'מצ'י במשחק מכבי ת"א וסאטורן קלן (97:111). מימין: קן בארלו וקווין מאגי [illegible]

תשבוע בכדורסל

* הערב: בליגה הלאומית: מכבי ת"א — הפועל ת"א.
* שני: בליגה הלאומית: מכבי נתניה — מכבי חיפה; הפועל חולון — אליצור נתניה; בית"ר ת"א — הפועל הגליל־העליון; הפועל ירושלים — אליצור נווה־דוד רמלה; הפועל חיפה — מכבי רמת־גן.
* רביעי: בבית־הגמר בגביע־אירופה: אורתז — מכבי ת"א.
* חמישי: בליגה הלאומית: הפועל הגליל־העליון — אליצור נתניה.

מאבקים נגד הירידה בארצית

בעוד שקבוצות הפועל איתן גבת ומכבי ראשל"צ כבר הבטיחו את עלייתן לליגה הלאומית בכדורסל יתמקדו הערב משחקי המחזור ה־20 בליגה הארצית בכדורסל במאבקים נגד הירידה.

* צפון: הפועל עידדור/ חצור — מכבי חדרה (85:76); מכבי כתי גלים — מכבי כרמיאל (56:80); אליצור קרית־אתא — הפועל איתן גבת (115:87); הפועל כנרת/ עמק־הי — הפועל נהריה (104:75); הפועל קרית־שמונה — מכבי קרית־מוצקין (89:68); הפועל גדשמואל — הפועל בקעת בית־שאן (68:63).

* דרום: הפועל גבעתיים — מכבי פ"ת (85:82); מכבי ראשל"צ — מ.מ. גבעת־שמואל (55:91); א.ס. רמת־השרון — הפועל רמת־גן (108:95); אליצור קרית־אונו — מכבי דרום ת"א (82:94); הפועל באר־שבע — הפועל גנץ (71:63); אליצור פ"ת — הפועל קרית־גת (75:71).

יום־ספורט מגוון לנשים במסגרת חגיגות ה־40

האתלטית אסתר רוט עשתה הסבה לטניס – וזכתה

יוסף חכם

במסגרת אירועי שנות ה־40 למדינה ולאור יום־האשה הבין־לאומי נערך אתמול במתקני הספורט של אוניברסיטת תל־אביב יום־ספורט לנשים, נערות וילדות, שנמשך כ־10 שעות. בין השאר התקיימו תחרויות [illegible] בהשתתפות נשים, שהציגו [illegible]

[illegible] של הפועל ת"א [illegible] בהתעמלות ובטורניר [illegible] זכתה הפועל הגליל־התחתון.

הכדורסלניות הבוגרות של ישראל גברו במשחק קט־רגל על [illegible] — 2:4. אלופת גורן, הבין־לאומית של הפועל גבעתיים [illegible] שלושער, מעשר הכדורסלניות ניצחה אורלי קסטן. [illegible] שחקניות, בנוית האתלטיות של ישראל, גברה [illegible] על [illegible] אורי.

[illegible]

נוטינגהאם הדיחה את ארסנל מהגביע — 1:2

יותר מ־50 אלף צופים באו אתמול לאיצטדיון הייבורי בלונדון בתקווה לראות את קבוצתם, ארסנל, מנצחת ברבע־הגמר בגביע האנגלי בכדורגל, אולם הקבוצה האורחת, נוטינגהאם, המתבססת על שחקנים צעירים, אותם גילה המנהל בריאן קלאף, הדהימה את רבבות הצופים, כשניצחה את בעלת הבית — 1:2, ועלתה בפעם העשירית בתולדותיה לחצי־הגמר.

נוטינגהאם, שזכתה פעמיים בגביע האנגלי בשתי הופעותיה בגמר, הוליכה 0:2 עד לדקה ה־88, משעריהם של פול וילקינסון ובריאן רייס. „התותחנים" צימצמו את הפער בדקה ה־88 על־ידי דייוויד רוקאסל.

ויימבלדון, עם עשרה שחקנים לאחר הרחקתו של בריאן גייל בדקה ה־77, עלתה לראשונה בתולדותיה לחצי־הגמר, לאחר שניצחה את ווטפורד — 1:2. דווקא ווטפורד כבשה את השער הראשון בדקה ה־4 על־ידי דני ווילסון. ראיין השווה, ופאשאנו כבש את שער־הנצחון.

לוטון עלתה בפעם השלישית לחצי־הגמר, לאחר שגברה על פורטסמות — 1:3. מייק קווין הבקיע שער לפורטסמות ואחר־כך הורחק. את השערים ללוטון הבקיעו ארפורד, וילסון ובריאן סטין.

המשחק הרביעי באותו שלב ייערך היום כשמנצ'סטר־סיטי מהליגה השנייה תארח את ליברפול.

● ליגה אנגלית

נצחון חוץ השיגה קובנטרי על סאותהמפטון — 1:2, לאחר שהמארחת כבשה ראשונה על־ידי דני וולס. סמית השווה, וקילקליין כבש את שער הנצחון.

בדרבי הלונדוני הביסה קבוצת התחתית צ'רלטון את וסטהאם — 0:3, משעריהם של קרוקס (2) וסטיוארט.

המוליכה בליגה השנייה, אסטון וילה נוצחה במגרשה על־ידי לידס — 2:1, אך צועדת עדיין בראש, עם 76 נקודות, כשמצטרפת לה, עם אותו מספר נקודות, בלקבורן, שגברה על בורנמות — 1:3.

נוריץ' — טוטנהאם 1:3

באותה עת התקיימו חמישה משחקים בליגה האנגלית. את הנצחון המפתיע השיגה נוריץ' מהתחתית, שגברה בלונדון על טוטנהאם — 1:3. קרוק, פלק ודרינקל כבשו לנוריץ'. את השער לטוטנהאם כבש הבלגי ניקו קלאסן.

מנצ'סטר־יונייטד השיגה נצחון גבוה על שפילד־וונסדיי — 1:4, כשהסקוטי בריאן מקלר הבקיע צמד, ועלה לראש טבלת כובשי השערים, עם 23 שערים.

האלופה אברטון, עלתה למקום השלישי לאחר שסיימה בלונדון בתיקו 0:0 עם צ'לסי.

הטבלה האנגלית

1.	ליברפול	28	13־66	72
2.	מנצ'.יונייטד	31	30־48	58
3.	אברטון	30	18־41	53
4.	נוטינגהאם	27	24־51	52
5.	ארסנל	29	27־45	51
6.	קווינס־פארק	29	31־33	46
7.	וימבלדון	29	32־42	45
8.	טוטנהאם	33	38־34	42
9.	לוטון	27	34־40	38
10.	סאותהמפטון	31	43־38	37
11.	ניוקאסל	29	41־35	37
12.	שפילד	31	53־33	37
13.	נוריץ'	30	35־30	36
14.	קובנטרי	29	43־33	36
15.	וסטהאם	30	40־30	33
16.	צ'לסי	31	53־36	33
17.	דרבי	29	33־24	30
18.	פורטסמות	29	46־27	30
19.	צ'ארלטון	31	47־31	28
20.	ווטפורד	28	[illegible]	26
21.	אוקספורד	28	[illegible]	23

פרקיס ניצח את מרנשטיין בגמר בחיפה

● טניס

הטניסאי החיפני שחר פרקיס זכה אתמול בטורניר הסבב הבין־לאומי על־שם פרנקל בחיפה כשגבר בגמר על הישראלי הצעיר ברעז מרנשטיין — 4:6, 6:8, 6:4.

בחצי־הגמר הכניע פרקיס בקלות את קולומביני מאיטליה — 6:3, 6:1, ומרנשטיין גבר על סתאם מהולנד — 6:3, 6:4.

במסגרת סבב ואנסה טיליפס לנשים ניצחה בגמר אמנדה קוצה בת ה־16 מדרום־אפריקה, את מריל רוימנס, בת ה־19 מהולנד — 3:6, 6:4, 6:4.

בחצי־הגמר גברה רוימנס על טיימס ומבריצקי מבראזיל, מנצחת הסבב הראשון ביפו — 6:1, 5:7, וקוצה הכניעה בקלות את אלונן מפינלנד — 6:1, 6:1.

בזוגות גברים זכו ברדין וקומנס מהולנד בנצחם בגמר את הישראלים שחר פרקיס ואוהד וינברג — 3:6, 7:6, 6:7. בזוגות נשים זכו בבכורה סגרין משבדיה ואלונן מפינלנד כשגברו בגמר על הישראליות אילנה ברגר ויעל סגל — 6:1, 7:5.

הסבב השלישי יתקיים מחר באשקלון.

ניסנקורן ודישון — אלופים

אריה גיטלום

אבי ניסנקורן מאס"א ת"א וגילי דישון מהפועל ירושלים זכו אתמול בתחרות הקרב־רב לאצנים שנערכה באיצטדיון האתלטיקה בהדר־יוסף.

אבי ניסנקורן, חניכו של המאמן דוד קושניר, ניצח בריצת 60 מטר — 7.10 שניות, לפני יואב שרון מהפועל ירושלים (7.11). ב־200 מטר קבע ניסנקורן 22.22 שנ' לפני בר־אגורה, אילן גולדווסר — 22.47 שניות.

גילי דישון ניצחה בריצת 60 מטר — 7.78 שניות. היא גברה על שיאנית ישראל ב־400 מטר, אורית קולודני מהפועל כפר־סבא — 7.90 שניות. ב־200 מטר הגיעה קולודני ראשונה — 25.40 שניות, לפני דישון — 25.45 שניות.

ניסנקורן, שצבר 1571 נקודות, הקדים את יואב שרון — 1510 נקודות, ואת אילן גולדווסר — 1499 נקודות. גילי דישון השיגה 1578 נקודות והקדימה את קולודני — 1545 נקודות.

בין הנערים זכה עמיחי שימון מהפועל ת"א, שצבר 1400 נקודות. שימון עבר 60 מטר — 7.28 שנ' וה־100 מטר ב־11.39 שנ'.

בנוער, עד גיל 19, ניצח צח מגר מהפועל ת"א (1447). הוא עבר 60 מטר ב־7.18 שנ' ו־200 מטר 23.17.

בין הנערות, עד גיל 18, זכתה אורית פרידלנד מהפועל ת"א — 1395 נקודות (עברה 60 מטר ב־8.11 שנ', ו־200 מטר ב־26.85 שנ').

תוצאות שהושגו מחוץ לתחרות: רוחק — צפריר מינצר (העמקים) — 6.95 מטר; גובה — פרדי נעים (הפועל ת"א) — 1.95, 1000 מטר — דני מלול (הפועל ת"א) — 2:35.47 דק', כידון (נוער) — בנצי פליימן (הפועל כפ"ס) — 50.28 מטר.

בריצת 2000 מטר מכשולים, במסגרת אליפות ישראל, נוער עד גיל 19, ניצח יצחק גולה מאליצור כפר־בתיה — 6:22.08 דקות.

● סיוף

● הישגים נאים לסייפים הצעירים של ישראל באליפות אירופה לקדטים, שנערכה באוסטריה. לילך פריצקי מהפועל עכו דורגה בין הנערות במקום ה־4; שי גילי לסט מהפועל אשקלון דורגה במקום ה־8, ובין הבנים דורג יובל סגל מהפועל כפר־סבא במקום ה־9.

● הסייפים הבוגרים, השישה במספר, למעט אחד, כשלו בתחרות בגביע־העולם המתקיימת בצרפת, ונשרו כבר בסיבוב הראשון של התחרויות. היחיד שהצליח לשלב השני הוא ניסן בלבן מהפועל כפר־[illegible]

● ליגות באירופה

שטוטגרט הכניעה את ברמן 0:1

המוליכה בטבלת הליגה המערב־גרמנית בכדורגל, קבוצת וורדר ברמן, נוצחה אתמול בשטוטגרט על־ידי הקבוצה המקומית — 1:0.

האלופה באיירן מינכן, הצליחה להשוות את מספר נקודותיה לברמן (35), לאחר שניצחה את מנשנגלדבך — 0:1. הבין־לאומי לותאר מתיאוס כבש את שער־הנצחון בבעיטה עזה מ־18 מטר.

תוצאות נוספות: לברקוזן — קלן 1:1; דורטמונד — פרנקפורט 1:3; נירנברג — מאנהיים 0:1; המבורג — הומבורג 1:2; קייזרסלאוטרן — קארלסרוהה 1:1.

נצחון דחוק לריינג'רס

האלופה הסקוטית, ריינג'רס, השיגה נצחון דחוק בליגה על מאדרוול — 0:1, משעריו של איאן דוראנט, וצימצמה את הפער בצמרת ל־4 נקודות, כשלה 53 נקודות, אחרי סלטיק 57, שהיתה עסוקה במשחקי רבע־גמר הגביע הסקוטי.

סלטיק השיגה נצחון־חוץ בגביע על הקבוצה מהליגה השנייה, פרטיק־טיסל — 0:3.

נצחון חוץ גבוה השיגה אברדין על קלייד, גם היא מהליגה השנייה — 0:5 כשדייוויד דודס כבש שלושער. הארטס גברה על דאנפרמלין — 0:3, ואילו הדרבי בין דנדי ודנדי־יונייטד הסתיים בתיקו 0:0. במשחק נוסף ניצחה פאלקירק את היברניאן — 0:1.

● כדוריד

שלושה משחקי גביע — הערב

יוסף חכם

שלושה משחקים בשמינית־גמר גביע־המדינה בכדוריד, שבוטלו או הופסקו בשבוע שעבר, בגלל גשם ותקלות חשמל, יוערכו הערב ב־8.30.

המשחקים: אליצור הרצליה — הפועל נוחיים (במכון־וינגייט); הפועל אזור — מכבי נתניה; הפועל רמת־ישי — מכבי רחובות.

מאחורי הקלעים

יופי של כדורעפנית

שחקנית הפועל בת־ים משתתפת בתחרות על תואר מלכת־היופי ● רוני רוזנטל – „טייס מוסמך" ● אוהד הפועל יהוד ישיר בארץ ● ברנע כעס על בוכבינדר ● שייטי הונגריה רוצים לגור בבתים פרטיים ● שוב אשד נגד בוכבינדר

יפהפיה־כדורעפנית איריס דז'לדוב

* * * רוני רוזנטל הוא כבר „מוסמך לטייס". הכדורגלן גמא לאחרונה אלפים רבים של ק"מ. נוסף לנסיעות שלו מבלגיה לארץ טס עם קבוצתו, ק.ב. בריז', למשחק גביע־אירופה באתונה; אחר־כך טס ללוגרון, משם למלבורן, אחר־כך לאדלאייד וחזר לבלגיה. כמעט ברור שבסוף השבוע יטוס להמשך המשחקים בניו־זילנד. בפני רוני עומדות עתה שלוש משימות גדולות: להצעיד את נבחרת ישראל למשחקים האולימפיים בסיאול; לזכות עם בריז' באליפות בלגיה וכן בגביע אופ"א. הסיכוי לעלות לחצי־הגמר באופ"א סביר בעקבות התיקו 2:2 שהשיגה הקבוצה הבלגית במשחק הראשון ברבע־הגמר באתונה עם פאנאתינאיקוס היוונית * * * לפני כל משחק של הנבחרת הלאומית שורר מתח רב בין הכדורגלנים לגבי ההרכב. מילייצקי מיהירץ משנה את ההרכב בהתאם ליריב. היחיד שרגוע כל הזמן ויודע בדיוק את מקומו הוא השוער אבי רחר. לאחר שנסעו רק שני שוערים אמר הדר: „אני תמיד בטוח בין ה־16" * * * בחוגי הכדורגלנים רינננו בשבוע שעבר שאם נבחרת ישראל היתה מפסידה נגד ניו־זילנד היה המאמן מילייצקי מיהירץ חוזר הביתה ליוגוסלביה, ואת מקומו היה ממלא יצחק ויסוקר, שנמצא באוסטרליה כמאמן השוערים... אלי כהן ומוטי איווניר דאגו שמיהירץ יישאר * * * ואם כמאמנים עסקינן הרי מאמן הנבחרת הלאומית לשעבר, ג'ק מנסל, שוהה בארץ למרות שהוסר מעסוקה. המאמן האנגלי מקבל שכר מלא ממכבי פ"ת על־אף שאינו מאמן את הקבוצה לאחר שהורחק ממנה. מנסל כמעט שלא נראה במשחקים. הוא מרבה לשחק טניס, לעתים גולף, וממתין להצעות מקבוצות ישראליות * * *

לבקוביץ הוריד את מכבי חיפה...

* * * שלוש פעמים היה אמציה לבקוביץ מועמד לאמן את כדורגלני מכבי חיפה. יוסף גלזר מדווח שבראשונה העדיפו על פניו את שלמה שרף, בשנייה — דרור קשטן, ורק בשבוע שעבר זכה במינוי. מעניין לציין שלבקוביץ לא זכור לטובה בהיסטוריה של מכבי חיפה. ב־1963 הוריד אותה בפעם הראשונה לליגה השנייה, כשכבש שער במשחק קבוצתו אז, הפועל ת"א, נגד מכבי חיפה (1:2). השער הזה היה בשערי החופנים * * * מינויו של גזבר הדרי כמנהל מקצועי במכבי חיפה אינו חידוש. ב־1971 שימש הדרי בתפקיד זה לצידו של המאמן הקטנה, אדמונד שמילוביץ, באותה עונת השיא של הקבוצה, כשסיימה במקום השלישי * * * אחרי 15 שנות היעדרות חוזר כדורגלן ומאמן העבר מרדכי מרשק (62) לפעילות. מרשק מונה כיו"ר מחלקת הנוער במכבי חיפה. בעבר היה מאמן קבוצת הנוער כאשר בין חניכיו היו ברוך מימן וזוכר הקבוצה כיום, בנימין ברנשטוק. מרשק היה כדורגלן מצטיין בהפועל ומכבי חיפה * * * שלוש מקבוצות הליגה הלאומית בכדורגל — מכבי חיפה, מכבי ת"א והפועל פ"ת — פנו במשותף להתאחדות לכדורגל בדרישה לממן את שכר כדורגליהם בתקופה שאלה נמצאים באכסניה לטענתן, באותו זמן גורמים להן הפסדים כספיים נכבדים בגביע־הטוטו * * * כדורגלן הפועל חיפה, שלומי שטיקר, יחמיץ את משחקיה הבאים של קבוצתו בגביע־הטוטו בגלל יציאתו עם נבחרת אוניברסיטת חיפה לטורניר קט־רגל בצרפת. לעומת זאת ויתר מאמן כדורסלני אוניברסיטת חיפה, חיים בוכבינדר, על נסיעה זו בגלל עיסוקיו במכבי חיפה * * *

וורניק מצליח רק באירופה

* * * מוד וורניק, שופט הכדורסל הבין־לאומי, מצליח מאד בזירה הבין־לאומית. הוא מוזמן לעתים קרובות לאירועי־שיא. לפני שבועיים שפט באתונה בגמר גביע־רונקטי (גביע־אירופה למחזיקות־גביע לנשים), שבו גברה דינאמו קייב על מילאנו (83:100), וזכה לשבחים מפיו של מזכ"ל פיב"א, בורה סטנקוביץ'. לעומת ההצלחות באירופה — מציין יצחק ויסהוף — אין וורניק רווה נחת מהביקורות אותן סופג במשחקי הליגה בארץ. במשחק האחרון שהיה בחיפה, בין הפועל חולון ומכבי חיפה (94:96) ספג וורניק, יחד עם בין־לאומי אחר, מנשה הרמן, מטר קריאות * * * יוסף גלזר מוסיף על אותו משחק שבסיום נשמע ה„בוס" של הפועל חולון, מיכאל (מריקסו) לפידות, מודה כי השופטים עשו חסד לקבוצתו. לפידות הוסיף: „מה זה עוזר לי? כשאני בא לשחק נגד מכבי ת"א או רועקים אותי" * * * לפני המשחק ברוממה הסתובב [illegible] מאמן מכבי חיפה, חיים (אלקסה) בוכבינדר, ויו"ר הוועדה המקצועית של הפועל חולון, עופר אשד. השניים נאבקו במשך שנים על תואר מלך־הסלים בליגה הלאומית, ואף שיחקו יחד בנבחרת * * * בסיום המשחק היתה תקרית כאשר אשד פגע [illegible] את סגל המחליפים של מכבי חיפה, שהחזיק אותו דקות ספורות ואף שלח כמה מלים בוטות לעבר המאמן בוכבינדר * * * [illegible] כדורסלן...

הפועל חיפה, יגאל וידל, שיחק — מדווח יוסף גלזר — חמש דקות בלבד העונה בליגה הלאומית, ברמלה, נגד אליצור, שיחק שבע דקות בגלל היעדרו של המחליף הראשון בין הגבוהים, אמיר אברמוביץ, שגוייס לצה"ל. וידל הוא אחיינו של כדורסלן הפועל חיפה לשעבר, אלברט חמר, שהיה לאחר־מכן, בין השאר, מאמן הנבחרת הלאומית. שני דורות * * *

מיקי נגד המיליונרים

* * * באחד מאימוניה של מכבי ת"א בשבוע שעבר באולם אוניברסיטת ת"א נראו על המשטח מקפיצים כדור ומנסים כוחם בקליעה שלושה עשירים: דוד פדרמן, אורי רקנטי ורני לאופר. הם התמודדו נגד... מיקי ברקוביץ. מיקי „התעלל" בשלושה, שחיפשו את הכדור שהוסתר ע"י ברקוביץ מאחורי גבו או בין רגליו * * * יצחק ויסהוף שהביא קטע זה מוסיף כי באותו האימון בא גם עידן פרקש, בן קיבוץ מעודחיים ואוהד מושבע של מכבי ת"א. עידן, המתכונן לבר־המצווה שלו, ביקש לממש אחת ממשאלותיו ולבקר באימון הקבוצה האהודה עליו. עידן גם הביא שי: סלסלה עם תמרים, תוצרת הקיבוץ * * * אהבת זואזר, כדורסלן הקבוצה הגרמנית סאטורן קלן, ביקש מייד עם הגיעו לישראל את מספר הטלפון של האדולף קילינג, כדורסלן מכבי רמת־גן. הסתבר כי השניים למדו יחד בקולג' בארה"ב * * * אביהם של הכדורסלנים, בני גרו (הפועל רמת־גן) וגתן גרו (מכבי ארזים רמת־גן), בא בשבוע שעבר לחזות בדרבי הרמת־גני, בו ניצחה הפועל (20:31). אבא יחזקאל, המלווה בקביעות את בניו, הריע לשניהם — דיווחו של יוסף חכם * * * איריס דז'לדוב, אחת מ־20 המועמדות לתואר מלכת היופי של ישראל — מגלה מוטי חביב — שיחקה אשתקד בקבוצת הכדורעף של הפועל בת־ים, ואף התאמנה בתחילת העונה הנוכחית לפני שפרשה כשהוריה העתיקו את מקום מגוריהם לנתניה. איריס, בת ה־19 וחצי, נטלה חלק במשחקי גביע־אירופה. מי ששכנעו אותה ללכת לתחרות היופי היו חברותיה לקבוצה, תחילה לא התייחסה ברצינות. עתה הופתעו שחקניות בת־ים שסוף־סוף הלכה להתמודד * * * שייטי הונגריה ביקשו לא להתאכסן באליפות העולם בחיפה בבית־מלון או באכסניה אלא במשפחות יוצאות הונגריה. קצין המשטרה החיפני, שרגא לוי, יארח את השייטים בביתו. עתה מחפשים משפחה לאירוח מאמן השייטים — דמות ידועה בזירה הבין־לאומית * * *

לונדון עדיפה

* * * הסיבה שמרתון תל־אביב היה מיותם מהרצים הטובים של ישראל נעוצה בכך שלאלו המתכוננים להתמודד על הכרטיס לסיאול תינתן ההזדמנות האחרונה במרתון לונדון בעוד כחודשיים. ביניהם זהבה שמואלי, יאיר קרני ואריה גמליאל. בת"א העדיפו רובם חצי־מרתון * * * הכדורעפן אמיר אקרמן מהפועל כפר־סבא יצטרף בשנה הבאה לאחיו אורן [illegible] השניים ילמדו וישחקו כדורעף בלוס־אנג'לס. הם גם ישתלבו בקבוצה מקומית תוך הבטחה להגיע ולייצג את ישראל כשיידרשו * * * [illegible] עדיין לא נרגעו מהתקריות שאירעו באליפות הבין־לאומית בטניס־שולחן בראשל"צ, כאשר דודו פולק זרק מחבט, וגם מיקי קיידר, בנו של יו"ר האיגוד, עשה כך. המאמן הלאומי דוד קראוס התפטר, ועתה כבר מדברים על מאמן [illegible] * * * בטניס־שולחן צפויה התחתנות השנה בין אלופים: האלופה [illegible] תינשא בקיבוץ לשחקן המצטיין בליגה, מנחם שאחי * * * מחלקת הסודן של מכבי ת"א חגגה בשבוע שעבר מסיבת פורים מיוחדת. [illegible] התכוונו לערוך מסיבה רק לחברים אולם לאחר שקבוצת הכדורגל של מכבי ת"א ניצחה בבאר־שבע (0:1) בגביע־הטוטו, הגיעו גם המנהל המקצועי ג'ורא שפיגל והמאמן דרור בר־נור. במהלך הערב נערכה הגרלה נושאת פרסים [illegible] * * *

עולם תחתון

בצלאל עמיקם

מבריחים את ההיסטוריה

שוד הקברים הופך מכת־מדינה. אוצרות היסטוריים לאלפים נבזזים על־ידי אנשים פרטיים למטרת רווח כספי. חקר העבר בארץ — בסכנה

פריטי שלל כאלה וחשובים מהם, מוצאים דרכם לחו"ל: הצילו את שרידי העבר

אבנים אינן זועקות. גם אם הן מקשטות מקומות קבורה ומפארות אותם ושומרות על מנוחת המתים — אין הן משמיעות קול כשגוזלים אותן ממקומן. בחודרי קבורה קדומים רבים נחקקו על הדלתות והמשקופים כתובות־אזהרה לגנבים. נגזר עליהם, אם יפתחו את הקבר, מוות וסוף רע. אלא שאזהרות אלה לא הרתיעו. כך אירע לפני מאות שנים, כששודדים חמדו את האוצרות שאולי נטמנו עם המת, וכך קרה גם היום.

שוד הקברים המתרחש בימים אלה, הפך מכת מדינה. חפירות בלתי מורשות ובלתי חוקיות מתרחשות כמעשי יום־ביומו. המימדים הולכים וגדלים. פעילות שוד העתיקות גברה מאז מלחמת ששת הימים, והלחימות טרם שככה.

הארכיאולוג ד"ר עמוס קלונר, איש אגף העתיקות במשרד החינוך, מתריע ללא הרף מפני המשך השוד. הנזקים לאתרים ארכיאולוגים הוא חמור ביותר. עמוס קלונר אומר, כי בשנים האחרונות נפרץ ונבזז תוכנן של אלפי מערות קבורה ומאות מערכות מיסתור תת־קרקעיות. חורבות ותילים על פני השטח נהרסו בצורה חמורה, והנזק הוא בלתי ניתן לתיקון. מאות אלפי כלי חרס, חפצי אמנות, תכשיטים ומטבעות מוברחים מן הארץ. מימצאים ואוצרות היסטוריים, השייכים למדינה, נבזזים על־ידי אנשים פרטיים. סוחרי עתיקות יחומים, מתווכים, מוכרים ומבריחים את עתיקות הארץ. המסחר וההברחה נעשים למטרות רווח כספי. זהותם של שודדי העתיקות איננה בחינת נעלם. הארכיאולוגים יודעים לציין את חלקם הרב של תושבי הכפרים, שלאורך קו שביתת הנשק לשעבר. בחלקם הם חסרי קרקע ושכירי יום, שההזדמנות לפרוץ למערות־קבורה ומערכות מסתור קורצת להם. בקונים אין מחסור והתמורה משתלמת.

"מצב העתיקות ביהודה ושומרון חמור ביותר מבחינת ההרס שגורם השוד. הוסף לכך השתלטות אתרים רבים, על־ידי הכשרת שטחים לנטיעה וכיסויים בזיתים ועצי פרי, ותקבל תמונה קודרת של אובדן אתרים לחקר העבר".

אגף העתיקות שבמשרד החינוך נאבק בדרכים שונות במכה הקשה. הוא מפעיל סיורים ומעקב, ולפעמים מנהל חפירות־הצלה, שהן למעשה "חפירות פוסט מורטום". בדרך זו נבדקו עשרות רבות של מערות קבורה, אולם זהו קומץ בלבד מתוך הכלל הגדול. הגנבים משתמשים בשיטות מתוחכמות, כולל גלאי מתכות. לעיתים הם מכוונים את יום השוד לסופי שבוע ולמועדי ישראל, ואפילו ליום הכיפורים, שבו אין סכנה שמישהו יחשוף את מעשיהם.

"הפגיעה עקב מעשה הבזיזה חמורה ביותר" — אומר במרירות עמוס קלונר — "בתי־קברות נבזזו, שכבות ישוב נהפכו וסונגו והנזק בלתי ניתן לתיקון".

האם ניתן להקטין את מימדי השוד? העוסקים בנושא בשטח — בפיקוח, בסיור ובמניעה, בעיקר עובדי אגף העתיקות — שותפים לדעה כי רק איסור הסחר יקטין, אם יבטל כמעט לחלוטין, את היקף החפירות הבלתי חוקיות. רוב כלי החרס, כלי הזכוכית והחפצים עתיקים אחרים שנמכרים — מוברחים מן הארץ. מקורם באתרים ובמערות קבורה. הפסקת הסחר תביא להקטנת הביקוש על־ידי הקונים ועיקר מסת השרידה תיבלם.

הארצות השכנות לנו באגן הים התיכון, שסבלו מנזקים מכאיבים של שוד עתיקות בעבר, למדו לשמור על נכסי התרבות שלהם. הם בלמו את זרם היצוא האדיר ואסרו על מסחר בעתיקות. רק סוריה ולבנון מתירות "ביזנס" זה וישראל מוצאת עצמה במשפחה מכובדת זו.

כאן קבור המלך

כתובת שנמצאה בכנסייה הרוסית בירושלים "מחזירה" את המלך עוזיהו לקבר זכריה

אוצרות ארכיאולוגים לא תמיד מצויים מתחת לפני הקרקע. לפעמים אפשר לגלות אותם במרתפים או באוספים פרטיים. כך אירע עם ציון מקום קבורתו של המלך עוזיהו, שעליו מעיד המקרא כי באחרית ימיו לקה בצרעת ומולה בבית החופשית.

פרופ' אלעזר ליפא סוקניק מצא כתובת זו באוספי הארכימנדריט הרוסי אנטונין, שנשארו בכנסייה הרוסית בירושלים לפני 50 שנה. כל נסיונותיו לברר את מקומה המקורי של האבן הזו עלו בתוהו. החוקר עריאל שרמר ערך בדיקה יסודית המבוססת על כתבים שונים, ביניהם דברי ר' בנימין מטודלה, מן המחצית השנייה של המאה הי"ב. במאמר ב"קתדרה" הוא מביע סברה, כי הכתובת לקוחה ממצבת הקבורה המכונה בפי העם קבר זכריה, ומצויה ליד "יד אבשלום" בנחל קדרון. השערה זו נאחזת במקורות שונים, ואם אמנם היא נכונה — הושבה עטרה ליושנה.

"לכאן הובאו עצמות עוזיה מלך יהודה ולא לפתוח" (פענוח א"ל סוקניק)

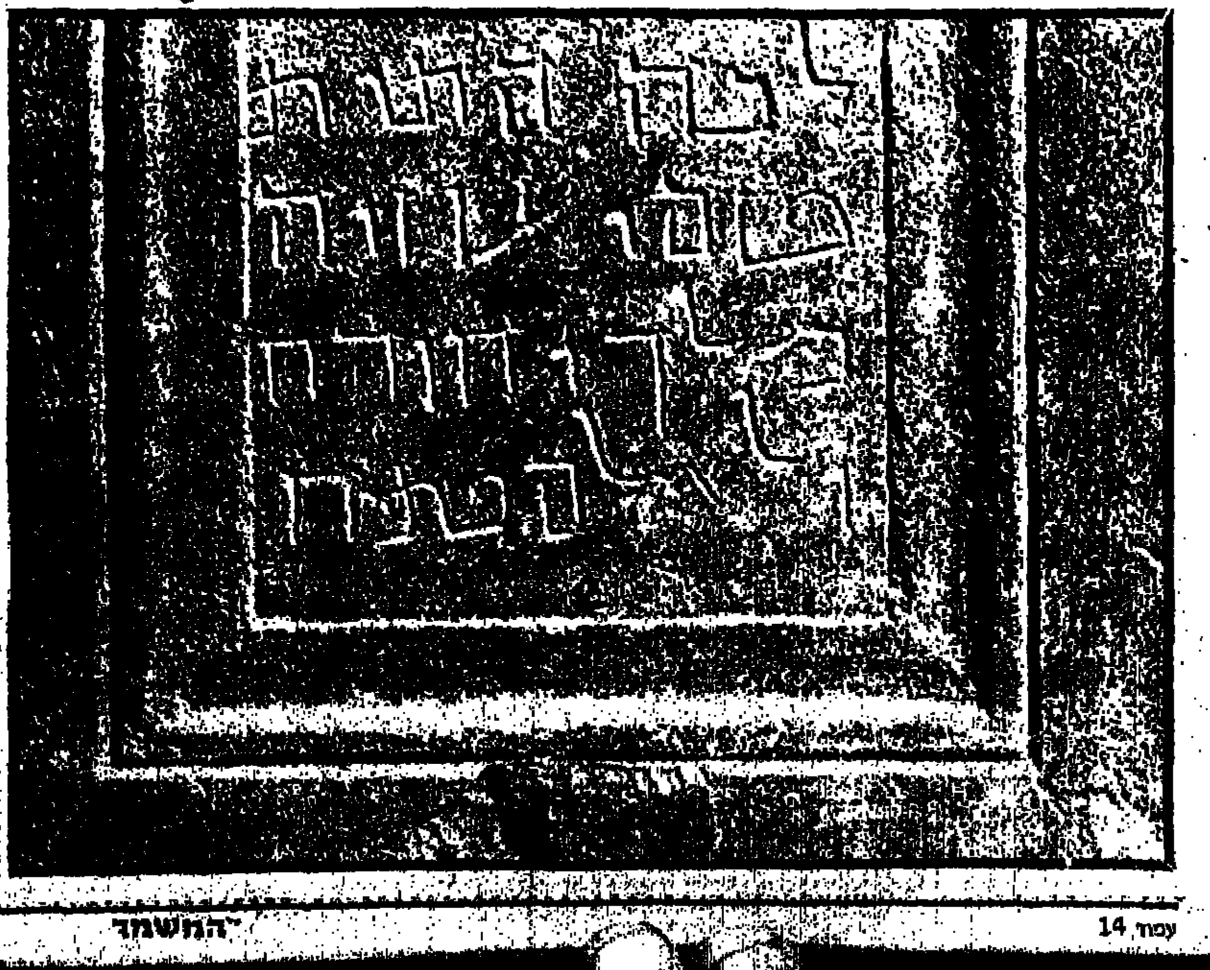

דף מתוך איגרת איראקליוס, פטריארך ירושלים (ספטמבר 1187)

הצלב נפל בשבי

אותו יום, ה־4 ביולי 1187, היה יום שרב כבד. השמש להטה ובשורות הקרבות למרגלי תל קרני חיטין נערכו צבאות למלחמה; לקרב הגורלי על ארץ־ישראל. בין צבאותיו הרעננים והצעירים של צלאח אדין אלאיובי לבין צבאה של ממלכת ירושלים הצלבנית. לא היה זה נסיונו הראשון של המצביא המוסלמי להגיע לידי הכרעה עם הצלבנים, שנואי נפשו, אלא שהפעם עלה הדבר בידו. הוא הצליח לגייס כוח צבאי במימדים שלא היו מקובלים אז, ולפתות את הצבא הצלבני למלכודת שממנה לא יכול להיחלץ.

יום לפני הקרב חצו גייסות המוסלמים את מעברות הירדן באין מפריע, והצבא הצלבני מוכה־החום העדיף לרבוץ ליד מעיינות ציפורי שבגליל התחתון.

צלאח אדין פתח את המערכה עם שחר. בצהריים קרסו החיילים הצלבנים כבר מעייפות, ולא היו מוכנים עוד להמשך הקרב. רעיון שטני, שהגה המנהיג המוסלמי, חתם את הגורל על סיכויי הצלבנים להיחלץ בשלום משדה הקרב. הוא הצית את הקוצים שעל מדרונות ההר. הרוח נשאה את העשן ואת הלהבות אל עבר האבירים הצלבניים הצמאים. [illegible] למוסלמים לא נשאר אלא לטבוח את אויביהם ולקחת בשבי את מלך ירושלים, את אציליה ואת הצלב האמיתי — צלבו של ישו, שריד הקדושה החשוב ביותר של העולם הנוצרי.

המפלה הצבאית המוחצת סימלה את ראשית הקץ של הכיבוש הנוצרי בארץ־ישראל. שלושה חודשים לאחר התבוסה היתה המדינה כולה בידיים מוסלמיות.

מה עבר על הצלבנים ממפלתם בקרני חיטין, ועד לכיבוש ירושלים, ב־2 באוקטובר 1187 אורח לימוד מגוססת את העתקו לעודה של איראקליוס, פטריארך ירושלים, אל האפיפיור אורבאן השלישי, ב"קתדרה" לתולדות ארץ־ישראל וישובה, שבהוצאת יד בן צבי (מס' 46). באיגרת זו מתוארת המהומה ונרכה מפני הבאות. הפטריארך מונה בזה אחר זה את האסונות שנחתו על הממלכה בשלושה חודשים בלבד. ערים ומבצרים נפלו בידי צלאח אדין, ויושביהם [illegible] חיילים רבים נפלו חלל. הפטריארך מתחנן לפני האפיפיור, כי יעורר את העולם הנוצרי לבוא לעזרת ארץ הקודש אחרת לא תחזיק מעמד. העזרה, כידוע, בוששה לבוא. ירושלים חדלה להיות עיר נוצרית. תרומתו של מכתב רב־ראוש זה היא ברשימת 28 ערים ומבצרים צלבניים ביניהם ידועים יותר וביניהם ידועים פחות, שהוחזקו בידי הצלבנים.

שבועיים צר צלאח אדין על ירושלים ובמהלך המצור ניהל מו"מ לכניעה עם הנוצרים. במסגרת של ההתדיינות ניאותו הצלבנים לצאת מן העיר ולשלם כופר ונפשם ניתנה להם לשלל.

צלאח אדין המנצח נכנס ברגש בשערי העיר. את אוהלו נטה מחוץ לחומות, ושם קיבל את מברכיו. סופרו האישי, שהיה עימו, חיבר אגרות־בשורה, המספרות את תהילת אדונו בכל קצווי העולם המוסלמי. אחדות מאגרות־ניצחון אלה נשמרו בידינו. יוסף דרורי מביא בקתדרה זו את [illegible] "השבח לאלוהים, אשר מימש לעבדיו [illegible] הבטחתו [illegible] השלמה". "כיבוש זה עשה אלוהים לאפשרי בעזרת החרב [illegible] מקודשת ביום השישי [illegible]"

פסק ודין — א. אבישר

השיכרות לא הגנה על הנאשם ברצח

זאקי הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים בעבירת רצח והוטל עליו עונש החובה הקבוע בחוק — מאסר עולם. הוא עירער לפני בית המשפט העליון על עצם ההרשעה, ולחילופין — ביקש להרשיעו בעבירה קלה מזו בה הורשע.

ואלה פרטי המקרה: גופתה של שרה, גרושה כבת 42, נתגלתה בתוך שלולית דם בדירתה שבנחלת־יעקב בירושלים. את הגופה גילו בנה רון וחברו יוסף, שהגיעו לחופשה משירותם הצבאי. הם גילוה מעורטלת, כשגופה חבול וגרונה משוסע. השניים מיהרו בבהלה לתחנת המשטרה הקרובה. תוך דקות הגיע אמבולנס עם רופא, שבדק את המנוחה וקבע את מותה. הרופא שניתח הגופה דיווח, כי נתגלו נזקים חבלתיים רבים בגולגולת ובפנים, שנגרמו ממכשיר קהה ובעוצמה ניכרת, וכן שברים בצלעות וחבלות באיזור הבטן. אולם סיבת המוות הסופית היתה פצע החתך בצוואר, שגרם לאיבוד מאסיבי של דם, אשר בחלקו נשאב לכלי הנשימה ולקיבה.

בדירה נתגלו סימני מאבק. כן נמצאה בה תעודת זהות השייכת לזאקי.

שוטרים הגיעו מיד לדירתו והודיעו לו שהוא חשוד ברצח שרה. תגובתו הראשונה היתה: "אני עשיתי זאת כי גנבה ממני את כל הכספים שלי". זאקי נעצר. על מכנסיו נעליו ושעונו נתגלו סימני דם תואם לדמה של המנוחה.

לזאקי היו יחסים קרובים עם שרה והוא נהג לבקר בדירתה מדי פעם כדי לקיים עימה יחסי מין. הוא סיפר שביום האירוע הגיע לדירתה והביא עימו בקבוק קוניאק, שחלק ממנו שתה, ולאחר מכן קיים עימה יחסים. לדבריו, באחרונה גילה כי לאחר כל ביקור אצל שרה חסר לו חלק מהכסף שהביא עימו. הוא חשד כי גנבה את הכספים מכיס מכנסיו, כאשר היה מסירם לפני כניסתו לאמבטיה. כאשר דרש ממנה את כספו: היא סירבה. הוא הפילה על הרצפה, לדבריו, ובעט בה בכל חלקי גופה עד שהתעלפה. אחר־כך נכנס למטבח, נטל סכין "ושחטתי אותה בגרון". לפני כן היכה אותה בעזרת כיסא, עד שרגליו התעקמו "ואז ראיתי שירד הרבה דם".

לאור מסכת ראיות מוצקה זו, שהנאשם עצמו מודה בה, טענה הסניגוריה בערעור כי ראשית, התביעה לא הוכיחה היעדר קינטור מצד שרה. שנית, כי מצבו השכלי של זאקי ביום המקרה, וכן שיכרותו, שללו ממנו את האפשרות לפעול מתוך כוונה תחילה.

הכנה, קינטור, כוונה

לצורך ההרשעה בעבירה על רצח בכוונה תחילה על התביעה להוכיח שלושה יסודות:

א. יסוד ההכנה;

ב. העדר קינטור;

ג. יסוד הכוונה — שהנאשם היה ער לכך כי המעשים שעשה בגופה של שרה, היה בהם כדי להמיתה, והוא אף רצה בתוצאה זו.

במקרה זה היתה גם היתה הכנה. לא היה קינטור מצד המנוחה (אדם סביר מן הישוב לא היה מגיב על לקיחת כסף על־ידי המנוחה שהיתה ידידתו במשך תקופה ארוכה, באלימות קטלנית).

אשר ליסוד הכוונה, ההגנה טוענת כי הכוונה של זאקי נשללה, הן מחמת שיכרותו והן מחמת הפגיעה המוחית בה לקה. זאקי שתה מחצי בקבוק קוניאק. במשך שלושים שנה היה אלכוהוליסט ובאחרונה היה מסוגל לשתות בקבוק קוניאק שלם ביום. כוח הריסון של זאקי לא נתבטל ולא נשלל עקב השתייה.

אשר למצבו השכלי, בגלל שתייה ממושכת נגרם לזאקי פגם מוחי מזערי, המשפיע בדרך כלל על הזיכרון ומחליש אותו. אולם לפי חוות הדעת הרפואית, ידע גם ידע את משמעות שיסוע גרונה של שרה, והיה מסוגל להתגבר על רגשותיו כאשר נודע לו דבר לקיחת הכסף.

זאקי, שהחל בהנחתת מכות נמרצות ורבות על גופה של המנוחה, השתמש לאחר מכן בכיסא, שבו הכה בעוצמה בחלקי גופה ללא הבחנה. רגליו של הכיסא נתעקמו והמנוחה נכנסה למצב של עילפון. הוא לא הסתפק בכל אלה, ובהיות המנוחה חסרת אונים הלך למטבח, והוציא מהמגירה סכין, שבעזרתה שחט אותה ללא רחמים.

הצטברותם של מעשים אלה יש בה כדי ללמד לא רק על הכוונה הספציפית לגרום למותו של הקורבן, אלא גם על "החלטה" ממשית, שזאקי אכן רצה במותה של שרה.

ערעורו של זאקי נדחה מכל וכל.

מדליות ומטבעות — יהושע מרקוס

לזכור אנה פראנק

השירות הבולאי מנפיק בול זיכרון המוקדש לאנה פראנק שיופיע ב־19.4.88. עתה גם החברה הממשלתית למדליות ומטבעות הנפיקה מדליה המוקדשת לזכרה של אנה פראנק, שמצאה את מותה האכזרי במחנה ההשמדה ברגן־בלזן ב־1945, לאחר שכתוצאה מהלשנה עלה הגסטפו על עקבות המקום בו הסתתרו אנה ובני משפחתה באמסטרדם.

המדליה עוצבה בידי אלגם שייגין, יהודי יליד רוסיה, מעצב בעל שם עולמי, שעיצב ב־1980 את סידרת המטבעות האולימפיים הסובייטיים והמתגורר כיום בארה"ב.

המדליה, שהונפקה בזהב (18 מ"מ), בכסף (27 מ"מ) ובארד (30 מ"מ), מציגה, לצד דמותה של אנה פראנק מאחורי דלת סגורה למחצה, מנורה עם שלהבת — סמל התקווה. על גב המדליה נראית יד מורמת מבעד לגדר תיל ועליה מגן־דוד ובתוכו המלה JOOD (יהודי בהולנדית). המלה "זכור" כתובה באנגלית REMEMBER HOLOCAUST (זכור את השואה) כן מצויינות שנות השלטון הנאצי 1948־1945.

"הופעת המדליה המנציחה את אנה פראנק, בימי משפט דמיאניוק ושבועות אחדים לפני יום השואה, בשנת ה־40 למדינת ישראל, יש לה משמעות מיוחדת", אומר אליעזר שילוני, מנכ"ל החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות. יצויין, כי בהודעת החברה על הופעת המדליה ועוד פריטים נומיסמטיים המונפקים באותו זמן (פרטים עליהם נמסר יותר מאוחר) נמסר כי כמויות ההנפקה שלהם אינן מוגבלות מראש והם יימכרו, עד להודעה חדשה, גם לציבור הרחב.

מנכ"ל רשות הדואר, יצחק קאול, מסר כי במשרדו מעבדים עתה פרטים על שיתוף הפעולה עם החברה הממשלתית למטבעות ומדליות. על־פי הסכם מיוחד, יופצו בולי ישראל בדוכני החברה למטבעות. לא ברור עדיין אם המטבעות והמדליות יופצו גם באשנבי השירות הבולאי. עתה התבשרנו מהחברה למטבעות ומדליות כי מדליית אנה פראנק בארד ובכסף תוצא בשלב מאוחר יותר בשילוב עם הבול הישראלי שהונפק באותו נושא, באריזה מיוחדת לשיווק לציבור.

פריטים נומיסמטיים שמכירתם תופסק

החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות מסרה לפירסום פריטים נומיסמטיים (מדליות ומטבעות) שמכירתם תופסק ב־18.3.88: מדליות מזהב: מדליית בת־מצוות, מדליית נישואים, שיבה וגבורות, הר הבית. מדליות מכסף: [illegible] מאלג'יר, קשוש, ומטבע [illegible] מאלג'יר רגיל. מדליות מארד: הארכיאולוגיה, יובל הולדו, קול ישראל, ומדליות שחרור, וכן סידרת מטבעות רגילים תשמ"ח (שקל חדש), סידרת מטבע תשמ"ח (עובר בפול) וסידרת מטבעות רגילים תשמ"ח/תשמ"ז.

על אספנים המעוניינים לרכוש פריטים אלה לשלוח את הזמנות בדואר רשום לחברה, [illegible]

תאורה פנימית — על המתרחש במפ"ם — בעריכת נחום דוניצה

פרח אדום

יום האשה הבינלאומי היה רק המסגרת; את התכנים סיפקו ומילאו מאות הנשים שהגיעו מכל רחבי הארץ, כשלכולן שאיפה אחת: שלום — ומהר. במיפגש הן רואות גשר למטרה זו, אך גם שיפור מעמדן בחברה חשוב

הכניסה ל"צוותא" בתל אביב. שעת בוקר. "יום האשה הבין־לאומי". בפתח עומדת מיכל מקיבוץ אילון, מחלקת לנשים ורבות, ולמיעוט הגברי שנקלע למקום, פרח אדום המוצמד לדש הבגד בתווית מפ"ם צבעונית. הגיעו מכל רחבי הארץ, מקיבוצים, מהערים, מעיירות ומכפרים ערביים במשולש. קרוב ל־200 משתתפות שבאו ליום גדוש פעילות סביב שני נושאים מרכזיים: "נשים משני צידי קו העימות" ו"מעמד האשה בישראל". היוזמות: מחלקת החברות במפ"ם, סניף ת"א והמדור לשוויון המינים.

על הקירות מסביב יריעות גדולות עשויות משבצות בד, עבודה משותפת של כאלף נשים. אחת הנכנסות מוציאה מהתיק משבצת נוספת ומגישה למארגנות. על המשבצות הרשומות, המצוירות והצבועות, הבעת כמיהה לשלום. "די למלחמות", קוראת אחת, וחותמת "אמא של חייל". מוטיב קבוע וחוזר בהרבה מהן, יונת השלום. "לדבר ומהר", קובע ריבוע מקושט אחד.

מספרת טובה נחתומי, רכזת מחלקת החברות במרכז מפ"ם: "מטרת המיפגש היא להשמיע קול נגד המתרחש בחברה הישראלית ובעיקר ההקצנה, תוך מפגש בלתי אמצעי של נשים משני העמים. הקמת גשר לדו־קיום בשלום. זה הנושא החשוב כיום — להבטיח את עתידם של ילדינו".

היהודי. מפגשים שוט פתח להידברות של נשים. מפגש פיסי, שאני מקווה כי ממנו יצמחו החלפת דעות והרגשת שותפות. הזעקה כנגד המצב כיום צריכה לבוא מהנשים. אנו, האימהות והרעיות, חייבות לקום ולזעוק את הכאב של כולם. להתקרב האחת לשנייה ולהפסיק את המצב הבלתי נסבל הזה".

את הדיון שנפתח לאחר המפגש הישיר מנחה חה"כ אמירה סרטני. "עלינו לצאת בקריאה לשני העמים להגיע להידברות", אומרת סרטני. "אם נמשיך ככה, לא נגיע אלא להרס. ללא תהליך ופיתרון מדיני, יש סיכוי שנביא על עצמנו מלחמה נוספת".

העובדות באיזור ואת ריכוז המבצע לקחו על עצמן יפה עוריהו, רבקה יעקובוביץ, ומירה בן נחום ורבות אחרות.

שיח נשים יהודיות־ערביות

ברב־שיח הנועל את הדיון נזרקים לחלל האולם בצוותא הרבה נתונים, הרבה בעיות. המשתתפות ח"כ חייקה גרוסמן, פרופ' רפנה יורעאלי, יעל וישניה וד"ר אמל חורי. באולם יושב קהל נשים שונה במקצת מזה של שעות הבוקר. רובן נשים עובדות, שלא יכלו להתפנות קודם לכן בגלל המחוייבות לעבודה. חלקן הגיעו ישר מהמפעל והמשרד, וחלקן העדיף לשבת עם החברות במקום ללכת הביתה.

חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם, מביא בפתיחה את ברכת מפ"ם למחלקת החברות במפלגה, במיוחד ליוזמות ולמארגנות. הוא מציין, כי הנשים מהוות למעלה ממחצית התושבים במדינה, ובהתארגנותן לאירועים כמו זה של "צוותא" אפשר לראות ניסיון כן ליטול חלק פעיל, להשמיע בענייני החברה. המיקרופון עובר לרשותן של הדוברות ולמנחה, גבי זוהר. בין הנושאים הסוציולוגיים, האנתרופולוגיים והפוליטיים והמוכרים עולות גם שאלות מחיי היום־יום: "האם חוק שוויון ההזדמנויות בתעסוקה יכול לשנות את אפליית הנשים בארץ?" שואל זוהר. גרוסמן: "ישנה בעיה, שבמקצועות המאויישים על־ידי נשים השכר נמוך מראש"... "האם יש מקום לאפשר לגברים לצאת לחופשת לידה?" יעל וישניה: "חקיקה לא תפתור נושאים כאלה. מימצאי המחקרים שנעשו מוכיחים כי נשים בוחרות במשרה חלקית כדי להמשיך ולטפל בבית"...

"תוצאות המארגן מתכוון לתכנן פעולות דומות בעתיד, להעברת המסר לציבור רחב יותר ובכל הארץ. מסכמת נחתומי: "הצלחת המבצע מחזקת אותנו, גם פנימה וגם החוצה. התוכן של היום הזה תרם, אני חושבת, גם להרחבת אופקים וגם להעברת מסר חזק, ברור ולוחם, לציבור הנשים שלא הצליח להגיע, אך שבליבו היה איתנו".

על בימת הנואמים, מימין לשמאל: פאטמה מסארווה, ח"כ אמירה סרטני ונחמה מרעי

בפנים שומעות הנשים מספר הרצאות. פותחת אראלה למרן מהמדור לשוויון המינים. אחריה עולים המזכיר צבי אלפלג ומוסה בר־סמך, לדבר על המצב בשטחים. אבל ההתרחשות האמיתית היא בחוץ. קבוצת נשים מכפרי המשולש מגיעה ומתקבלת בזרועות פתוחות. הגיעו לכאן מבקה, מטייבה, מקלנסואה ומכפרים אחרים הגיעו לכאן למפגש אישי עם הנשים היהודיות.

נחמה מרעי מטייבה, פעילה במגזר הערבי מטעם מחלקת החברות במפ"ם, היא אחת הכוחות המניעים שהביאו את הקבוצה. היא עצמה מהווה סמל חי לדו־קיום. 20 שנה היא נשואה לערבי ומתגוררת בטייבה. "זהו אחד מסידרה של מפגשים שקיימנו בעבר", היא אומרת, "חלק במגזר הערבי וחלק בסקטור

אומרת פאטמה מסארווה, נציגת מפ"ם בנעמת, מבקעה אל־גרביה: "אם לא יושבים ומדברים בסבלנות ובסובלנות, אי־אפשר לשכנע האחד את השני. מי שלא מוכן להידברות, הוא זה המערער על קיומה של המדינה".

חלקו השני של היום הוקדש לדיון בנושא "מעמד האשה בחברה הישראלית", כשהיוזמה והצוות והארגון של תא החברות בסניף מפ"ם תל־אביב. הן הפיצו את ההזמנות בקרב ציבור

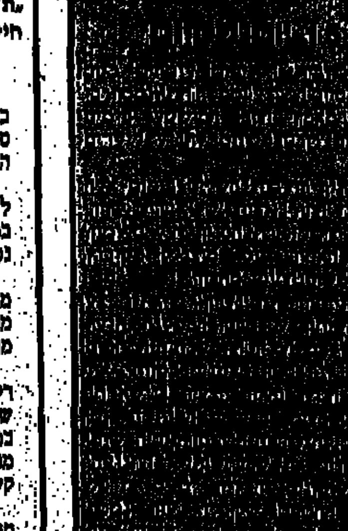

הבראה משותפת

מימין לשמאל: אליעזר יפה, אפרים זילוני, שושנה רון ומציג "תדיראן", חיים אונגר

כנס חירום של ועדי עובדים, ביוזמת סיעת מפ"ם במועצת פועלי פתח־תקווה, נערך בעיר בהשתתפות נציגי ועדים מ"כור", "תדיראן" "שמשון" ו"גור מטנים", אפרים זילוני סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, שושנה רון מהסתדרות המורים ואליעזר יפה, מזכיר הסניף המקומי, שפתח את הדיון.

"ההתכנסות מחוייבת, לנוכח המציאות הקשה השוררת בחברת העובדים, כפי שבאה לידי ביטוי בדיווחי מזכירות מוה"פ פ"ת", מסביר שושן, הנציג הבכיר של מפ"ם במועצה. "העובדים מחוייבים לשלם את המחיר עקב הניהול הכושל, וזהו מצב בלתי נסבל".

את מזכיר ועד עובדי "שמשון" מטרידה השאלה "איך הגענו למצב זה — תובעים מאיתנו להתייעל, אך מה עושה ההנהלה לשם כך?" שושנה רון מסבירה לעובדים, כי מפ"ם היא הכתובת לשמוע את הבעיות ולנסות להתמודד איתן בכוחות משותפים. "הכנס מרבה בעד עצמו", היא אומרת. "הסיסמה מפ"ם עם העובדים איננה ריקה מתוכן".

בעיות נוספות מעלים מורים [illegible] "שמשון", חיים אונגר נציג עובדי "תדיראן" [illegible]

[illegible]

בעריכת צביה בן־שלום

בגד טוב לילד טוב

בריגור, מפעל משפחתי לבגדי ילדים, שקיים זה רק שנתיים כבר הספיק לרכוש לו שם טוב לא רק בישראל, אלא החל בימים אלה

ליצא את עיצוביו לגרמניה וארצות־הברית. בתצוגה, קיץ 88' יכולנו שוב להתפעל מן הגימור המושלם ומן העיצוב העכשווי, נוחיות, בדים טובים ומאור יפים (תוצרת חוץ, וכמובן יקר יותר מאשר תוצרת הארץ), גיזרה נדיבה, מבלי להפוך את הבגד „גם לשנה הבאה", אך אפשרויות להוציא תפר או להאריך את המכנס או החצאית. יפים הן מכנסי־חצאיות של הבנות, שמלות בעלות שרוולים שמוטים. חולצות ושמלות מבד סריג וטריקו בעל מראה המשי מעניקים לבגד יוקרתיות, מבלי להפוך את הבגד למבוגר. גם השנה חוזרות חולצות טריקו בצבע שחור, כנראה שהקטנים אוהבים את הצבע השחור. כל יתר הבגדים מעוצבים מבדי כותנה בצבעים עליזים, אדום, ירוק, כחול וצהוב חזק לצד צבעי פסטל עדינים. המחירים: חולצת טי 25 ש"ח. מכנס ג'ינס ארוך: 65 ש"ח. שמלה מבד סריג: 55 ש"ח. צריך לדעת שהמחיר עולה עם מספר גודל הבגד. מעצבת הקולקציה: יעל שפינר־מש.

חיה יוסף

קח מערבל בארנק

חברת נוטילי, המייצרת את אבקות המיקרו דיאט מספקת ללקוחותיה מיקסר יד קטן, המפעל בעזרת שתי סוללות בנות 1.5 וולט. תוצרת קוריאה. למיקסר שני מקלות ערבול להחלפה, אחד מתפצל פנימה, אחר החוצה וכל אחד עושה גלים אחרים בתוך כוס המשקה. מקלות הערבול עשויים פלסטיק ועלולים להישבר אם מתייחסים אליהם בשמץ של אלימות. כל הסיפור עולה 13 ש"ח ובאותו מחיר ניתן להשיג במשרדי נוטילי מערבל כיס תוצרת גרמניה, העובד עם שני מקלות, ערבוב בבת אחת ועל כן לא מתיז. חזק יותר, נוח יותר אבל גם גדול יותר, על כן לא נכנס לכל ארנק והרי הייעוד של מיקסר זה הוא לערבב את המשקה מחוץ לבית...

יופי של שרותים

אין זה מקרה, שכל מבקרי המסעדות חותמים את רשימותיהם בדיווח על מצב השירותים. הראה לי את שירותיך — ואומר לך מהי הרמה התרבותית שלך. איתי יהל, בעליה של חברת „לורלי", מסחר ושרותים בע"מ" בטוח שהשירותים הם התחום המוזנח ביותר במוסדות הציבוריים והפרטיים בארץ. החברה עוסקת כ־10 שנים בנקיון, אחזקה והדברה, איתי הגיע למסקנה שחייבים לעשות משהו, ואם אין אני לי — „לורלי". הוא התחיל לייבא ולהפיץ ציוד סניטרי, שיהיה נאה, חסכוני ויעיל ושתחזוקתו לא תדרוש כוח־אדם מיומן.

איתי יהל זה סיפור. כשלמד באוניברסיטה מצא את פרנסתו בעבודות ניקיון וגינון, כשסיים את לימודי האגרונומיה והתקשה למצא עבודה בתחום התמחותו, — חזר לנקיון, העסק־בגדול הוא הקים חברה, המעסיקה היום 200 עובדים (מרביתם מתחומי הקו הירוק), המספקת למוסדות (בתי מלון, בתי אבות, בנייני משרדים וכו') שירותי נקיון, אחזקה והדברה — הכל מאורגן, מדויק, מתואם... מה שהפריע לו זה הציוד בשירותים, ציוד זול, מתקלקל, כוכוני... העובדים, בעלי הניסיון, תרמו רעיונות: שמטהר האוויר יפעל בודיסטוף, על סוללה; שלפח האשפה הסניטרי (הקולט גם תחבושות מזוהמות) יהיה פתח כפול, המסתיר את התכולה; שהמכסה של מיכל הסבון יהיה מנירוסטה, העמידה בפני שהמתרחצים נותנים להניח עליו...

הציוד שלורלי מייבא נאסף במקומות אחרים בעולם. מארה"ב (היצרן: חברת ג'ורג'יה פסיפיק) הובא מתקן של מגבות נייר, החותך אותן למלבנים בגודל אופטימלי (המתקנים המקובלים בארץ מקרמים את מכירת המגבות — אומר יהל — אתה מתחיל למשוך ואין לזה קץ): מתקן לסבון נוזלי, שבו ניתן לווסת את פליטת הסבון, אין בו חלקים מתרוספים והוא אינו מטפטף (את מכסה הנירוסטה כבר הזכרנו): מטהר אוויר המנוע בסוללה והמפזר את ניחוח הג'ל שבו במשך חודש, כלי המסקה (אוה"כך מחליפים את הכשרי וה הג'ל) ומתקן לנייר טואלט, המכיל 2 גלילים מתחלפים אוטומטית (כשהתחתון נגמר — העליון צונח ומשחיל את עצמו) ובכל גליל 1200 דף... המתקנים נועדו למסעדות, מטבחים, בתי־חולים וכו' אך את מטהר האוויר קונים גם אנשים פרטיים.

מהולנד הובא מתקן למגבות נייר מתגלגלות. משהו כמו הגלגל עם מגבת־הבד, שמושכים עד שמקבלים חתיכה נקייה ומדי פעם איש התחזוקה לוקח אותו לכביסה. המיוחד במגבות VENDOR הוא שהן עשויות נייר. בגליל כ־300 מגבות, מחוברות ברצף, והמתקן מגלגל את הקטעים המלוכלכים אוטומטית והתחזוקה רק חותכת את החלק המשומש וזורק לפח. הרבה יותר נוח, אסתטי והיגייני ממגבות־בד. יתכן (ואף יותר חסכוני. יש גם מתקנים לנייר תעשייתי, התלוי על הקיר (זה הקים בארץ עומר ומפריע), מתקן לכיסויי אסלה (מנייר), פחי־אשפה סניטריים, ופחי־אשפה לתלייה על הקיר וכל מיני סטנטים אחרים.

ענף אחר הן עגלות שירות (מסקנדינביה, תוצרת dit combi 600) שנועדו למטרות לכל סוגי המוסדות. הן מודולריות וניתן להתאימן לכל דרישה: דלי עם חומר חיטוי ומטליות בבתי־חולים, שואב־אבק פלוס מברשת נוצות בבית־מלון, או מה שתרצו. 65 פריטים ניתן להרכיב כ־240 ווריאציות, כשלכל שלד (יש 4 גדלים) אפשר לחבר סלסלות, מרפים, סלי אשפה, דליים, מטאטים, מגבים ומערכת של מופ (mop), רחב ומתקפל פלוס מעגלה קטנה לסחיטתו. מחירי העגלות מגוונים, עגלה קטנה עם סלסלה, ושני דליים עולה 180 ש"ח, פלוס מופ (מקל ושלוש מטליות) ומסחטה — 260 המחיר עשוי להגיע ל־680 ש"ח, לפי הרכב. אגב, החברה משווקת גם חומרי ניקוי מרוכזים, בטבליות הנמסות במים (לכביסה, הבריקה, הדחת כלים, שטיפת רצפה וכו'). מסתדר מצוין עם עגלות קטנות וטוב גם בבתים פרטיים.

בכל המתקנים ניתן להשתמש בחומרי מילוי מקומיים, סטנדרטיים, אך החברה מספקת גם חומרי ניקוי (נייר, מגבות וכו') מיובאים. יקרים אבל יעילים, יש להם דרישה במפעלים עתירי מידע, במשרדים הקשורים בחברות זרות, בבתי־אבות של הקהילה האנגלו־סקסית. אנשים שטעמו את תרבות השירותים האמריקאית או הסקנדינבית מוכנים להשקיע במתקני סניטציה יפים ויעילים. איתי העליון, הסמנכ"ל, אומר, בהסתמך על נסיון עובדי הנקיון, כי המקומות שיש בהם מתקנים הם יפים (נקיים וכמעט שאין בהם מעשי ונדאליזם.

צב"ש

זה מה שיש

אל הגליל התחתון

הכנס השנתי, הל"ה, של החברה להגנת הטבע, יתקיים השנה בחוה"מ פסח (6־5 באפריל) באיזור הגליל התחתון והעמקים, כשסיסמתו „אל הגליל התחתון — ארץ הרים ובקעות". במהלך הכנס ייערכו עשרות טיולים, ביניהם סיורים ללא תשלום, טיולי משפחות (ליום או ליומיים), טיולים למיטיבי־לכת, טיולי סוסים, ג'יפים וטיולים מקצועיים (בהרגש דורסים, צבאים, פריחה ומערות). יהיו גם טיסות קצרות מעל הגליל התחתון. לנוחות המטיילים יוקמו 13 תחנות מידע ברחבי האיזור וליד קיבוץ חקוק תוצב תחנת צפייה בנדידה ובקניון. הכנס יסתיים בעצרת מרכזית למרגלות הר תבור ומי שמתעניין להשתלב יפנה אל החברה להגנת הטבע ויבקש את חוברת האירועים, שהוכנה במיוחד. בתמונה: השקריה פורחת בגליל. צלם: ויקי כהן.

רמת־גן של שוקולדה

תלמידי בית־הספר חשמונאים ברמת־גן ערכו תערוכה המוקדשת לעירם, נושא הנלמד במשך 6 חודשים אחרונים בחמישה בתי־ספר עממיים בעיר. בחשמונאים גייסו את תלמידי כתות א־ו ו־200 הוריהם כדי לבנות תערוכה, שנפרשה על שלוש קומות והציגה את המקומות המרכזיים בעיר, כפי שהם משתקפים בעיני הילדים. הרחובות המרכזיים ואתרים כמו הבורסה, הקניון, הספארי, או כפר המכביה נבנו מקרטון, צלופן וקלקר ואילו בית־חרושת עלית הוקם מ־20 ק"ג ממתקים מ־40 סוגים, שתלמידי כתה ד' קיבלו בעת ביקור במפעל. ואיך ייראו ילדים בית־חרושת לשוקולדה אם לא כמו בית המכשפה באגדת עמי ותמי? הקמת התערוכה ערכה שבועיים ועד לפתיחה החגיגית איש לא לקח כיס מהמוצג המתוק.

עוגות עם צ'יפס

חברת אופנהיימר, היחידה בארץ המייצרת את שוקולד צ'יפס, יוצאת במיתקפה־הדרבתי על הלקוחות הפוטנציאלים ומשכנעת אותם שהצ'יפסים טובים לא רק ל„קוקיס" נוסח אמריקה. הגברת יהודית שפיץ אפתה 16 עוגות ומגשי עוגיות, שנוללו עד לפירור האחרון על־ידי צוות ההפקה של חוברת מתכונים. בחוברת מצאנו מירשם לעוגיות שוקולד־צ'יפס, ולעוגיות פצפוצי שוקולד, ולעוגיות שוקולד. סרוקות, ולעוגיות מרושתות, ולעוגיות שוקולד חגיגיות, ולריבועיות ולחמניות; לטרונים ולעוגות שיש, זהב, פרורים, ספוג ועוד כל מיני. המירשמים מודפסים, (כל פעם אחר) על אריזת ה„צ'יפסים" (בת 300 גרם), ולצד ההוראות יש מבצע פרסים, מי שמעוניין בחוברת כולה יכתוב למפעל, רחוב המעלות 13, עטרות, ירושלים, אני מקווה שעוד עדיין מחלקים את החוברת לכל דורש, בתקווה, שינצל אותה.

בריא אבל לא דיאטטי

גרנולה נחשבת למזון דיאטטי, מזון של בריאות. איך זה הולך עם שוקולדה הולך, בימים אלה החלה עלית לשווק מתוק בשם „ספרינט", חטיף דגנים בתוספת פתיתי שוקולד. החטיף מיוצר לפי הסכם־ידע עם חברת ג'נרל מילס האמריקאית (בארה"ב הוא נקרא נייטשר וולי וקראנצ'י — ג'אמפ). הספרינט שוקל 20 גרם, מחירו לצרכן 80 אגורות. הוא רשום, כמובן, על האריזה שום ערך קלורי אבל ערכו לכבודו חגיגה...

יועץ ממוחשב

יועץ ממוחשב בבחירת מקצוע נכנס בימים אלה לפעולה סדירה (בתום תקופת הרצה) במכון הדסה לייעוץ לבחירת מקצוע בירושלים. „המשיב" היא מערכת ממוחשבת שפותחה על־ידי צוות בראשות ד"ר איתמר גתי מן האוניברסיטה העברית, בשיתוף מכון הדסה לייעוץ והוא נועד לסייע למתלבט בתהליך קבלת החלטה ראשונה לגבי בחירת המקצוע. ה„ראיון" מתנהל בשאלות ותשובות. „המשיב" מציג שיקולים שונים, רלוונטיים לבחירת מקצוע, עוזר לאתר קבוצה מצומצמת של חלופות לאנשים שאין להם כיוון מקצועי מוגדר. הוא מסייע בהתמקדות למתלבטים בין מספר אפשרויות ומחזק כיוון. ה„שיחה" אורכת שעה עד שעה וחצי אך דובר המכון מבקש להדגיש כי אין היא מהווה תחליף לפגישה עם פסיכולוג מומחה.

אפילרגיל נגד אימפוטנציה

שלחו לי קומוניקט על טיפול תרופתי לבעיות חוסר כוח גברא. טיפול על בסיס טבעי, ללא כל חומרים כימיים. הכוונה לכדורים המכילים מוצרי כוורת בשם אפילרגיל ופרופוליס. הכדורים מיוצרים ברומניה, שם נוסו על־ידי פרופסור אסלין, המומחה לגריאטריה. בארץ ניתן הטיפול במרכז שרותי הבריאות בפתח תקווה, במשולב עם טיפול בקרני לייזר, בשיטות הסוגסטיה והאוטוסוגסטיה. נמשך 7 שבועות והמחיר לא נמסר לי.

שחום ופריך

כל אוהדי קורנפלקס לארוחת הבוקר, או לכל הזדמנות אחרת, ישמחו בחידוש של תלמה: הברנפלקס. אלה פתיתי חיטה מלאה וסובין, עשירים בסיבים תזונתיים, מעושרים ב־6 ויטמינים, מינרלים וברזל. הם קלי משקל, ואם כי הערך הקלורי ל־100 גרם הוא 280 קלוריות, במנה משביעה של 30 גרם יש רק 84 קלוריות עם יוגורט או חלב רזה זאת ארוחת בוקר דיאטטית מזינה מאוד. אבל אפשר להשתמש בהם גם כבסיס למיוזלי, עם דבש, צימוקים, אגוזים וכו'. הם שחומים, פריכים, כמעט לא מתוקים; נחשבים למזון בריאות על כל מעלותיו (כגון פירוט המרכיבים על האריזה) וחסרונותיו (המחיר). אריזה בת־500 גרם עולה 5.70 ש"ח.

תלוש אלף המתנות

רשת המשביר לצרכן מכנה את תווי שי לפסח שלה כ„תלושי אלף המתנות". אשתקד היתה לתווים אלה הצלחה גדולה, שהביאה לגידול ריאלי של 20 אחוז במכירתם. תלושי שי של המשביר — הנרכשים בעיקר על־ידי מוסדות וועדי עובדים — מאפשרים בחירת שי מבין כ־80 אלף פריטים הנמכרים ברשת. צופים כי השנה יימכרו תווים בסך 10 מיליון ש"ח.

למדוד לחץ דם בבית

בשורה להיפוכונדרים ולכל האחרים. המעוניינים לעקוב אחר מצב לחץ הדם שלהם: הגיע ארצה, בתיווכה של חברת אגיס, מד אלקטרוני־דיגיטלי לבדיקת לחץ דם מתוצרת נשיונל (יפאן). המכשיר הוא נייד, קטן, עובד על סוללות ומשקלו בסך־הכול 200 גרם. המחיר לצרכן: 150 ש"ח. ייחודו של מד זה בתצוגה דיגיטלית, כי מכשירים כאלה, ביתיים, ניידים, מופעלים על סוללה וכו' אינם חידוש, כל רופא מצטייד בהם כבר בשנה השנייה ללמודיו.

ירדן באריזה אלגנטית

כדי לשכנע אותנו שיין לחג זאת מתנה אלגנטית מציעים יקבי רמת הגולן את יינותיהם באריזות שי יוקרתיות, שהלקוח משלם תמורתן. אריזת קרטון לבקבוק אחד או לשלושה, עולה שקל אחד בלבד, אבל אריזות עץ מהודרות לשני בקבוקים — מחירה 15 ש"ח, ל־5 בקבוקים — 30 ש"ח ולתריסר — 45 ש"ח. אריזות עץ אלה בנויות כמו כאר קטן ויכולות לשמש לאחסון בקבוקי יין. תמורת היין שבאריזה משלמים, כמובן, בנפרד ומחירי יינות הגולן (ירדן, גולן, גמלא) נעים בין 13.05 ל־47.84 (ירדן קברנה סוביניון (85) ש"ח לבקבוק. לכל זה יש לחשב ולהוסיף מע"מ.

לכל תלונה יש כתובת

מדריך לצרכן „יש כתובת" לשנת 1988 רואה אור ביוזמת הרשות להגנת הצרכן בהסתדרות. חוברת קטנה, כמו חצי כף יד, ובה כ־30 עמודים מלאים כתובות של גופים ממלכתיים וציבוריים המטפלים בתלונות. מסתבר, כי להרבה נושאים יש כתובת מיוחדת, כגון לביטוח, בנקים, דודי שמש, גני ילדים, מוסכים, משקפיים, קולנוע, שכר לימוד, תקשורת וכו'. וישנן גם מחלקות מיוחדות במשרדי ממשלה וכמעט בכל מועצת פועלים — סניף של הרשות להגנת הצרכן, שבו גם ניתן לקבל את החוברת.

גם יפה וגם מנקה

לא עוד מטלית עלובה אחת לכל סוגי הניקיון, לא עוד מטלנית צהובה, נגס וסקוצ'ברייט המחלקים ביניהם את המשימה. עכשיו, גבירותי ורבותי, לכל לכלוך יש ספוגית מיוחדת, כמעט כמו בענף נעלי ספורט. חברת דיפלומט, יבואנית מוצרי „ספונטקס" הצרפתית, מציפה את מדפי החנויות בסוגים שונים של ספוגיות ומטליות: לניקוי טפלון, לאמבטיה, חרסינה וכו'. יש גם מטליות. צבעוניות, בעלות הדפסים עליזים (בתמונה) והן מחוזקות ברשת ניילון, המאריכה את חייהן והמאפשרת לכבסן במכונה. כל ספוגית עולה 2.30 ש"ח וסט מטליות 3.20 ש"ח. כיוון שכל הסידרה הגיעה אלינו לכבוד חג הפסח נמכרים האבזורים במבצע, בשילובים מיוחדים, על פרינציפ: קונה שניים מקבל שלישי חינם.

סבון עם גליצרין

לגליצרין יש הרבה יתרונות קוסמטיים, בזכותו היה לנשים עור רך ועדין בימים של טרום פלצנטה, אלוורה, קולגן או ז'ן שין. גם היום יש המאמינות בו, כמו למשל חברת „מירה לנצה" האיטלקית, המייצרת סבון בשם „מירה גליצרין". שקוף, צבעוני, ריחני ומעניק לחות נעימה לעור יבש. מיובא על־ידי תשלובת דנשר. חפיסה די גדולה (125 גר') עולה 1.70 ש"ח.

לשיער צבוע

עד שהתחילו לייצר שמפו מיוחד לשיער צבוע, לא היו הבריות מודעות לעובדה שמשהו כזה דרוש להן. עכשיו יודעים. שצריך, ש לשיער צבוע בעיות ייחודיות, כי הצבע נשטף בחפיפה תכופה, החיונית באקלים שלנו. לסדרת מוצרי הטיפוח של מינרל קוסמטקס ומתוצרת קרליין מצטרף איפוא שמפו מיוחד לשיער צבוע, המכיל מינרלים וסיליקון, שה PH הנומצי (5) והפולימרים המרכיבים אותו מונעים את שטיפת הצבע מהשיער, מאזנים את לחותו ומצפים אותו במעטה הגנה, סוגרים את הקצוות השרופים ומונעים התפצלותם. ה סיליקון מקנה לשיער ברק ונפח. דבר חיצוני בקבוק בן־500 גרם עולה 7.94 ש"ח.

מבצע פוליש

לידיעת כל השפוטים, המעניקים לביתם ניקוי יסודי לכבוד הפסח והאביב: חשוב מלא מוצרי [illegible] חדישים, שתפקידם להקל על החיים. [illegible] „כימגת 2000", למשל, מיועדת [illegible] תכשיר [illegible] „פוליש +" והוא נועד לניקוי [illegible]

קורפו השיג פתרון לסכסוך המובילים באילת

ביום שישי הושג פתרון לסכסוך בין חברת „אילת קווי תובלה יבשתיים" לחברת „עציון" בהתאם להצעתו של שר התחבורה, חיים קורפו. על פי ההסכם, תישמר חלוקת נתח ההובלה בין שתי החברות על פי ההיקף היחסי ופעילותן עד כה, כשהניהול וסידור העבודה ייעשו על־ידי „עציון".

הסכם זה הושג לאחר דיון ארוך וממצה, שקיים השר קורפו בלשכתו בירושלים עם נציגי שני הצדדים, לרבות מנכ"לי רשות הנמלים וחברת צים.

במצבו של יאיר דרורי בן ה־40, נהג המשאית שניסה להצית את עצמו ואף שתה סולר על רקע סכסוך המובילים חל שיפור ניכר, והוא יצא מכלל סכנה. הוא עדיין מאושפז בבית החולים „יוספטל" באילת.

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בניית מגורים לבית על חלקה 348 בגוש 8274 רח' הולנד בחריגה, כהקלה: עד 6% בניה. את התכמ"ס 106/88 ותיק בניין 2422.

את התכנית ניתן לראות במשרדי הוועדה.

התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי,
יו"ר הוועדה המקומית

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי
פתח־תקוה
הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה פתח־תקוה, הופקדה תכנית מפורטת הנקראת: „תכנית מספר פת/8/41".

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: ישוב: פתח תקוה, רחוב הפועל הצעיר 15. גוש 6373, חלקות 285, 288.

עיקרי הוראות התכנית: א. שינוי אחוזי הבניה. ב. שינוי קו בנין צד.

כל מעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.

התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובליווי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

ר. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה — מחוז המרכז

עירית חיפה
משרד מהנדס העיר
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
העיר חיפה
רחוב ביאליק 3, חיפה, טל. מס' 04־640775

הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965.

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על־ידי: ג.א.י. מחשבים — לאשר בדיעבד גלריה לאחסון בחנות למחשבים ברחוב יפו 77 חלקה 48 בגוש 10832, עיר.

הבקשה כרוכה בהתקנת גלריה בגודל ובגובה השונה מהמותר עפ"י תקנות התכנון והבניה.

אפשר לעיין בבקשה באגף לפיקוח ורישוי על הבניה, בבנין העיריה, רח' ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה', בין השעות: 08.00—11.30.

המעונין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.

איתמר ינובייץ
מהנדס העיר

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה להיתר תוספת/בניית מגורים לבית על חלקה 357 בגוש 8274 רח' הולנד בחריגה, כהקלה: עד 6% בניה ו־60 ס"מ בקו בניין אחורי את התכמ"ס 105/88 ות.ב. 6958.

את התכנית ניתן לראות במשרדי הוועדה.

התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי,
יו"ר הוועדה המקומית

הודעה
מרחב תכנון מקומי „שורקות"
חוק התכנון והבניה
תשכ"ה—1965

בהתאם לסעיף 149 לחוק, הרינו מודיעים בזאת, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה „שורקות" בקשה למתן הקלה בגוש 3643 מגרש 53 נטעים.

מהות ההקלה:
1. הגדלת שטח כסוי קרקע במסגרת 6% המותרים.
2. הגדלת % בניה במסגרת 3%.

כל מי שיש לו התנגדות להוצאת ההיתר הנ"ל, רשאי להגיש התנגדותו המנומקת בכתב תוך 14 יום מפרסום הודעה זו, למשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה „שורקות" דאר גבעת ברנר 60948.

ציון כהן, יו"ר הועדה המקומית שורקות

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
הגליל המזרחי טבריה
הודעה
לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה בקשה להיתר בניה להקמת מרכז לחלוקת דואר בגוש 15412 חלקה 8 בעילבון.

מהות החריג — מרכז דואר באזור מגורים.

כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל יואיל להגישה לועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

סעיד ע. חק, יו"ר הועדה

פקודת החברות (נוסח חדש) — הודעה על קבלת החלטה מיוחדת
לפי סעיפים 25 ו־26 לפקודת החברות (נוסח חדש) התשמ"ג—1983
של החברה: ג'ינה בן בע"מ ח.פ. 51־120606־2

חברת ג'ינה בן בע"מ מתכבדת בזה למסור הודעה כי ביום 11.3.88 באסיפה כללית שלא מן המנין שנתכנסה כדין, נתקבלה החלטה הבאה על שינוי תזכיר החברה כהחלטה מיוחדת: סעיף 2 לתזכיר החברה יבוטל ובמקומו יבוא סעיף 2 חדש כדלקמן:
2. המטרה שלשמה נוסדה החברה:
תווך לענייני ביטוח בכפוף להוראות חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשמ"א—1981 ולרבות כל פעולה המותרת על פי חוק זה.

א. דרורי, יו"ר האסיפה

מדינת ישראל
חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי גולן
הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965 כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הצפון ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה גולן שבקצרין רמת הגולן הופקדה תכנית מפורטת הנקראת תכנית מפורטת מס' 6739, מצפה גדות ביחד עם התשריט המצורף אליה ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית כמסומן בקו כחול בתשריט:

עיקרי מטרות התכנית: א. קביעת יעודי שטח התכנית, ב. קביעת הוראות בניה ושימושים בשטח ותנאים למתן היתרי בניה.

כל המעוניין בתכנית רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקבלת קהל.

כל המעוניין בקרקע ובכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע ע"י התכנית וכן מוסדות הועדה מקומית שבתחום התכנון שלה כלול בתחום התכנית, או גוף אחר הזכאי, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לתכנית במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה האמורה.

[illegible] 9.12.1986 עמרם מצנע, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה [illegible]

טלוויזיה

08.00 עד כאן, חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 תלמוד — שניים אוחזין, מי מפחד מארמית (כ). 08.40 מסך לספרות (יסודי) השליט וצילו (כ). 09.00 אנגלית ו'. 09.20 השעה שלנו, דירה להשכיר (כ). 10.00 שעת כושר. 10.10 אנגלית ו'. 10.30 פרפר נחמד, מברשות. 11.00 חשבון ה', כפל בשברים. 11.15 צרפתית, על יסודי. 11.30 גיאוגרפיה כללית (ה'־ו') גאנה, מוצרים ראשוניים. 12.00 ספרות (ו'־ט') בוץ' והשמרטף. 12.25 אנגלית ט'. 13.00 אנגלית י'. 13.30 היסטוריה כללית: ביסמרק, בדם וברזל. 14.00 עד כאן, חדשות קול ישראל. 14.05 האוניברסיטה הפתוחה: 1. צומח וצמחים: מפרת לורע; 2. פסיכולוגיה בחינוך: אינטליגנציה (משכל); 3. עולם הכימיה: מבנה גבישי. 15.00 גברת פלמלה. 15.10 רחוב סומסום. 15.40 שעת כושר. 15.50 מאתיים שניות להרשמה לבחינות בגרות. 16.00 הקוסם מארץ עוץ, פרק 6. 16.20 כך היו חיינו, פרק 4. 16.40 40, עד כאן, מגזין יומי כולל מידע היסטורי, מ־40 שנות מדינת ישראל. 17.00 ערב חדש, מנחה דן מרגלית. 17.30 סדרה שבועית חדשה „היה או לא היה..." והרפתקאות של אנשים מיוחדים במקומות מעניינים בארץ. הפרק הראשון: „סאלח ויותם". 17.40 „בחזרה לאי המטמון" הפרק השני: „מרד". 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 „רוצה פתרון" (ערבית). 18.45 „חידושים והמצאות" (ערבית). 19.00 יומן השבוע (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 „עד פופ" מגזין לפופ ולבידור מנחים: מיכל ניב ואברי גלעד. 21.00 מבט לחדשות. 21.35 „לקראת שידור". 21.50 „שושלת" (ראה הפניה). 22.40 „מצב הרוח" מגזין דו־שבועי לענייני תרבות ואמנות בתכנית משולבים מופעים, ראיונות ושיחות בתחומים אחרים. מנחה: ירון לונדון. 23.30 „קלי קלות" שם הפרק: „בכורת השטן". 23.55 פסוקו של יום, חדשות [illegible]. 18.30 [illegible]. 19.00 „אורחי התורה בבריכת הדגים" ציפורים המגיעות לארצנו מאירופה. 19.30 תצפית: 1. רובוטים בתעשייה; 2. שימוש ברובוטים בישראל; 3. תכנון וייצור. 20.00 „מסע אל האמנות המודרנית" פרק שישי: „הבעה בת־זמננו". 21.00 להיטים לוהטים. 21.30 הגיטריסט פת מטני בהופעה חיה. 21.50 שירה מזרחית.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 צלילי בוקר. 07.09 בהאזנה נינוחה, מוצרט: סימפוניה קונצרטית ק. 297 ב' במי במול מג'ור; מנדלסון: קונצ'רטו ברה מינור לכנור ותזמורת. 09.00 קונצרט בוקר; ראבל: קונצ'רטו בסול לפסנתר ותז; דיליוס: מוסיקה מתוך המערכה הראשונה והשניה למחזה חסן; צ'ייקובסקי רומאו ויוליה; דבוז'ק: אגדות אופ. 59, פסנתר 4 ידיים; בטהובן: סונטה מס. 9 לכנור ופסנתר קרויצר. 11.57 פינת השיר, משירי אריה סיוון. 12.00 אמנים באולפן, אילונה וינצר: פסנתר, אליהו שולמן־כנור; באך: פרלוד ופוגה בסה דיאז מינור; היידן: [illegible]; ליסט: סונטה מס 104 של פטרארקה לכנור ולפסנתר, אופוס 111 ויינרו סונטה בסה דיאז מינור. 13.05 בהאזנה נינוחה: ראבל: קברו של קופרן (אקדמיית סנט מרטין/נ. מרינר); גריג: מחולות סימפוניים (תזמורת סימפונית גוטנבורג/נ. יארבי); שומאן: קונצ'רטו בלה מינור, לצ'לו ולתזמורת (מ. מייסקי/הפילה. הוינאית/ל. ברנשטיין); צ'ייקובסקי: סימפוניה מס' 2, ברו (תז. סימפונית של בריה"מ/י. סבטלאנוב). 15.00 מוסיקה כאן ועכשיו, מיצירות מרק קופיטמן. 16.00 מוסיקה ליום ראשון ויליאם ברד. מיסה לחמישה קולות (הסקולארים של תאליס/ פ. הנרלי) ריקטר דומינוס (תזמורת באך משטוקהולם / אנסמבל הברוק מרדוסיי/נגהולם); שוברט. מיסה גרמנית, עם האפילוג אבינו שבשמים (מקהלת רדיו בווריה/ גרגוריו אלגרי: מיזררה (מקהלת קינגז קולג' מקיימבריג' / סטיבן קליבורי). 18.00 החידון המוסיקלי (ש"ח). 19.00 מוסיקה קלאסית קלה. 20.05 אינטרלוד. 20.27 פינת השיר. 20.30 הקונצרט הקאמרי השבועי, התז. הקאמרית ע"ש פרנץ ליסט (פסטיבל ישראל 1987): [illegible]. 22.30 מן המקורות, [illegible]. 23.00 מחזור יצירות: [illegible] מוסיקה קאמרית [illegible].

רשת א'

07.30 רדיו־קל. 08.05 חגה עם בני הורל. 09.05 [illegible], שיחות מידע. [illegible]

10.05 שיריקוד, מחולות ושירים. 11.05 פניני בוקר, מגיש: גדעון הוד. 12.05 מעורב ירושלמי. 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.06 בראש צעיר מגזין יומי לילדים. 15.30 האוניברסיטה המשודרת. צרפתית למתקדמים (שעור מס' 54). 16.05 רדיו־עשרה, מגזין נוער. 17.10 צבעי הקשת: מביאה לשידור: בתיה כהן, „ממזרח ממערב וגם משלנו". 18.06 מינחת ערב. 19.05 סיכום המשנה היומית. 19.30 שידורים לעולים. 22.05 תפוח ועץ, תכנית על הקשר בין הורים לילדיהם, עורכת ומנחה: רבקה מיכאלי בהשתתפות ד"ר עמירם רביב, פסיכולוג חינוכי־קליני: מוכנות לבית־הספר, מי עולה לכיתה א'.

רשת ב'

07.00 הבוקר הזה. 08.05 עושים עניין. 09.05 ביקור בית, עם רבקה מיכאלי. 10.05 כל צבעי הרשת עם יואב גינאי. 12.10 אלף־אלף ב־בית, עם אהוד מנור. 13.05 בחצי היום, חדשות ופזמונים. 14.06 לראות או לא לראות, יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 בת צחוק, הווי והומור. 15.05 שירים ושעורים. 15.55 קראתי ספר, קוראים ממליצים. 16.05 יומן כלכלה. 16.30 על מספרים ואנשים, מגזין המשק והחברה. 17.05 רגעי קסם. 18.06 בעין נוגעת, שאלות וסוגיות במחלוקת. 18.45 היום בספורט. 19.00 היום הזה. 19.35 עם ישראל, מוסף לעניינים יהודיים בעולם. 20.05 אומר בשבחין. 22.05 בינינו לבין עצמנו, שיחות עם מאזינים. 00.15 להאזין בחלום, שירים לסיומו של יום.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת, מושגי יסוד בכלכלה, הממשלה והקציבה. מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 06.30 פוקחים עין. 07.07 שבע אפס שבע, עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 אילה בוקר, עם אורלי יניב. 10.05 עשר, שירים עבריים. 10.55 לא סמים, פינה יומית. 11.05 נכון לעכשיו עם רפי רשף. 13.05 דו רה יומי, עם רובי לנץ. 13.55 40 לאחור, סיפור היום בתש"ח עם דודו דיין. 14.05 פגישה יומית, עם יצחק בן־נר. 15.05 שירים לחג עם ארז טל. 16.05 ארבע אחר הצהריים. 16.54 באופן מילולי, פינתו של אבשלום קור. 17.00 ערב טוב ישראל. 18.05 שעה קלה על כלכלה. 18.45 חמש עשרה קטנות. 19.00 מבזק ידיעות. 19.05 רדיו ספורט מגאזין ספורט. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 בעיקר מוסיקה. המכללה המוסיקלית המשודרת של גלי צה"ל. יואב קוטנר מגיש הרצאה בנושא קול ההתחלות־דרך לגיבוש הצליל של מהפכני הפופ. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת. מושגי יסוד בכלכלה, הממשלה והקציבה. מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 22.05 על הדבש ועל העוקץ. 22.55 לא סמים, פינה יומית. 23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. 23.55 שיחת חצות עם פרופ' רות בן־ישראל, סגנית דיקן הפקולטה למשפטים באונ'. 00.05 ציפורי לילה משוחחות, עם דודו טופז המשוחח עם מאזינים בטלפון. 02.00 לא רוצים לישון. 05.00 צלילי בוקר [illegible]. 20.05 צו"ש תוכנית יומית לחיילים. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 הפסקת עשר עם מיכל ניב. 23.05 הכל זורם ג'או עם רובי לנץ.

רשת ג'

06.04 בחזרה לאושר להיטים ותיקים. 07.07 שיר בבוקר בבוקר. 09.05 גימלים, עם מיכל שמואלי. 10.05 דברים טובים. 11.05 שבעים מי יודע? 12.05 אהבה יומיומית עם יוסי סיאם. 13.05 רק בימי חול עם מנחם פרי. 14.06 לי ולך שיר וברכה. 15.05 חרש, חריש ומתורש. 16.05 הצגה יומית עם יקיר אביב. 18.06 מצעד הפזמונים הלועזיים. 21.05 ארוס עתיק עם מיכל שמואלי. 23.05 הלילה הוא שירים.

קולנוע

תל־אביב
9.30 ,7.15 ,4.30
אסתר: אבא רד ממני 9.40 ,7.15 ,5
אורלי: חיזור גורלי 9.30 ,7.15
בן־יהודה: חיזור גורלי 9.30,7.00 ,4.30
גת: הקיסר האחרון 9.00 ,6.00
גורדון: יופיו של החטא 9.30 ,7.00
דקל: חסור 9.30 ,7.00 ,5
דרייב אין: ללא מוצא 7.45
הוד: תגובה קטלנית 9.30 ,7.15 ,5
לימור חורש: ללא מוצא 9.30 ,7.15 ,4.30
סינמה 1: סגור לרגל שיפוצים
סינמה 2: סגור
פאר: ת"א לוס אנג'לס 9.30 ,7.30 ,5
פריס: יהושע יהושע 9.30 ,7.15 ,2 ,12
רב־חן:
חן 1: מעקב צמוד 9.50 ,7.30 ,5
חן 2: תרגילים כתיות 9.45 ,7.25 ,5
חן 3: אי אפשר לקנות אהבה 9.45 ,7.40 ,4 ,2 ,11
חן 4: יום במלכות 9.45,7.40,5 ,2 ,11
חן 5: משחק הלבבות 9.40 ,7.30 ,5 ,2 ,11
שחף: הזעקה לחופש 9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: צרק המלדה 9.30 ,7.15 ,5
תכלית: עשבי בר 9.55 ,7.00 ,4.30
לב 1: חופשה בכפר 10.00 ,7 ,5 ,3
לב 2: מלאכים בשמי ברלין 9.50 ,7.15 ,4.30 ,2
לב 3: מגדל הרכורים 10.00 ,8 ,5 ,2
לב 4: טסטוסו 30 10.00 ,7.50 ,5 ,3
מוזיאון ת"א: עיניים שחורות 7.00 ,9.00

רמת־גן
ארמון: נרין 9.30 ,6.40 ,4
לילי: יופיו של החטא 9.30 ,7.15
רב־גן:
גן 1: מעקב צמוד 9.40 ,7.20 ,5
גן 2: ללא מוצא 6 ,9
גן 3: ריקוד מושחת 9.40 ,7.30 ,5
גן 4: מעקב צמוד 9.15 ,6.15

ירושלים
אדיסון: הזעקה לחופש 9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: לילה מגניב 9.15 ,4.30
רון: חסור 9.00 ,7.00 ,4.30
בית אגרון:
מסע אלונקות 18.00
מלך ליום אחד 19.45
רנפות 21.30
כפירו: חיזור גורלי 9.30 ,7.00 ,4.00
אורגלי: מעקב צמוד 9.00 ,7 ,4.30
מיטשלו: כתום הגוף 9.00 ,7.00
סמדר: נערות עובדות 9.15 ,7.00
חבירה: סגור לרגל שיפוצים
עדן: אבא רד ממני 9.00 ,7 ,6.30
תיאטרון ירושלים:
תקוה ותהילה 21.45 ,18.45

חיפה
אורה: אורות הכרך 9.15 ,7.00 ,4.30
חן: אבא רד ממני 9.00 ,7.00 ,4.30
עצמון 1: חיזור גורלי 9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 2: ועם של כבוד 9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 3: זעקת הבשרים 9.15 ,7.00 ,4.30
רון: הזעקה לחופש 9.00 ,6.30 ,4
אורלי: יופיו של החטא 9.15 ,6.45
קרן אור אמפי־דשא:
ת"א לוס אנג'לס 9.15 ,7.00
פאר: הסורצת מסן פרנסיסקו 9.30 ,7.30 ,5.00

נתניה
שרון: ת"א לוס אנג'לס 9.15 ,7 ,5

חולון
סביון: חיזור גורלי 9.30 ,7.15 ,5
מגדל: הקיסר האחרון 9.00 ,6.00
ארמון: ת"א לוס אנג'לס 9.30 ,7.30 ,5

בת־ים
עצמאות: חיזור גורלי 9.30 ,7.15 ,5

הרצליה
דוכל: מלתעות 4 9.30 ,7.15 ,5.00

פתח־תקוה
היכל 1: חיזור גורלי 9.30 ,7.15 ,5
היכל 2: הזעקה לחופש 9.30 ,7.15 ,5.00
היכל 3: שגעון בחלל 9.30 ,7.15

עפולה
מוטהריו: קבר הבאורים 9.00

ראשון־לציון
רון 1: חיזור גורלי 9.30 ,7.50
רון 2: זיווג משמים 9.30 ,7.30

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים - הנביאים 3

חולון
אהרון - הפין 52
עין יהב - עין יהב 2

ירושלים
אליטן - ישעיהו 10

נתניה
קופ"ח - ברודצקי 51

פתח־תקוה
אסותא - ברון הירש 21

רמת־גן
סינצי - חיבת ציון 43

תל־אביב
כס - פרישמן 66
קופ"ח אקסלרוד 7

חיפה
יבנה - אבן סינא 7

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה
● ביה"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
שערי צדק - פנימית
הדסה ה"צ - נשים
הדסה ע"כ - ילדים, אורטופדיה, עיניים, א.א.ג.
ביקור חולים - כירורגית

מוקד קופ"ח כללית
המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'־ה' בין 08.00—20.00, בימי ו' 08.00—15.00. טלפונים: 03־433300, 03־433500.
יד ביד - ערוץ קשבת בטלפון לילד ולנוער - קו לנוער במצוקה
ירושלים - 02־243358
ת"א - 226027 (24 שעות)
חיפה - 04־229488 (11.00—20.00)
גליל מערבי - 04־922222
קו פתוח להורים במצוקה
בימי ב' ו־ד' - טל. 232732.
„קו פתוח" - ערוץ קשבת לילדים ובני־נוער: 03־221880 (24 שעות).

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שלוד
הקשתי לרפואת שיניים בישראל
בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות 21.00—23.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות 24.00—18.00. בשבתות ובחגים בין השעות 15.00—21.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ג', טל' 523566, פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00—9.00, אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א', טל' 294869, 03־281822.

מרכז סיוע לנפגעות אונס
לרעננה ואיזור השרון, טל' 052־32432 בימים א'—ה' בשעות 21.00—17.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02־237171
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113
ער"ן חיפה — טל' 04־672222
ער"ן כרמיאל (גליל מערבי) — 04־988410
ער"ן נתניה — טל' 053־335316
ער"ן כפר־סבא — 052־913999
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111

סילוק מוקשים
מוקד [illegible] למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111, לוד/רמלה — 101, טל' 08־221022; עפולה — 101, טל' 065־93334; טבריה — 101, טלפון 04־931401, נהריה — טל' 04־823333, בת־ים — טל' 551111, באר־שבע — טל' 057־74767, שח"ל בגוש דן, טל' 03־338848.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה - טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת - טל' 100, אילת - 244; חדרה - 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'־ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30
מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'־ה': 7.00
מתל־אביב לחיפה:
בימים א'־ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16 [illegible]
10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00 [illegible] 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00
מתל־אביב לנהריה:
בימים א'־ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00
מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'־ה': [illegible]
11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.40, 16.30, 17.30, 19.30
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30 [illegible] 10.00, 12.30, 13.30, 14.30
מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'־ה': 6.30, 8.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.30
בימי ו' וערבי חג: 8.05, 10.35
[illegible]

טלקס

● האיש שירכיב כתר לאריה

האיש שבא ביום ו' בצהריים במטוס אל על מלונדון כדי להכניס את ראשו ללוע הארי הוא ד"ר פטר קרטז, רופא שיניים וטורינר, שהוזמן לטפל בגורילה ובאריה של הספארי ברמת גן. האורח הביא איתו ציוד שמשקלו 180 קילוגרם. חברת „אל על", במחווה מיוחד למען החיות, הטיסה את המטען בלי לגבות דמי משקל עודף.

● כוחות הביטחון הוזעקו בגלל עורבא פרח

כדורים פורחים המחוממים באש ששיגרו תלמידי י"ב ממוסד הרי אפרים הזעיקו ביום שישי את כוחות הביטחון.

בשעה 6 אחר הצהריים הבחינו שני מגדלי יענים ממושב היוגב, ליד צומת מגידו, בשלושה בלונים מוארים בשמים. השניים הזעיקו את המשטרה, והתעורר חשש לפיגוע חבלני. למקום הוזעקו כוחות הביטחון שהגיעו במהירות. יחידה נבחרת, מג"ב וקצינים בכירים סגרו את האיזור כולו לשעתיים, ואז התברר כי תלמידי י"ב במוסד הרי אפרים הפריחו שישה כדורים פורחים ששלושה מהם נסחפו ברוח.

מנהלת המוסד, אמרה, כי היא מצטערת על שההיבט הביטחוני לא עלה על דעתם של המשגרים. מהמשטרה נמסר, כי אי תיאום האירוע ע"י הנהלת בית הספר הוא שגרם לאי ההבנה.

שלמה גלזר

● א. בורג רואיין ב„קול קהיר"

אברהם בורג, מראשי אגודת „שורשים" הפועלת בחסות משרד החינוך והתרבות, היה בסוף השבוע אחד הישראלים הבודדים שרואיינו לאחרונה בשעה העברית של „קול קהיר".

בורג רואיין על ידי אחד מכתבי התחנה בעת ששהה בקהיר עם משלחת של „שורשים". המשלחת השתתפה בסמינר ישראלי־מצרי במרכז האקדמי הישראלי.

בורג סיפר שהתרשם מאד מהידע של הדור הצעיר במצרים על ישראל, והשמיע את דעותיו בזכות מהלך מדיני ליישוב הסכסוך בשטחים.

בורג ציין לשבח את קבלת הפנים החמה שבה נתקבלה המשלחת הישראלית בקהיר, למרות האירועים בשטחים. במשלחת היו גם פרופ' אבי רביצקי, ד"ר חננאל מאק ומר ישראל כהן. (שע"ה)

רוני מרקוס נידון לשישה חודשי מאסר בפרשת ההתעללות ב„רוחמה"

חמישה עובדים אחרים נידונו למאסר על תנאי עד שישה חודשים, ולקנסות ● השופט: אף אחד מהנאשמים לא הביע חרטה

ניצה ריימן

12 חודשי מאסר מהם שישה בפועל ו־2,500 שקל קנס הטיל בית משפט השלום בכפר סבא על רוני מרקוס שהורשע בתקיפת חוסים במוסד למפגרים „רוחמה" בכפר סבא. על חמישה עובדים אחרים הוטלו קנסות של 500 עד 1,500 שקל ועונשי מאסר על תנאי.

משפטם של עובדי „רוחמה" ארך יותר משנה. השופט, יהודה פרגו, המליץ למנות ועדה מקצועית שתיתן דעתה על דרך קבלת העובדים למוסד, על מצוקת כוח האדם השוררת בו ועל העסקת עובדים לא מקצועיים, והגדרת תפקידי המטפלים והמדריכים.

בגזר דינו אמר השופט כי שימוש בכוח ככלל אינו יעיל ואינו רצוי כדרך חינוך ובוודאי לא נגד חוסים. אלימות אסורה בכל מקרה, ושימוש באלימות כלפי חוסים חמור שבעתיים בעיקר כאשר הוא הופך לשיטה ודרך טיפול מקובלת. חוסים במצבם מתקשים להגיב ואינם מסוגלים להתלונן ולזעוק על יחס אלים כלפיהם. השופט התרעם על „קשר השתיקה" של עובדי המוסד, ועל הניסיונות לחפות ולהסתיר אירועים חריגים. „אף אחד מהנאשמים לא הביע חרטה על מעשיו, אחרי הכרעת הדין", אמר השופט.

השופט ציין כי אלמלא הושתלה במוסד סוכנת משטרתית סמויה, ספק אם היתה התנהגות חריגה זו מגיעה לידיעת הציבור. כל הנאשמים, פרט לזכיה ותד, הושעו או פוטרו מעבודתם. בית המשפט הטיל קנס של 1,500 שקל ומאסר ארבעה חודשים על תנאי על מזל אוחנונה, ואליס סויסה, 2,500 שקל ושישה חודשים על תנאי על מריאנה גנץ, 500 שקל על זכיה ותד, ו־2,000 שקל ושישה חודשים על תנאי על מחמוד נסיראת.

על רוני מרקוס שהורשע באלימות עד כדי התעללות, הוטלו 12 חודשי מאסר מהם שישה בפועל ו־2,500 שקל קנס.

לאחר המשפט טענו כמה מהעובדים שהורשעו, כי השימוש בכוח הוא חיוני במגע עם מפגר קשה העלול לסכן את חייו ואין כל דרך אחרת למנוע ממנו לפגוע בעצמו.

שיהיה לבריאות

שר האוצר, משה נסים, ושרת הבריאות, שושנה ארבלי אלמוזלינו, שיש ביניהם עימות חריף במשבר במערכת הבריאות, נאלצו להחליף לחיצות ידיים בטקס פתיחת הוועידה השביעית של קופת חולים „מכבי", „בתיווך" מנכ"ל הקופה, רפי רוטר (צילום: ישראל טאו)

החרם על תפוחי העץ מסכן פרנסת הדרוזים

יהודה צור

מגדלי תפוחי עץ דרוזים ברמת הגולן הביעו חשש לגורל פרנסתם של 14 אלף הדרוזים בארבעת הכפרים בגולן, אם תמומש החלטה שהתקבלה ביום חמישי האחרון על־ידי נציגי איגודים, מועצת הפירות, תנובה, וסוחרים גדולים בתל־אביב להחרים את תוצרת תפוחי העץ שלהם.

טהר אבו סאלח, אחד משלושת הבעלים של בית אריזה ובית הקירור הגדולים ביותר של הדרוזים בגולן, „פרי חרמון", אמר אתמול, שהוא שמע על ההחלטה שהתקבלה ביום חמישי עוד לפני כן אך לדבריו לא האמין שאכן תתקבל. „לא יתכן שאנשים נחמדים כמו אלה המופקדים על ענף הפירות והשיווק יפגעו בפרנסתם של אלפי דרוזים אשר תפוחי העץ מהווים את מקור הכנסתם הכמעט יחידי", אמר.

ברמת הגולן נטעו הדרוזים עד היום כ־14 אלף דונם, בעיקר בשנתיים האחרונות — כ־30 אחוז מכלל שטח תפוחי העץ בישראל. והמגדלים טוענים שהם גורמים להרס הענף. בתגובה מסרו אתמול מגדלים דרוזים, שלמעלה ממחצית הנטיעות עדיין לא נושאות פרי, והם ינסו למצוא פשרה, להציע גידולים חליפיים כגון כרמים ורובדבנים.

ילד נפצע מהתפוצצות זיקוק

יואב אביב

ילד בן 9 נפצע בידו מהתפוצצות זיקוק, אתמול בצהריים. שיחק הילד עם שני חבריו בבסיס עזוב של צה"ל, בעיירה נשר שליד חיפה. אחד הילדים נטל מסמר, הכניס כפיקת הזיקוק וזה התפוצץ. הילד הועבר לבית החולים רמב"ם, שם קיבל טיפול רפואי ושוחרר לביתו.

בבית המשפט המחוזי בירושלים
תיק הצהרות מוות מס. 12/88

בעניין: חוק הצהרות־מוות תשל"ח—1978.

ובעניין: הצהרת מותה של הנעדרת טרודה אוסטרה.

הודעה

להוי ידוע כי אסתר אוסטרה, ת.ז. מס. 0500773־ס, מ־שדרות חן 66, רחובות, פנתה אל בית המשפט המחוזי בירושלים בבקשה להצהיר על מותה של טרודה אוסטרה שנעלמה ומשערים שהיא מתה וכי בית המשפט ידון בבקשה הנ"ל ביום 20.6.88 בשעה 08.30.

וזה תיאורה של טרודה אוסטרה לפי הצהרת המבקשת:

1. מקום לידתה ותאריך לידתה — וינה, אוסטריה, 1913.
2. מקום מגוריה הרגיל — וינה, אוסטריה.
3. מקום מגוריה הידוע האחרון — וינה, אוסטריה.
4. אזרחותה — אוסטרית.
5. התעסקותה — פקידה.
6. התאריך הידוע לאחרונה שבו נראה היה ש־טרודה אוסטרה עדיין בחיים והמקום שבו נמצאה או — צרפת; התאריך 14.06.42.
7. השמות והכתובות של בני משפחתה הקרובים ביותר — אסתר אוסטרה, גיסתה, (אשת אחיה, שלום (פריז) אוסטרה, ז"ל), שדרות חן 66, רחובות.
8. סימנים אחרים — אין.

כל מי שיש לו ידיעות על טרודה אוסטרה מתבקש בזה להמציאן לבית המשפט, או לכל נציגות דיפלומטית של מדינת ישראל, בין בכתב ובין בע"פ, לכל המאוחר חמישה־עשר יום לפני מועד הדיון הנקוב לעיל, וכל אדם מעוניין הרוצה להתנגד להצהרת המוות יתייצב לפני בית המשפט במועד הנקוב לעיל, אם בעצמו (אם על ידי באי־כוחו), וינמק את התנגדותו, או ימסור לבית המשפט הצהרה בשבועה שניתנה על ידיו שבה יפורטו טעמי ההתנגדות, או ימסור הודעה בפני נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל שבה יפרט את טעמי ההתנגדות, שאם לא כן יתן בית המשפט החלטה כטוב בעיניו.

תאריך: 24.2.88 ד"ר אליהו צ' בן זמרה, רשם

שוער הפועל זכרון יעקב נדקר בקטטה לאחר המשחק

יואב אביב

דוד מלכה, שוער קבוצת הכדורגל הפועל זכרון יעקב, מליגה ג' נדקר אתמול בבטנו בסיום משחק בין קבוצתו לקבוצת הכדורגל של הכפר יפיע. המשחק הסתיים סמוך לשעה חמש אחה"צ בנצחון זכרון יעקב.

מיד לאחר סיום המשחק פרצה במקום קטטה בה נטלו חלק כ־120 איש, שחקני שתי הקבוצות ואוהדיהם. השוער, נדקר בכלי חד והועבר לבית החולים הלל יפה בחדרה, שם קיבל טיפול רפואי ושוחרר.

משטרת זכרון יעקב הפרידה בין הניצים ועצרה שניים מאוהדי זכרון־יעקב ואת השוער שנדקר, וכמו כן שני שחקנים ואוהד של הקבוצה מיפיע.

התביעה: הוא אמר „אם תרצי או לא תרצי" — ואנס

יואב אביב

„אם תרצי או לא תרצי, אני יעשה לך את זה", אמר, לטענת התביעה, נאסר עבדאללה נאסר, לצעירה שאותה הסיע ברכבו. עו"ד אמירה רינגר, מפרקליטות מחוז חיפה טענה בכתב אישום שהוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה, כי הנאשם נסע בטנדר פז'ו לפני כשבועיים ונסע בכביש שפרעם־אחיהוד למרות שרשיונו נשלל. הוא אסף טרמפיסטית בדרך סטה לחורשה בצד הדרך וביצע בטרמפיסטית מעשים מגונים.

הצעירה, התחננה שירפה ממנה, וסיפרה לו שהיא בתולה, וניסתה לברוח, הוא רדף אחריה במכוניתו, תפס אותה ואנס אותה. התובעת מייחסת לנאשם עבירות של אונס, מעשה מגונה בכפייה, ונהיגה בזמן שלילה.

מעלית ושמה תשוקה

זהבה מוזס

בית משפט השלום ברחובות גזר בסוף השבוע שלושה חודשי מאסר בפועל ותשעה חודשי מאסר על תנאי על יוסף בן אליהו מאשדוד, שהורשע בביצוע מעשים מגונים בנערות בראשון־לציון. בן אליהו (25), נשוי ואב לילד, הורשע כבישוק נערה בת 16 במעלית, על שפתיה, במקרה אחר עלה במעלית עם חיילת, הצמידה לגופו, וחיבקה בניגוד לרצונה. בשני המקרים הנערות התנגדו, והנאשם נמלט.

עם מעצרו נשלח לבקשת עורך דינו, דרור מקרין, להסתכלות. רופאיו קבעו שהוא יכול לעמוד לדין, אך המליצו להחזיקו בתקופת מאסרו במחלקה פסיכיאטרית, כדי שעם שחרורו יהיה לאחר טיפול נפשי מתאים. לבית המשפט הוסבר, שהוא סובל מדחפים מיניים מורחקים, המתפרצים כשהוא במשבר. הנאשם פוטר באחרונה מעבודתו.

שוטר חשוד שהרג אשה בתאונת „פגע וברח"

יואב אביב

שוטר מבית המעצר קישון, נעצר אתמול לשבעה ימים כחשוד בגרימת תאונת פגע וברח, ביום חמישי בבוקר במבואות חיפה. בתאונה נהרגה חנה גריאשווילי מקריית־ים.

נציג המשטרה טען כי השוטר נסע במכונית הסובארו שלו בדרך בר־יהודה, מול בית החרושת „הורע", כשלפתע חצתה האשה את הכביש, שלא במעבר חציה.

מכונית הסובארו פגעה באשה, שנהרגה במקום. נציג לשכת התנועה, רב־סמל בכיר הרמן שוריץ, אמר לשופט, סאלים ג'ובראן, כי השוטר לא עצר להגיש לקשישה טיפול. מכוניתו של השוטר נתפסה בשעות הערב של יום חמישי והוא נעצר. השופט נענה לבקשת החשוד, ואסר לפרסם את שמו.

להכרתנו רעיה רמן ובני משפחתה
משתתפים באבלכם במות האם
רחל שפריר (בבה)
בית מעבורות

לתרזה תור ולמשפחה
משתתפים באבלכם הכבד במות
האם
קיבוץ נגבה

מועצת העתונות
אבלה על מות
ד"ר יהושע רוטנשטרייך
נשיא המועצה ומממניחי יסודותיה
ומביעה השתתפותה בצער המשפחה

חיל האוויר תקף בסיסי פת"ח במחנות פליטים ליד צידון

אבי בניהו, אורי הורוביץ, עתי"ם

קצין בפת"ח מצביע על המבנים שנהרסו בתקיפת חיל האוויר (צילום: אי.פי.)

מטוסים של חיל האוויר תקפו אתמול בצהריים, חמישה בסיסי מחבלים ממזרח לצידון. דובר צה"ל מסר, כי כל המטוסים שבו בשלום לבסיסם, והטייסים דיווחו על השמדה מלאה של המטרות.

הדובר מסר, כי המטרות שהותקפו שימשו כבסיסי תכנון ויציאה לפיגועים נגד ישראל. והם שייכים לפלג ערפאת של ארגון הפת"ח.

התקיפה נמשכה כשעה, בין אחת לשתיים.

העדים ומקורות פלשתינים מסרו, כי ארבעה מטוסים ביצעו את התקפה בשני שלבים, על עמדות הפת"ח במחנות מיאמיא ועין אל חילוה. בעין אל חילוה נהרסו שני מבנים של הפת"ח, בני שתי קומות. עננים כבדים של עשן שחור עלו מן המוצבים, ואמבולנסים חשו לאתרי הפיגוע.

מקורות מסרו, שבהפצצה הפציצו שני מטוסים כ־10 טילים ארבע מפקדות השייכות לפת"ח. לפי מקורות אלו שמונה נהרגו בהפצצות, אך ייתכן שיתגלו גופות נוספות מתחת להריסות.

תקיפת חיל האוויר האחרונה בדרום לבנון בוצעה לפני חודשים וחצי, אך בינתיים חוסלה סירת מחבלים בצפון, ועוד חוליה חוסלה בדרך לפיגוע מיקוח, קטיושות נורו לגליל וגם הפיגוע באוטובוס קמ"ג בוצע ע"י הפת"ח.

רצ ניצחה ב„בחירות" ב„עירוני ה'"

דורית גבן

בבית הספר העירוני ה' בת"א נערכו „בחירות", שבהן השתתפו 350 תלמידי כיתות יא' וי"ב. לפני ההצבעה הופיעו לפניהם נציגים של מפלגות שונות, ביניהם ח"כ אברהם כ"ץ־עוז („העבודה"), ח"כ צבן (מפ"ם), ח"כ שריד (ר"צ), ח"כ איתן (ליכוד), ח"כ גאולה כהן (התחיה) ח"כ רובינשטיין (המרכז) וח"כ רפאל איתן (צומת).

תוצאות הבחירות היו
רצ — 29.3 אחוז; מערך — 27.4; ליכוד — 13.2; התחיה — 7.5; צומת — 6.9; מפ"ם — 5; מרכז — 3.8; אומץ כ"ך — 0.3; ונמנעים — 4.4.

שבוע קודם לכן התקיימו בחירות באותו בית ספר, והתוצאות היו שונות. הבחירות המוקדמות התקיימו לפני שנציגי המפלגות הופיעו לפני התלמידים. בבחירות המוקדמות קיבל המערך 41.2 אחוזים. אצל הליכוד לא היה שום הבדל בין שתי הצבעות. רצ קיבלה בבחירות המוקדמות 18.7 ואילו התחיה 9.3. מי שעלו לאחר הופעת נציגיהן היו מפ"ם וצומת.

מתנדב חולץ מנחל בגולן

יהודה צור

צוות חילוץ „הגולן" בסיוע משמר אזרחי הצליח לחלץ אתמול אחה"צ מתנדב מקיבוץ שמיר שנפל לנחל עורבים בדרום רמת הגולן. הוא נפל מגובה של כ־30 מטר ונחבט בראשו. לאחר כמה שעות הוא חולץ, והועבר לבית־החולים בצפת.

נער תקף תלמידי ישיבה

יואב אביב

תלמידי ישיבה בקרית שמואל הותקפו בשבוע שעבר ע"י נער בן 17 מהקריות. נציג המשטרה טען בבקשה להארכת מעצרו של הנער כי הוא מטיל אימה ופחד על תלמידי ישיבת פרחי־אהרון, ותוקף אותם.

תלונה: התובע יהושע יזם חקירה במשטרה, כדי להפחיד עד תביעה

חיים כהן, שזוכה במשפט עובדי עיריית ירושלים מאשים את התובע בנסיון לשבש הליכי משפט ● הפרקליטות: פעולה בהתאם לנהלים

עתי"ם

חיים כהן יו"ר ועד העובדים בעיריית ירושלים התלונן במרוצת השבוע במשטרה, כי עו"ד ראובן יהושע מפרקליטות המחוז, התובע במשפט ראשי ועד העובדים שהסתיים לפני חודשיים יזם זימונו של עד התביעה, אבנר קול, לחקירה במשטרה שבה הוחשד במתן עדות סותרת בבית המשפט.

בישיבה שערך בית המשפט לאחר מכן מתח השופט, צבי כהן, ביקורת על התנהגותה של הפרקליטות. „התביעה הכללית עשתה מעשה לא ייעשה, כאשר בעיצומה של עדות יזמה את זימונו של עד למשטרה שם נחקר כחשוד במתן עדות שקר ועדות סותרת," קבע. השופט כהן התיר לקול להמשיך בעדותו למרות שזומן לחקירה במשטרה. הוא ציווה להעביר את העתק החלטתו ליועץ המשפטי לממשלה.

חיים כהן שזוכה טוען בתלונתו למשטרה, שעו"ד יהושע, שיבש הליכי משפט כשניסה להפחיד את העד ולהביאו לעדות שתמצא חן בעיני התביעה. הוא גם ביקש להעמידו לדין בלשכת עורכי הדין.

בפרקליטות מחוז ירושלים הגיבו בזעם על צעדיו של כהן. גורמים בפרקליטות מסרו, כי כהן מנסה לנקום בתובע, שפעל לפי הוכחנו המקצועית ולא סטה מהנהלים. בפרקליטות מדגישים שאת ההוראה לזמן את העד קול לחקירה במשטרה נתן פרקליט מחוז ירושלים, ד"ר יוסף בן אור, והוא נוטל עליו את האחריות לכל מה שנעשה בעניין.

פועל נכווה קשה מפיצוץ חומר דליק בדירה בב"ש

פועל בניין נכווה קשה ביום ו' בצהריים מהתפוצצות בדירה בה עבד, ברחוב חטיבת הנגב בבאר־שבע.

מחקירה ראשונה התברר, כי בדירה נעשו הדבקות של חומר סינטטי על הרצפה בתוספת דבק מגע ונוזלים דליקים. נראה שהפועל הדליק סיגריה, והניצוץ גרם להתפוצצות (פיצוץ נפחי), ולשריפה.

עוברי־אורח פרצו את הדלת וחילצו את הפצוע. כוחות משטרה ושני צוותי כיבוי הגיעו למקום תוך דקות ספורות, וכיבו את הדליקה. הפצוע הועבר לביה"ח סורוקה ומצבו הוגדר „קשה עד אנוש".

צלו של הפיגוע באוטובוס קמ"ג מעכיר יחסים בין יהודים לערבים בבאר־שבע

„ערבים רוצחים יהודים ואתם מסתובבים פה? עופו מבאר שבע"

שלי יחימוביץ'

מתיחות רבה בין יהודים לערבים שוררת בבאר־שבע מאז חטיפת האוטובוס ביום שני. בעשרות מקרים הושמעו איומים כלפי ערבים בעיר והמצב מתוח גם היום.

שני ערבים מחצפון, המתגוררים סמוך לביתו של ויקטור רם שנהרג בפיגוע, קיבלו הודעות אנונימיות בנוסח „תפנו תוך כמה ימים את הבניין, [illegible]". שני מורים ערבים, [illegible] בעיירה [illegible], נאלצו לעזוב את דירתם בשכונה ד' בעקבות [illegible] התנכלויות, [illegible].

תושבי השכונה, אבנים הושלכו לדירותם דרך החלון, וקללות ואיומים הושמעו בלי הרף. כל האנשים ששוחחו עימי, לא הסכימו ששמותיהם יפורסמו והם גם חוששים להתלונן במשטרה, מחשש שאז יגברו ההתנכלויות.

מקרים נוספים: נהג מיניבוס בדואי, זכה מאז הפיגוע למטר קללות מתלמידים יהודים שהסיע. „מה פתאום, ערבי מסיע אותנו?" [illegible].

[illegible] בבית החולים סורוקה סיפרה „אני מאושפזת בחדר של [illegible] יהודיה. אחרי האירוע [illegible]

ואמרו — „תראו את הבדואית המסריחה, כולם מחבלים". פעם, כשלא יכולתי לסבול יותר, יצאתי להסתובב במסדרון, ואז צעקו לי, „אחרי כל מה שקרה, איך את מעיזה לטייל לך"".

פקיד בדואי בחברת ביטוח בבאר־שבע, סיפר: „אני וחבר שלי עמדנו בשוק, פתאום בא איש מבוגר ואמר: ,ערבים רוצחים יהודים ואתם מסתובבים פה? עופו מבאר־שבע'. אנחנו שתקנו, ואז הוא ניגש, הוציא אולר [illegible]".

ראש עיריית באר־שבע, משה זילברמן, אמר, כי [illegible] אם אכן קרו מקרים כאלו, הוא יכול להבין את רגשות היהודים, אולם הוא מתנגד למעשים, וחושב שיהודים וערבים צריכים לחיות יחד.

[illegible] עידן, אמר, כי אם הערבים רוצים שתלונתם תיבדק, עליהם להגישה למשטרה ולא לעיתונאים. אין תלונה, האירוע כאילו לא היה, ואין אפשרות לטפל בו. גם דוברת סורוקה, תמי לונגפלד, אמרה כי עד שלא מוגשת תלונה לקצין הביטחון של בית־החולים, אין אפשרות לטפל בחקירה.

עו"ד צמל עתרה לבג"ץ נגד סילוקה מבתיה"ד הצבאיים

עתי"ם

עורכת הדין לאה צמל מירושלים, שלא אושרה להופיע כסנגורית בבתי דין צבאיים, עתרה ביום ו' לבג"ץ נגד שר המשפטים, בטענה שהדבר מונע מעורך דין שאינו נוהנה מסיווג ביטחוני לייצג עצורים מינהליים.

לטענתה, הצו הזה הוצא ע"י שר המשפטים תוך חריגה מסמכות, בחוסר סבירות, ותוך פגיעה בכללי הצדק הטבעי ובחופש העיסוק, ומונע מעציר מינהלי לבחור לו עורך דין בבחירה חופשית.

לטענתה, במצב הנוכחי בשטחים, מרבית העצורים המינהליים נמנים על קבוצה הנמנעת מלשכור את שירותיהם של עורכי דין שיש להם סיווג ביטחוני. עוד נטען בעתירה כי בדיונים בצו מעצר מינהלי חומר חסוי נמסר ברוב המקרים לשופט, ועורך דינו של העציר איננו יכול לראותו. מסיבה זו, אין כל מניעה לאפשר לעורך דין שאיננו נוהנה מסיווג להשתתף בדיונים.

העתירה הועברה לשופט התורן בבג"ץ.

בג"ץ יחליט היום בעתירות שלושת המגורשים מהשטחים

עתי"ם

חמשת שופטי בג"ץ ימסרו בבוקר את החלטתם בענין עתירותיהם של שלושה מתושבי השטחים, שנגדם הוצאו צווי גירוש.

השלושה הם ג'מאל הינדי מג'נין, שלטענת כוחות הביטחון הסית סטודנטים באוניברסיטת אל נג'אח, נאצר עפו מג'נין, שהיה לדעת כוחות הביטחון אחד המסיתים המרכזיים בכלא המרכזי בג'נין, ועבדול עזיז אבו עודה מעזה, ראש הג'יהאד האיסלמי ברצועה.

השלושה טענו בעתירות שיש להחיל על השטחים את אמנת ז'נווה הרביעית, האוסרת גירוש תושבים מארמתם. הפרקליטות שוללת את הטיעון העקרוני הזה.

בדיון בעתירות ישבו נשיא בית המשפט העליון השופט מאיר שמגר, המשנה לנשיא, מרים בן פורת, והשופטים גבריאל בך, מנחם אלון ואליעזר גולדברג.

עובדי המעבדות ובנק הדם פותחים במו"מ ודחו שביתה

יוסף שמי

אלף עובדי המעבדות ושירותי בנק הדם דחו את שביתתם שנועדה להיום משעות הבוקר, לאחר שסוכם בשיחות סוף השבוע בין מנכ"ל משרד הבריאות ובין נציגיהם על פתיחת מו"מ לפתרון הסיכסוך.

מנכ"ל משרד הבריאות קיבל „אור ירוק" לניהול מו"מ וכן כיסוי תקציבי מראשי משרד האוצר, למקרה שיושג הסכם.

החל מהיום משביתים המרדימים 5 בתי חולים מדי יום. היום מושבתים חדרי הניתוח בבתי החולים איכילוב, פוריה, כרמל, שערי צדק והעמק שבעפולה. מחר יושבתו חדרי הניתוח בבתי החולים רוקח, בילינסון, אסף הרופא, וולפסון והדסה עין כרם. ביום שלישי יושבתו הניתוחים בבתי החולים השרון, ברזילי, קפלן, יוספטל, הדסה הר הצופים.

הרופאים הממשלתיים משביתים היום ומחר מרפאות חוץ ומכוני אבחון בכל בתי החולים הממשלתיים מלבד מכוני רנטגן ויחידות טיפול אונקולוגי ודיאליזה.

עיקול כספי מגן דוד אדום שביצע האוצר מעמיד בסכנה את שירותי בנק הדם ואת שירותי האמבולנסים של מד"א.

הנכבדים יצפו במפגן צה"ל ממקומות שנרכשו בכסף מלא

אבי בניהו

ראש הממשלה, יצחק שמיר וממלא מקומו, שמעון פרס, נציג שר הביטחון יצחק רבין, הרמטכ"ל וראש עיריית רמת גן רכשו השבוע את הכרטיסים הראשונים למפגן המרכזי של צה"ל, שייערך ביום העצמאות באיצטדיון רמת־גן.

רכישת הכרטיסים, שמחירם 20 שקל בוצעה בעקבות החלטה של מארגני המפגן התגיגי, כי לאירוע זה לא יחולקו הזמנות וכל אישי הציבור והכנסת וסגל הפיקוד של צה"ל יצטרכו לרכוש כרטיסים. רק נשיא המדינה ונציגים של משפחות השכול יוזמנו לאירוע ללא תשלום.

כמדי שנה, ייפתחו גם הפעם מחנות צה"ל והתעשיות הבטחוניות לקהל הרחב. לראשונה יפתח בפני הציבור בית „האוטו" של מערכת הביטחון ביפו, שבו אוספים שונים של מערכת הביטחון ביניהם ג'יפ של שועלי שמשון, מכוניתו של דוד בן גוריון, כלי נשק של כוח המגן העברי בכל התקופות, ונשק שלל.

במערכת הבטחון נשמעו קולות התובעים, שלא להפוך את המופעים והאירועים לראוותניים מדי, בגלל אירועי השעה. „יש לשמור על פרופורציות נכונות", אמרו.

אספקת המים לכושים העבריים נותקה ליממה

שלי יחימוביץ'

עיריית דימונה ניתקה בשלישי את אספקת המים לקהילית הכושים העבריים בעיר, אך שבה וחידשה אותה אתמול. חידוש האספקה נעשה לאחר פנייה ממשרד ראש הממשלה. מיד אחרי הניתוק הגיעו למשרד ראש הממשלה טלפונים מארגונים בארה"ב, שביקשו לא לפגוע בכושים העבריים.

אלפיים הכושים העבריים, המתגוררים בשכונה נפרדת בדימונה, צברו חוב של 200 אלף שקלים לעירייה, ואין ביכולתם לשלם. לפני שנה הציעה לכסות את חובם בעבודה למען העירייה. ראש העירייה הסכים לכך, אך משרד העבודה והרווחה התנגד להעסקת עובדים השוהים בארץ באורח לא חוקי.

לקיבוץ בית־זרע ולמשפחה
משתתפים בצערכם על מותה של
יעל מרחב
מוותיקות דור המייסדים
החברים [illegible]